

Praznovanje občinskega praznika v Preboldu

Letos mineva pet desetletij od tekstilne stavke v Preboldu. Boj za pravice delavca je pognal globoke korenine, revolucionarni duh se je potrdil v boju za osvoboditev med okupacijo, delavski ponos in pečat pa nosi Prebold še danes. Tekstilna tovarna, v kateri so se kalili borci za pravice delavskega razreda, komunisti in revolucionarji, tudi danes z ostalimi organizacijami združenega dela daje utrip kraju, ki je v teh petdesetih letih dobil novo podobo. V njem danes živi in ustvarja novo življenje skoraj štiri tisoč krajanov. V sodobni in lepo urejeni osnovni šoli in vrtcu rastejo nove generacije, katerim je vzor revolucionar narodni heroj Slavko Šlander.

Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije vabijo delovne ljudi in občane žalske občine na prireditve in svečanosti ob praznovanju občinskega praznika in jim izrekajo dobrodošlico.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1986

1119860841,6

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 6
Junij 1986

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec. Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Golič, Marjan Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mičič, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marijana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1, telefon: 711-433, 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

13. KONGRES ZKJ

V zadnjih mesecih se je pri nas zvrstilo kar 27 kongresov in pokrajinskih konferenc Zveze komunistov, sindikatov, mladine in Zveze borcev. Danes pa se v Beogradu pričinja 13. kongres ZKJ. Tako so več kot leto dni trajajoče priprave na najvišji zbor jugoslovanskih komunistov strnile vsa družbena protislovja in probleme, ki jih ni malo. Znale so ocene na osnovi analiz in resolucij tako na področju družbenoekonomskega vprašanja, samoupravnega socialističnega sistema, idejne in akcijske enotnosti ZK. Kritične razprave, ki smo jih lahko poslušali na vseh dosedanjih kongresih, so odprle vrsto problemov, vendar pa še vedno

ni jasnega odgovora, kako bomo vse te probleme učinkoviteje razreševali.

Komunisti in delovni ljudje pričakujejo, da bo kongres demokratično in prepričljivo pokazal moč enotnosti, oblikovane v vseh partijskih telesih in organizacijah na enotni idejni in politični podlagi in zmožnost ZK, da v frontni socialističnih sil začne in vodi konkretno delovanje ter vsakdanje delo, ki spreminja resničnost in besede preliva v dejanja.

Za vse komuniste in vodstva je naloga dneva in prihodnjega obdobja, hitreje in učinkoviteje razvozlati zapletene probleme, odpirati perspektivo, drzno in kritično govoriti o obstoječem,

poganjati korenine med delavskim razredom in ljudstvom ter se odločno zoperstaviti nacionalističnim, liberalističnim in dogmatičnim silam. Skratka, potrebujemo aktivno borko in nemirno ustvarjalko, današnjega in prihodnjega časa.

Zveza komunistov je imela in ima tudi danes dovolj moči, da se z zapletenim družbenim trenutkom spoprime, pridobi zaupanje in podporo naprednih sil, predvsem tistih, ki verujejo v samoupravni socialistični sistem. Nenazadnje smo komunisti, delovni ljudje in občani dolžni uresničiti obljube, ki smo jih sami sprejeli, ko smo se odločili za TITOVO POT.

Plakete samoupravljalcev

Svet za uveljavljanje socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov pri Občinskem svetu Zveze sindikatov je predlagal dobitnike plaket samoupravljalcev. Na podelitvi — 27. junija — jih bodo prejeli: Pavlina Glušič iz Vrbja, Kristina Kočevar iz TT Prebold, Marjan Štorman iz KIL Liboje, Marija Antonič iz MIK Prebold, Anton Trnovšek iz LIK Savinja, TOZD Pohištvo Šempeter, Franc Gostinčar, Savinjski magazin Žalec, Rudolf Sklamba iz DEM-TOZD Elektroprenos Podlog, Andrej Brinar, Elektro Šempeter, Stanko Drolc, Ingrad-TOZD Gradbena operativa Žalec in DO Gradnja Žalec.

Anton Zupanc republiški prvak

Desetega jubilejnega srečanja kovinarjev Slovenije za memorial Franca Leskovška-Luke v Ravnah na Koroškem so se iz naše občine udeležili Silvo Križnik—Zarja Petrovčič, Anton Zupanc — SIP Šempeter in Štefan Painkret — Ferralit. Največji uspeh je dosegel Anton Zupanc — SIP Šempeter, ki je med orodjarji osvojil prvo mesto in tako postal republiški prvak.

jk

PRIZNANJA CIVILNE ZAŠČITE

Občinski štab Civilne zaštite je ob dnevu CZ v prostorih Name pripravil svečanost, na kateri so zaslužnim posameznikom, štabom in drugim podelili priznanja. Srebrni znak Republiškega štaba CZ sta prejela Andrej Ločniškar in Krajevna skupnost Tabor. Ivan Hrustelj in Franc Flajs sta prejela plaketo Občinskega štaba CZ. Priznanja pa so prejeli: KS Trnava, Tovarna nogavic Polzela, Juteks Žalec, Aero Šempeter, Vinko Volavšek, Anton Toman, Niko Rak, Jože Kuder in Dragica Pečar.

jk

ZA PRAZNIK OBČINE ŽALEC — 7. JULIJ in DAN BORCA — 4. julij čestitajo delovnim ljudem in občanom
SKUPŠČINA OBČINE DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI UREDNIŠTVO SAVINJSKI OBČAN ŽALEC

Letošnji dobitniki priznanj

Predsedstvo Občinske konference SZDL Žalec je sklenilo predlagati zborom občinske skupščine naslednje dobitnike priznanj za leto 1986. Zlati grb občine naj bi prejeli: Ernest Ermenc, Alojz Hrušovar, VIO-TOZD VVZ Janjo Herman Žalec in SOZD HMEZAD. Srebrni grb občine: Fanika Raček, Osnovna organizacija ZSMS z Andražem in Lovska družina Prebold. Bronasti grb: Ivan Brišnik, NAMA TOZD Veleblagovnica Žalec in Šolsko kulturno društvo COŠ Slavko Šlander iz Prebolda, plakete občine pa: Ivan Banko, Lojzka Brvar, Jože Golič, Dora Eberlinč, Ervin Janežič, Peter Krajnc, Norbert Natek, Viljem Petek, Stane Rudolf in Anton Vočko.

PRIREDITVE OB PRAZNIKU OBČINE

sreda, 2. julij, ob 19. uri

Večer z Ervinom Fritzem
(Hotel v Preboldu)

četrtek, 3. julij, ob 11. uri

Odprtje hale za proizvodnjo etažnih dimnikov in kaminov
(Gradnja — Latkova vas)

— ob 15. uri

Srečanje rudarjev

(letno gledališče Svobode Griže)

petek, 4. julij, ob 7. uri

Ribiško tekmovanje v Preserjih

— ob 10. uri

Srečanje borcev na Goljavi

sobota, 5. julij, ob 9. uri

Odprtje razstave cvetja, ročnih del in kulinarike (OŠ Prebold)

nedelja, 6. julij, ob 10. uri

Slavnostna seja skupščine občine Žalec (kino dvorana Prebold)

Hmezad AGRINA
blagovnica
hmezad
ŽALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

Za praznik občine čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad
AGRINA

»Imate lepo in bogato knjižnico«

Sredi junija sta si Kulturni dom v Žalcu ogledala predsednik Republiške konference SZDL Franc Šetinc in Vekoslav Grmič. S posebnim zanimanjem sta si ogledala Občinsko matično knjižnico ravnateljica Anica Lesjak pa ju je seznanila z delom in organizirano te ustanove.

»Občanom žalske občine čestitam k tej pomembni pridobitvi, še posebej, ker ste ta lep objekt zgradili izključno z lastnimi sredstvi. V Sloveniji je kar nekaj nedokončanih kulturnih objektov tudi zaradi nerealnih želja. Pomembno je, da ste objekt usposobili za kulturno delovanje, ki je v vaši

občini zelo razvejano. S tem je investicija bila tudi upravičena. Še posebej pa me je presenetila urejenost knjižnice in ker sem videl tudi prostore bivše knjižnice, me veseli, da imate sedaj dobre pogoje za razvoj te dejavnosti. V bodoče vam želim še veliko uspeha,« je dejal Franc Šetinc. jk

Braslovče

Spominska plošča, listina o pobratenju

V KS Braslovče so od 7. do 15. junija pripravili vrsto prireditev ob letošnjem krajevnem prazniku.

Na slavnostni seji skupščine krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij je o uspehih od lanskega do letošnjega praznika govoril predsednik sveta KS Braslovče Slavko Šketa in povedal, da je največja pridobitev km nove asfaltirane ceste od Malih Braslovč do novega naselja, zaključili so tretjo etapo vodovoda na Dobrovljah, uredili križišče v Malih Braslovčah in avtobusni postajališči. Nato so podelili grb Braslovč, ki so jih prejeli: Jože Oblak, Franci Kumer, ml.; Mira Hribnik, Peter Marinšek in Rado Zakonjšek-Cankar; priznanje KS pa so prejeli: Matjaž in Janez Debelak, Franc

Kolšek, Mirko Vodlak in Gasilsko društvo Nazarje. Na slavnostni seji so podpisali tudi listino o pobratenju KS Braslovče s KS Kojško v Goriških Brdih.

Drugi del slovesnosti pa je bil pri domačiji Marovtovi v Podvrhu. Na rojstni hiši Vlada Marovta-Rusa so odkrili spominsko ploščo. O Vladu Marovtu-Rusu je spregovoril Drago Košmrl, ki je bil soborec Vlada, in povedal, da je bil Vlado že kot dijak izredno aktiven v naprednih dijaških in študentskih organizacijah. Kot srednješolec je bil član SKOJ, pozneje tudi član partije. Leta 1941 je bil predan aktivist Osvobodilne fronte, kmalu pa je moral v internacijo v Italijo. Po razpadu fašizma se je vrnil in ostal ves čas na Primorskem. Tam je opravljal

vrsto političnih funkcij, nazadnje pa je bil sekretar okrožnega komiteja KPS za Brda. 10. junija 1944 ga je v Vrbovljah napadla nemška zaseda, ko se je s tovariši vračal iz doline Soče v Brda. Padel je smrtno zadet od okupatorske kroglice. Njegovo truplo je v skupnem grobu na Kojškem, kjer ima tudi lep spomenik.

Ploščo je odkril spomeničar Ivan Mogu-Marko iz Letuša. Ob tej svečanosti je bil tudi kulturni program, ki so ga pripravili učenci OŠ Braslovče in Letuša ter mešani pevski zbor iz Letuša.

V okviru praznika se je zvrstilo več športnih prireditev, pogostili so krajanje, stare sedemdeset in več let, pripravili vajo enot civilne zaščite in še kaj.

Tone TAVČAR

Odkritja spominske plošče so se udeležili številni borci in krajanje iz Braslovč in Letuša ter član predsedstva SZDL Slovenije Tone Bole. Na sliki desno pa Ivan Mogu-Marko spomeničar, ki je odkril spominsko ploščo.

Solidarnost naredila izpit

Republiška akcija Rdečega križa za zbiranje oblačil, obutve, perila, pohištva in ostalega materiala, ki je potekala zadnji četrtlet v maju, je tudi v naši občini zelo uspela, saj so v njej občani darovali preko 3900 kilogramov raznih stvari. Poleg solidarnosti in humanosti darovalcev so za uspeh akcije zaslužni tudi številni aktivisti Rdečega križa, teh je v akciji sodelovalo kar 123, pa tudi 225 podmladkarjev RK in mladincev. Za uspešno izvedbo akcije pa so poskrbele z organiziranimi prevozi še delovne organizacije Ferralit, Savinjski magazin, Slovin Žalec, Hmežad — DO Transport, SIP Šempeter, TT Prebold, Sekretariat za ljudsko obrambo Žalec ter prostovoljni gasilski društvi Gotovlje in Petrovče, ki so darovane stvari prepeljale v centralno skladišče v Novem Celju, kjer so jih v teh dneh že primerno uskladiščili.

Vsem občanom, ki so številčno in količinsko darovali odvečne stvari, kot tudi vsem, ki so bili na kakršenkoli način vključeni v akcijo, se Občinski odbor Rdečega križa zahvaljuje tudi v imenu pomoči potrebnih za pomoč in prispevek za tako uspešno izvedeno akcijo.

V. CK

Stanarine višje za 45 %

Zveza stanovanjskih skupnosti Slovenije je pripravila predlog, naj bi se stanarine s 1. julijem povečale v povprečju za 69 odstotkov. Dvig stanarin naj bi bil diferenciran po občinah od 38 do 128 odstotkov. Takšno povišanje stanarin narekujejo predvsem sedanje cene in pa predvsem potrebe po vzdrževanju družbenih stanovanj. Ob upoštevanju družbenoekonomskih razmer sta izvršni svet SRS in Republiški svet Zveze sindikatov predlagala, naj bi se stanarine povečale za 45 odstotkov, takšen predlog pa so podprli tudi občinski sindikalni svet, izvršni svet in organi samoupravne stanovanjske skupnosti. Skladno z gibanjem cen se bodo povečale stanarine tudi v drugem polletju.

jk

Jože Cerovšek inovator leta

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani so v okviru 17. mednarodnega sejma strojev, opreme in orodja za predelavo lesa **LESMA '86** podelili tudi priznanja avtorjem najuspešnejših izumov, inovacij in tehničnih izboljšav. Izbiranje najboljših sodi v okvir akcije za pospeševanje inventivne dejavnosti na področju lesarstva, ki jo usmerja sindikat lesne industrije in gozdarstva.

Priznanja in plakete INOVA-

TOR LETA je na svečanosti v okviru sejma podelil predsednik Zveze sindikatov Slovenije Miha Ravnik. Plaketo je prejel tudi Jože Cerovšek iz LIK Savinja—TOZD Pohištvo Šempeter, in sicer za nova pohištvena programa 3K in ROKY.

Avtor je na osnovi ostankov iveric skupno z arhitektom Ledom Koširjem iz Razvojnega inštituta Slovenijales zasnoval nov pohištveni program 3K, ki po ma-

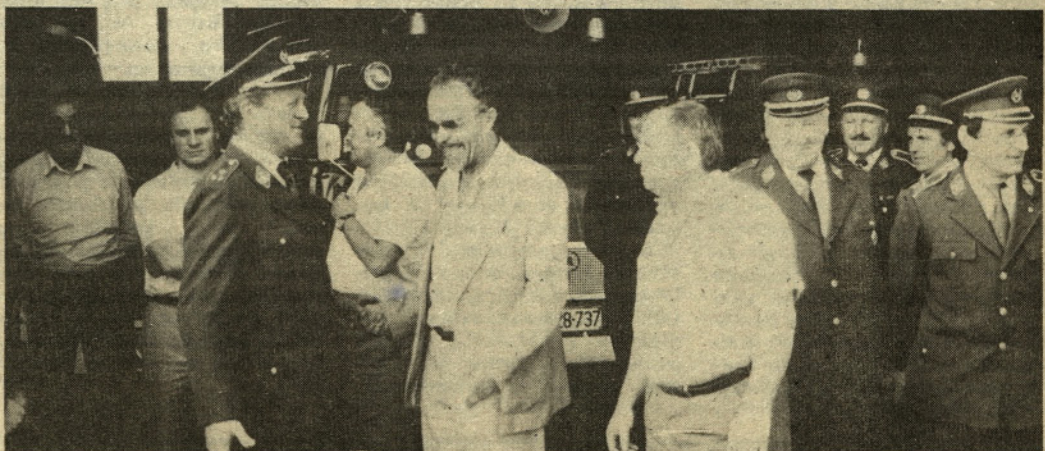
terialih in kvaliteti izdelave sodi v dohodkovno donosni cenovni razred. Izdeluje se v dveh variantah in z majhnim številom elementov nudi široko paleto uporabnosti in kombinacij.

Lani pa je razvil tudi nov pohištveni program ROKY, pri katerem je s skrbno izbranimi surovinami in posebno tehnološko obdelavo uspel pripraviti 50 % cenejši program na enoto.

Na posnetku najmanjša možna kombinacija sobe ROKY, namenjena majhnim stanovanjskim površinam, z razstave inovacij v Ljubljani. (Foto: L. Korber)

Gasilci iz Makedonije v Žalcu

Na večdnevni obisku v Sloveniji je bila delegacija gasilske zveze Makedonije, v njej so bili predsednik GZ Makedonije Mihajlo Komilovski, načelnik Stojan Andreovski in tajnik Branko Stojanovič. Gostje so med bivanjem v Sloveniji obiskali tudi Občinsko gasilsko zvezo Žalec ter si ogledali orodnišče občinskega gasilskega centra, muzej, nato pa so obiskali še Tekstilno tovarno Prebold, ki izdeluje delovne in parade gasilske uniforme. Na sliki: Gostje v pogovoru s predstavniki Občinske gasilske zveze in Skupnosti varstva pred požari občine Žalec.

T. TAVČAR

USTANOVLJENA OBČINSKA ZVEZA TURISTIČNIH IN HORTIKULTURNIH DRUŠTEV

V občini deluje pet turističnih in tri hortikultura društva. Dejavnost teh društev je postala zelo razvejana, vedno bolj pa se kaže potreba po tesnejšem sodelovanju, usklajevanju programov in tudi po medsebojni pomoči, zato so na pobudo Občinske konference SZDL in iniciativnega odbora ustanovili Občinsko zvezo turističnih in hortikulturnih društev. Kot je na ustanovni skupščini dejal prof. Zoran Vudler, je to prvi primer takšnega povezovanja društev, ki skrbijo za lepšo urejenost posameznih krajev ter za bogatejšo turistično ponudbo. Hkrati je opozoril na nujnost večjega povezovanja z gostinskimi organizacijami in še zlasti z osnovnimi šolami. Prvi uspehi so že vidni, saj so na osnovni šoli Vera Šlander ustanovili turistično društvo in že izdali turistični vodič po kraju Polzela. Pomembne uspehe dosega tudi osnovna šola Vlado Bagat Braslovče, ki je že tretjič zapovrstjo osvojila prehodni pokal za najbolj urejeno okolico šole. »Prav bi bilo, da bi takšnih zglednih primerov bilo še več v prid lepše in zanimivejše Savinjske doline. Gostinskimi organizacijam je potrebno pomagati, da bodo njihove prenočitvene in gostinske kapacitete bolje izkoriščene, saj sedanja polovična izkoriščenost vsekakor ni zadovolji-

va,« je še dodal Zoran Vudler. Predsednik iniciativnega odbora Vlado Rancigaj je govoril o delu in težavah turističnih društev, ki se ubadajo predvsem s finančnimi težavami. Članarina in dohodek od prireditev nikakor ne zadostata za ohranjanje kulturnih in zgodovinskih spomenikov, za boljše turistično ponudbo in propagando ter dejavnost društev. Predsednik hortikulturnega društva Polzela Cveto Pavlinc pa je

opozoril, da se sredstva za urejanje zelenic in parkov nenamensko rabijo za razne komunalne potrebe. Vse to kaže na nujnost povezovanja društev v zvezo, od nje pa pričakujejo predvsem pomoč.

Ustanovna skupščina je izvolila vodstvo zveze, in sicer za predsednika Vlada Rancigaja, za podpredsednika Emila Rojca in tajnika Srečka Meha.

jk

Prispevek za posodobitev bolnišnice

Do 30. maja 1986 so na račun za posodobitev celjske bolnišnice nakazali enodnevni zaslužek:

— Občinski komitej ZK Žalec	24.485.—
— Občinski svet ZSS Žalec	37.653.—
— Občinska konferenca SZDL Žalec	60.646.—
— Občinska konferenca ZSMS Žalec	14.165.—
— DEM—TOZD Elektroprenos Podlog	172.565.—
— AERO—TOZD Kemija Šempeter	1.964.567.—
— Inštitut za hmeljarstvo Žalec	259.276.—
— OO ZZZ NOV Žalec	4.503.—

REKAPITULACIJA PO OBČINAH:

CELJE	11.664.304.—
ŽALEC	2.537.860.—
VELENJE	1.722.819.—
LAŠKO	1.055.243.—
ŠMARJE	238.965.—
SLOVENSKO KONJICE	101.130.—
ŠENTJUR	57.763.—

SKUPAJ:

17.378.084.— din

Pašne skupnosti — naložba za večjo proizvodnjo mleka

Programi za povečanje kmetijske proizvodnje v hribovitih predelih občine so v Kmetijski zadrugi Savinjska dolina začeli izvajati že pred leti. Nadvse pomembna pridobitev za kmetovanje pa so poleg drugih še pašne skupnosti, ki so jih ustanovili pred dvema letoma v Miklavžu nad Taborom in na Čreti. Lani pa so tudi kmetje na Dobrovljah že pasli govedo v pašnih skupnostih. Tako se je tudi v tem predelu povečala izkoriščenost travnih površin za prirajo mleka in mesa. Poleg tega, da je Dobrovcem prihranjena skrb, kako pasti, je paša navsezadnje tudi najcenejši in zdrav način vzreje.

Kmetje na Dobrovljah so lani krepko zavihali rokave, da so pašnike ogradili. Na ta način so prispevali svoj delež, zadruga oziroma zadruga enota Braslovče pa jim je priskrbela napeljalne in nosilne kole, izolatorje in pašne aparate. Uredili so pet pašnih skupnosti z imeni Dobrovlje, Urban, Predovnik, Planinšek, in Podgorje. Na dvesto petdesetih hektarjih tako urejenih površin se pase govedo sedemindvajsetih kmetov.

Z intenzivnim gnojenjem se je travna ruša že precej izboljšala, tako da lahko kmetje z enake površine dobijo več krme. Prva košnja je pri nekaterih že v drugi polovici maja in Dobrovskim kme-

tom ni težko pokositi tri košnje, ki jih seveda v glavnem silirajo. To pred ureditvijo pašnih skupnosti in zdaj tudi z intenzivnim gnojenjem ni bilo mogoče.

Čeprav se prireja mleka in mesa v tem predelu povečuje že nekaj let, so tudi rezultati organiziranja pašnih skupnosti že vidni. Lani so na Dobrovljah namolzi že nad 220 tisoč litrov mleka in je baze v zbiralnici mleka postal premajhen za dnevno količino zbranega mleka. Še letos ga bodo zamenjali z dvatisočlitrskim in ta naj bi, kot pravijo, zadostoval za naslednjih petnajst let. Z leti v kmetijski zadrugi pričakujejo še ugodnejše ekonomske rezultate, saj naj bi se količina oddanega

mleka skoraj podvojila, prav tako pa bodo zredili več mladege pitnega goveda. Za takšne rezultate se naj bi povečalo tudi število govedi. Toda kmetje na Dobrovljah bodo najprej storili vse, da se bo količina mleka ob sedanjem številu povečala, kar bodo dosegli s pašo in z intenzivnejšim gnojenjem. O tem, kakšni so učinki paše v pašnih skupnostih, so povedali:

Franc Ramšak: »Odkar smo uredili kmetijo, zgradili smo nov hlev in silose, vso krmo siliramo. Tako smo letos kosili že v drugi polovici maja. Od desetih krav letno namolzem sedemnajst tisoč litrov mleka. Zelo sem zado-

ljen, da lahko pasemo v pašnih skupnostih, saj nimam nikoli skrbi, kdo bo skrbel za živino, poleg tega pa tudi divjad, ki je prej delala veliko škodo, ne pride več blizu. Zato lahko sejemo še druge kulture, ki jih prej ni bilo mogoče. Omeniti moram še to, da smo imeli prej, ko še ni bilo pašnih skupnosti in tudi nismo tako gnojili, manj govedi. Najpomembnejše pa je, da od ene krave namolzem več mleka kot prej.«

Franc Vratnik: V hlevu imamo osemnajst glav govedi in po ureditvi pašnih skupnosti števila še nisem povečal. S pašo pa smo namolzi več mleka in lani sem bil tretji po količini oddanega mleka na zadrugi enoti v Braslovčah. Z zadrugo sem dokaj zadovoljen, moti pa me, da mleka nikoli ne dobimo plačanega po tolički, ki jo je mleko imelo. Skoraj vsi kmetje na Dobrovljah oddajamo mleko s 4,20 odstotka toličke, potem pa dobimo plačano le za okoli 3,2 odstotka. Po drugi strani pa se je

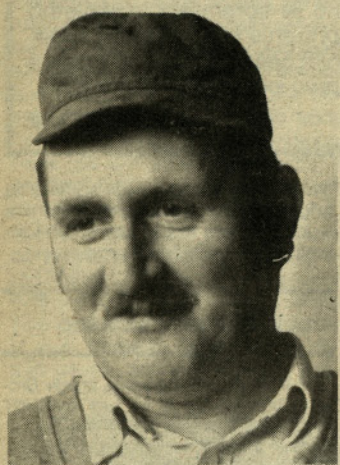
mleko v trgovini podražilo za več kot trideset odstotkov, medtem ko proizvajalci dobimo le devet odstotkov več. Tako smo dvakrat oškodovani in vprašanje je, kako dolgo se bo proizvodnja mleka še izplačala.«

Jože Rovšnik: »Kmetje na Dobrovljah smo pasli že pred ustanovitvijo pašnih skupnosti, ki so za nas precejšnja pridobitev. Na kmetijah ni toliko delovne sile, da bi lahko pasel vsak zase. S postavitvijo ograj s tem nimamo več skrbi. Pašniki so pregrajeni in govedo ima dnevno točno določeno, koliko in kje se bo paslo. Tako se površine najboljše izkoristijo in govedo trave ne pomeni dra. S pašnimi skupnostmi smo začeli tudi izdatneje gnojiti, tako da bomo pridelali več krme in s tem več mleka in mesa. Pri nas imamo trinajst molznic, ki jih pasemo celotno obdobje. Dnevno oddamo šestdeset litrov mleka. Po vsej verjetnosti ga bomo v prihodnjih letih oddali še več. Zgradi-

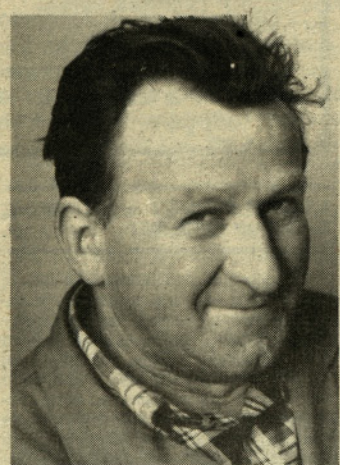
li smo nov hlev, kjer bo še prostora za dvajset govedi.

Konrad Toman, upravnik TZO Braslovče: V začetku sedemdesetih let smo na Dobrovljah oskupili le sedemdeset litrov mleka dnevno, proizvodnja se je v teh letih tako povečala, da toliko današnje dni odda skoraj že en kmet. Do intenzivne prireje mleka je pa na tem območju prišlo pravzaprav po naključju. Po prvotnih načrtih bi morali Dobrovci gojiti plemenske telice, ki pa so potem dorasle, ker kupcev ni bilo. Tako se je začela proizvodnja mleka večati. Nedvomno se bo to še nadaljevalo z ustanovitvijo pašnih skupnosti. V prihodnjih letih si bomo morali v zadrugi prizadevati, da bodo imeli kmetje enovito pasmo krav v hlevih. To bi na tem območju lahko dosegli z domačo selekcijo, kajti ni rečeno, da se bo molznica, ki se je dobro obnesla v dolini, tako obnesla tudi v hribih.

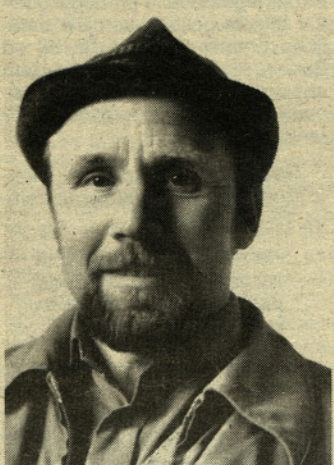
-mn.

Franc Ramšak

Franc Vratnik

Jože Rovšnik

Konrad Toman

Novi stroji z lastnim znanjem

Aerova temeljna organizacija Kemija Sempeter je ob koncu lanskega leta zabeležila 170 milijonov din izgube. Vzrokov za nastalo izgubo je bilo več, neizkoriščene proizvodne kapacitete in pa zaloge materialov pa so ji botrovale v največji meri. Zato so morali najeti drage kredite za obratna sredstva, v zadnjem trimesečju lanskega leta je to pomenilo kar trideset odstotkov celotnega prihodka. Posamezni gospodarski kazalci v letošnjem letu pa že kažejo boljše sliko, pa tudi izgube niso zabeležili. Vršilec dolžnosti direktorja temeljne organizacije Aero Kemija Sempeter Tone Guzej nam je o letošnjih gospodarskih gibanjih in načrtih za sanacijo razmer povedal:

»Pogoji gospodarjenja so vedno težji. Cene surovin nezadržno rastejo in so večje kot končni izdelki. V zadnjem času se nam pojavlja nelojalna konkurenca v sosednjih republikah, še zlasti na nerazvitih območjih, kjer s sred-

stvi za nerazvite krijejo proizvodne stroške in tako nudijo trgu cenejše izdelke, ki pa so po kvaliteti dosti slabši. Predvideno smo imeli kompenzacijsko delo za Madžarsko, ki pa so nam jo iz nerazumljivih razlogov zavrnili zvezni organi. To delo bo tako dobil nek drug tuji partner, mi pa se

Tone Guzej

ubadamo, kako bi zapolnili proizvodne kapacitete v poletnih mesecih. Ker je iransko tržišče precej nezanesljivo, iščemo nova tržišča. Sicer pa načrtujemo milijon dolarjev izvoza, na zmanjšanje izvoza pa vpliva tudi nestimulativna izvozna politika in tečaj dinarja. Z novim strojem za rezanje selotejpa, ki je vreden sto milijonov din, bomo povečali produktivnost in fizični obseg proizvodnje. Izdelovati pa bomo začeli tudi zaščitni trak za avtomobilsko industrijo. Stokla je tudi proizvodnja strojev za papirno in grafično industrijo. Naročil imamo toliko, da bomo morali uvesti drugo izmenjo, zaposlili pa bomo tudi nekaj novih delavcev. Z lastnim znanjem smo razvili sitotiskarski stroj, za katerega smo dobili mednarodno priznanje. Sicer pa v tem trenutku skrbimo za hitrejšo obračanje obratnih sredstev, za zmanjšanje zalog in seveda s tem tudi obresti za najete kredite.«

jk

PONUDBO V NAMI PRILAGAJAJO GOSTOM

Poklicu gostinskega delavca se je Stane Novak zapisal že v šolskih klopih, z nekaj izkušnjami pa je pred desetletjem prišel v žalsko Namo. V restavraciji te blagovnice je začel spoznavati obe plati medalje dela gostinca, ki je kot pravi zanimivo in lepo predvsem zaradi ljudi, s katerimi ima v tem poklicu največ opravka. Še zlasti je privlačna strežba. »Težko je biti dober natakar, zato je potrebno veliko garaškega dela,« pravi Stane Novak, ki sedaj četrto leto vodi strežbo v restavraciji žalske Namo.

»Za pogovor z gosti mi vse prevečkrat zmanjka časa, kajti precej je dela s kalkulacijami, nabavo materiala, izdelavo normativov, kontrolo porabe materiala in še bi lahko našteval,« je pripovedoval Stane Novak. Pohvale in graje bi nedvomno še prispevale k uspešnejšemu poslovanju restavracije. Toda treba je skrbeti, da teče vse po začrtanem dnevnem redu. Okoli sedemsto gostov pride vsak dan v restavracijo, kjer jim je na voljo »nepraznična ponudba«, kot pravi Stane. Njihova ponudba je namenjena predvsem tistim, ki med delovnim dnem želijo na hitro požiti toplo malico ali kosilo.

Stane Novak

ma pa lahko še tako dobra malica ali kosilo postaneta enolična, če se prevečkrat ponovita. Zato si prizadevajo, da bi ponudbo čim večkrat popestrili.

»Ze nekajkrat so prišle v restavraciji Name na jedilnik manj običajne jedi in tako naj bi se počasi le izboljšala kultura prehrane. Nanjo pa vplivata tako gost kot gostinci. Popestritev ponudbe so gostje, kot pravi Stane Novak, dokaj dobro sprejeli, zato bodo v prihodnje pripravili še več podobnih akcij.

»Se zlasti pohvalna je bila akcija vseh Nama restavracij, v kateri je vsaka pripravila jedilnik, ki ga v svojem okolju največ uporabljajo. Te jedi so potem pripravili tam, kjer so jih manj ali pa jih sploh niso pripravljali,« je povedal Stane Novak.

Tudi za žalsko noč bodo v Nami pripravili posebno ponudbo, gostom bodo na voljo slovenske narodne jedi. Potem pa bo prišel zopet na vrsto enoličnejši jedilnik — do nove sezone. Kajti takrat, ko so turistična mesta polna, je običajno v tej restavraciji manj gostov. Največ prometa imajo v žalski Nami v zimskih in spomladanskih mesecih, že pred tem pa bodo gostom ponudili še marsikatero novost.

-mn.

V Grižah mali pevski tabor

Deset zborov z več kot tristo pevci je nastopilo na šestem malem pevskem taboru v letnem gledališču v Grižah pod naslovom POJO NAJ LJUDJE. Organizator te pevske manifestacije je vsako leto DPD Svoboda Griže. Vreme jim tudi letos ni bilo najbolj naklonjeno. Vse dopoldne je močno deževalo, popoldne pa se je toliko zvedrilo, da je koncert bil, vendar je bilo zato manj gledalcev.

Nastopili so mešani zbori Gomilскеga, Kovinotehne Celje, Metalke Ljubljana Iskre Kranj; moški zbori iz Vinske gore, Solidarnosti Kamnik, Bratov Ipavec iz Šentjurja ter ženski Solidarnost iz Kamnika, Bratov Ipavec iz Šentjurja in DPD Svobode iz Griž. Združenim pevskim zborom je dirigiral prof. Radovan Gobec, spremljal jih je na harmoniko Drago Kumer, sodelovala pa je tudi godba na pi-

hala iz Liboj. Posebno priznanje zaslužijo organizatorji člani domače Svobode, ki so poskrbeli za prijetno počutje in srečanje ljubiteljev zborovskega petja. Za to priložnost so uredili tudi letno gledališče, pri prostovoljnem delu pa so jim pomagali predstavniki krajevne skupnosti in družbeno-političnih organizacij.

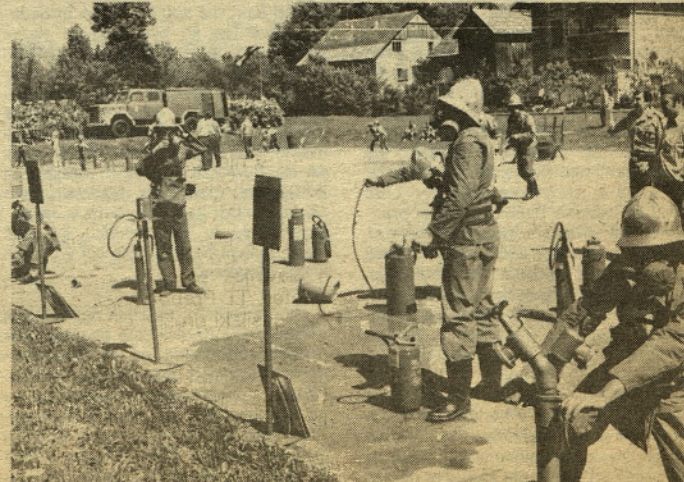
T. Tavčar

Tekmovalo 750 mladih gasilcev

V Letušu je bilo za dan mladostno pionirsko in mladinsko občinsko gasilsko tekmovanje. Nastopilo je kar 75 desetin. Pri pionirjih A je zmagala desetina Arje vasi, pri pionirkah A Gotovlje, pri pionirjih B Vransko, pri pionirkah B Šešče, pri mladincih in mladinkah pa desetina iz Matk.

Na sliki: Pri tekmovanju v raznoterostih.

T. T.

Po poteh NOB v Savinjski dolini

V zemlji koroški leži

Če bi bil Ivan FARČNIK-Buč danes med nami, bi prav te dni praznoval svoj sedemdesetletni rojstni dan, pa petdeseto obletnico aktivnega vodenja štrajka tekstilnih delavcev v Preboldu.

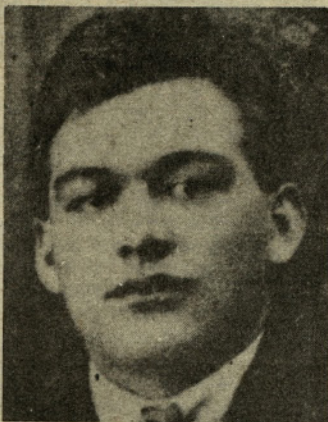
Žal ob teh visokih jubilejih lahko obujemo le spomine na plemenita dejanja in plemenito smrt človeka, ki se je razdal v neizmerni veri v pravičnost svojega boja proti krivici, za boljši jutri.

Rodil se je v Prekopi 23. junija 1909. v delavsko-kmečki družini. Po končani osnovni šoli na Vranskem se je v preboldski tekstilni tovarni izučil za ključavničarja. Nekaj časa je delal v Ljubljani in se zopet vrnil v Prebold na montažna dela takratne tiskarne »Cosmanos«. Zaradi skrajnega izkoriščanja delavstva, neopravičenih odpuštov in težavnih razmer pri delu so najzavednejši in naprednejši delavci sklenili, da se organizirajo. Po dolgotrajnem zavlačevanju jim je takratno okrajno načelstvo le dovolilo ustanoviti »Splošno strokovno zvezo« (rdečo), katere predsednik je postal Franc Novak, med člani odbora pa je bil tudi Ivan FARČNIK. Ko je v dneh od 20. avgusta pa do 16. septembra 1936 potekala po vsej Sloveniji stavka tekstilnih delavcev, so pričeli s stavko tudi preboldski tekstilni delavci. Organizirali so stavkovni odbor; aktiven član tega odbora je bil poleg drugih tudi Ivan Farčnik. Čeprav je ravnanje tovarne poskušalo delavce odvrti od stavke celo s prevarami in izsiljevanjem, mu to ni uspelo. Stavka je dosegla svoj namen. Stavkujoče delavce so podpirali tudi okoljski kmetje, predvsem s hrano, tako da se je v tem času med naprednimi delavci in kmeti spletla velika vez, ki je bila kasneje pomembna tudi v času NOB.

V tem času je Ivan Farčnik aktivno deloval tudi v takratnih naprednih organizacijah »Rdeči pomoči«, v društvu »Prijateljev sovjetske zveze« in 1937. postal član KP. Leta 1939 se je kot delegat udeležil okrožne partijske konference v Prekopi. Na tej konferenci je bil izvoljen nov okrožni odbor KP za Savinjsko področje.

V letu 1941 je starojugoslovanski režim organiziral novo koncentracijsko taborišče v Medžurčju pri Ivanici v Srbiji, v katerega so strpali dva meseca pred podpisom izdajalskega pakta med Jugoslavijo in Nemčijo vse znane komunisti in naprednjake. Med trinajstimi komunisti z območja Savinjske doline je bil tudi Ivan Farčnik. Domov se je vrnil tik pred razpadom stare Jugoslavije. Ponovno se je zaposlil v preboldski tekstilni tovarni. Časa za počitek pa ni bilo. Komunistična partija je že pozivala k oboroženemu odporu, kajti okupator se je polastil že vse naše domovine. Organizirati je bilo potrebno obrambne odbore iz zanesljivih ljudi, zbirati orožje in organizirati odbore OF in terenske zaupnike. V Prekopi in okolici sta te partijske naloge zavzeto opravljala Ivan Farčnik in Viktor Šoštar. Zaradi vse večjega pritiska okupatorja je moral Farčnik že konec junija 1941 v ilegalo, ker je le tako lahko opravljal svoje politične naloge. V noči od 6. na 7. julij 1941 je sodeloval v masovni napisni akciji, ki je potekala po vsej Savinjski dolini. Akcija je bila izvedena po sklepu Pokrajanskega komiteja KP za Štajersko kot uvod v vrsto nadaljnjih akcij proti okupatorju. Tega dne so morali v ilegalo tudi vsi znani (kompromitirani) komunisti in skojevci.

24. julija 1941 je bila ustanovljena Savinjska četa. Tej se je po nekaj dneh pridružil tudi Ivan Farčnik. Na Dobrovljah si je četa uredila taborišče. Za komandirja si je izbrala Jožeta Letonjo, politični vodja pa je bil Albin Vipotnik. Takrat so borci čete dobili ilegalna imena, ki so jih spremljala vsa leta partizanščine. Ivan Farčnik je tako postal Buč. Borci so bili večina oboroženi s puškami, imeli pa so tudi mitraljez. Akcije, ki jih je izvajala Savinjska četa, so okupatorja dražile, čeprav so takrat bile še manjšega obsega. Glasneje je odmeval napad na Šoštanj, katerega so se udeležili tudi borci Savinjske čete. Nekaj dni po tej akciji je bil ustanovljen I. štajerski bataljon. 26. oktobra 1941 je bataljon doživel prvo frontalno bitko na Slovenskem (na Čreti) in prizadejal Nemcem velik udarec. Ti so imeli več ranjenih in

Ivan Farčnik-Buč

mrtvih. V tej borbi je Buč sodeloval kot borec 2. čete (Savinjske).

Kasneje je postal njen politični komisar. Ko je četa leta 1942. operirala v Šaleško-mislinski dolini je bil Buč ranjen v zadnjico, kamor mu je priletela bomba. Več časa se je zdravil na Dobrovljah.

Tu se je v tem času zadrževal tudi štab II. grupe odredov, kar je pogojevalo osnovanje prve stalne kurirske postaje. Ta je kmalu postala pravo vozlišče kurirskih zvez na Štajerskem. To postajo, ki je bila pri domačiji kmeta Franca Dobrovnika-Brezovnika na Dobrovljah, sta vzdrževala prvoborci Ivan Farčnik-Buč in Viktor Šoštar-Miha. Na vnaprej določeni javki (bilo jih je več) sta sprejemala kurirje in predajala zveze.

Zvezo so dobivali tudi kurirji Pohorskega, Savinjskega in Kozjanskega bataljona, pa tudi Kamniško-zasavskega odreda ter čete na Koroškem. Še pred tem pa sta Buč in Miha vzpostavljala zvezo s štabom bataljona s kurirji Pohorske, Kozjanske in Moravske čete.

Tako organizacijo zvez s kurirji sta Buč in Miha vzdrževala vse do postavitve relednih zvez med kurirskimi postajami do septembra 1943, ko je nastala S 22. Buč je odšel na novo službeno dolžnost: postal je sekretar rajona Kot (Vransko-Tabor). Toda ne za dolgo. Že poleti 1943 mu je bila poverjena naloga: postaviti kurirsko karavlo. Tako je nastala S 24, pod gozdnikom njen komandir pa je bil Buč. Leta 1944 je postal član okrožnega odbora OF in je zopet politično deloval na sek-

torju Vranskega do konca marca 1945, ko je odšel v brigado Tonea Tomšiča, ki se je v sklopu XIV. divizije pripravljala na zaključne boje z Nemci. Postal je pomočnik političnega komisarja 4. bataljona Tomšičeve brigade. Ta bataljon je bil internacionalen. Ustanovljen je bil 18. aprila 1945 v vasi Velika Raven nad Dobro. Štel je 170 borcev, orgaiziranih v treh četah. Največ je bilo med njimi Madžarov, ena četa Rusov in eni težkomitralješki vod 34 Poljakov, ki so sodelovali v varšavski vstaji. Komandant bataljona je bil Ivan Jež-Boj, politični komisar pa Emerik Pavlin-Riko.

Dne 8. maja 1945 je bila že razglašena nemška kapitulacija. Pri Žitari vasi na Koroškem se je začela 14. divizija SS Galizien, v kateri so bili v glavnem Rusi, vendar so ji poveljevali nemški SS oficirji. Vse je kazalo, da se bodo deli divizije vdali, ko sta to preprečila dva nemška SS oficirja. Po položajih 4. bataljona Tomšičeve brigade so pričeli tolči s težkimi minometi kalibra 120 mm. Pri tem je bil Buč smrtno ranjen. Miha pa je razparala trebuh in kolk. Ranjenega Buča je pomagal nositi v zaledje politični komisar bataljona Emerik Pavlin, ki je bil ob Bučeve krvi ves okrvavljen. V tem spopadu je imela Tomšičeva brigada 14 mrtvih, 4 pogrešane in 10 ranjenih borcev.

Tako je postala Koroška, s krvjo (tudi njegovo) prepojena zemlja, Bučev grob.

»In mi? Vse vaše žrtve te zahvalo toplo v nas bude! Vaš zgled uči nas, govori, kako graditi lepše dni!

je napisala Meta Rainer ob otvoritvi nove šole, ki so jo Vranšani opravičeno poimenovali po svojem rojaku — borcu in revolucionarju.

Cveta MIKUŽ

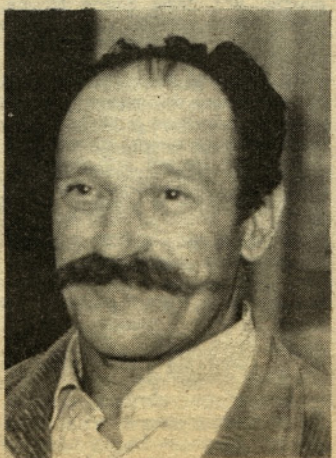
VIRI:

Anton Kotnik: Komunistična Partija v revolucionarnem delavskem gibanju Savinjske doline 1920—1941; stran 83, 84, 56, 59, 60, 66.
Rado Zakonjšek: Velika preizkušnja, stran 38, 42, 44, 126, 145.
Med Mrzlico in Dobrovljami: stran 44, 147, 159, 151, 130.
Franci Strle — pisna izjava 10/6-86 pri obč. odb. ZB Žalec

1951 zaključilo z izgradnjo proge Doboj—Banja Luka. Slednje sem se udeležil kot pripadnik JLA. V tem letu sem odšel na služenje vojaškega roka, v povezavi z vojnim odsekom in okrajnim komitejem LMS pa je bilo dogovorjeno, naj kot izkušen brigadir sodelujem tudi na tej akciji ...»

Štefan je svojo bogato brigadirsko pot začel in končal s progo. Domov se je vrnil kot udarnik in to udarništvu mu je ostalo še sedaj, ko zagnano sodeluje pri izgradnji gasilskega doma. Sedaj, znanci in prijatelji pa ga poznajo kot skromnega in delovnega krajan, ki nikoli ne zna reči ne, ko gre za udarniško delo.

Štefanovi spomini na brigadirsko leta so polni lepih pa tudi trpkih dogodkov. Zelo rad se spominja prve akcije, še rajši govori o progi Dutovlje—Sežana, kjer je bil ljubljenski komandant brigade, ki mu je v nekem smislu nadomestil očeta, rad obuja čase vojaka-brigadirja, s priokusom grenkobe pa govori o akciji Novi Beograd. Tam so polnih štirinajst dni delali na poljih, čeprav je bilo rečeno, da bodo gradili most, še huje pa je bilo ob koncu akcije, ko je močno zbolel in se ves bolan polna dva dni vozil v živinskih vagonih, da je prišel domov, kjer je še dolgo ostal priklenjen na bolniško posteljo. Ne glede na vse to pa so Štefan in drugim brigadirjem-veteranom brigadirsko leta eno najlepših obdobij njihovega življenja.

Štefan Matko

Proga Šamac—Sarajevo me je »zastropila« z brigadirskim življenjem, ki se je nadaljevalo pri izgradnji proge Dutovlje—Sežana, nato pri izgradnji Novega Beograda in končno v letu

Maliki Pražnikar

Še ni dolgo tega, ko sem v tem listu napisala, da želim Maliki Pražnikarjevi izpod Gozdnika še veliko lepih dni, obarvanih z njenim hudomušnim nasmehom. Sredi maja pa smo onemeli ob novici, da je njeno sedemdesetletno bolno srce zatipalo zadnjikrat.

Vsi smo jo dobro poznali. In vsi smo jo radi imeli in ji rekli kar »partizanska mama«. Tudi tisti, ki jim je vojni čas prizanesel, saj so se rodili po njej, pa so bili željni spoznavati zgodovino narodno-osvobodilne borbe svojega domačega kraja. In k tej je Malika primaknila za cel mozaik kamenčkov.

Vsak izmed njih je predstavljal dobro delo: neizmerljiva pomoč prvim ilegalcem, nato brcem Savinjske čete, kasneje Štajerskega bataljona, aktivistom OF pa tudi tistim, ki so jim bili okupatorji za petami, pa so morali v partizane.

Okupator pa je to njeno delo pošpačal po svoje. Zapor, mučna soočanja, prepanja, bridke izkušnje, ko je bila odtrgana od svojih

otrok in moža. Toda Maliki-na odločnost je vedno premagala težave, skupaj z njeno privrženostjo pravični stvari.

Le njeno srce, ki je tolikokrat zadrževalo v skrbi za druge, se je tokrat izneverilo njej sami.

Pomladi pod Gozdnikom bodo poslej minevale brez Malike. Mi pa se bomo spominjali iskrenja njenih oči, ko je spremljala vsakoletno brstenje prvih popkov zgodnjih češenj in jih primerjala s prvo pomladjo osvoboditve.

Cveta MIKUŽ

LJUBICA PAVLINČ — NA PRSTIH, DA SO JO SPREJELI

To velja tudi za LJUBICO PAVLINČ, ženo Cveta Pavlinca, o katerem je tekle beseda v prejšnji številki Savinjskega občana. Njena pripoved je med nami poslušalci sprožila tudi smeh, saj so bile njene besede tako dopravljalno izpovedane, da so same od sebe raztegnile obraze v nasme. »Stanovala sem v Celju in to v hiši, kjer je bilo več mladih,« je začela svojo pripoved Ljubica in nadaljevala: »Moji starši so se zame zelo bali in me niso pustili nikamor. Le po zaslugi Seničarjevih oz. njihovih sinov, ki so se že udeležili akcije Brčko—Banoviči v prvi izmeni, so se pogledi mojih staršev nekoliko spremenili meni v prid. Takrat so krožile čudne govorice o akciji, ki so jih širili takratni sovražni elementi — poraženci starojugoslovanskega režima. Govorili so, kaj vse se dogaja na progi, da pridejo vse punce noseče domov itd. Res smo se domov vrnili vsi več ali manj porejeni, vendar ne zaradi ljubezni, ki je bila na akciji izključno na ravni spogledovanj in nič več; ampak zaradi pomanjkanja, ki smo ga imeli doma in obilne prehrane na akciji, ki je bila »začinjena« s bromom. Tudi sama sem prišla domov debela, da me ni spoznala lastna mati. Ko sem stala na pragu, me je vprašala, kaj bi rada, jaz pa sem ji odvrnila, če me ne misli več vzeti nazaj. Šele tedaj je spoznala, da pred njo stoji lastna hčerka. »Ja kaka pa si, mi je dejala, jaz sem mislila, da bo prišla domov večja in tanka, pa si čisto majhna in debela.« »Bila sem v tretji izmeni akcije Brčko—Banoviči, bila sem zelo suha in majhna in ob prihodu me je bilo strah, da me ne bodo poslali nazaj. Ko smo stali v stroju, sem stopila na prste, da sem bila videti večja, pa tudi rekla sem, da sem eno leto starejša, kot sem bila v resnici ...»

Ljubica je povedala še marsikaj zanimivega iz kulturnega dela in življenja v brigadi. Govorila je o trenutkih utrujenosti, pa vendar ne tolikšni, da bi postali zagrenjeni. Spominila se je ravnanja s puško, saj je moral vsak brigadir znati ravnati z njo. Leto 1946 je bilo prvo leto po vojni in četniki z Dražo Mihajlovičem na čelu so rovarili po bosanskih planinah. Večkrat so tudi hoteli onemogočiti izgradnjo proge. Brigadirji so poleg krampov in lopat odhajali na traso oboroženi. Ponoči pa so bile postavljene straže. Ljubico smo še pobarali, če sta s Cveto že v brigadi sklenila iti po poti skupnega življenja, pa se je nasmehnila in dejala, da sta se takrat komajda poznala. In ko sta se nekoč srečala v službi, ji je Cveto dejal, da sta se že neke srečala, ona pa je odvrnila, da jo je verjetno zamenjal za kako drugo. Pa je na koncu vendarle bila prava in poroka dveh brigadirjev s proge Brčko—Banoviči je bila tu. Danes in vsa ta leta njuno

skupno življenje preveč spominja na brigado. In prav gotovo jima je ob tem lepo, le očitata si, da nista svojih simpatij začela gojiti že na prog.

NAMESTO V UK V BRIGADO

V tretji izmeni izgradnje proge Brčko—Banoviči pa je bil tudi AVGUST PALIR s Polzele. Njegova pot do brigadirstva je podobna mnogim drugim. Ker ni dobil zaposlitve oz. učnega mesta, je želel vsaj na ta način dati svoj delež hitrejšemu razvoju države in zagotoviti sebi in drugim boljše pogoje dela in življenja. Palirjeva družina je bila leta 1941 izseljena v Srbijo, trije bratje so tam odšli v partizane, Avgust pa je pomagal po svojih močeh. Po vojni so se vrnili na Polzele, dela ni bilo, Avgust bi se rad odšel učiti, vendar nikjer ni našel praznega učnega mesta. »Rečeno je bilo, da bo na Češko odšlo okrog 3000 mladih. S Polzele sva se prijavila dva, jaz bi se naj tam izučil za elektricarja. Čakala sva 6 mesecev in potem je prišla pošta, da iz Slovenije ne gre nihče, ampak gredo tja samo mladi iz nerazvitih republik. Vsi tisti so se tudi izučili, vendar ko je prišlo do resolucije Informbiroja, jih niso pustili nazaj v Jugoslavijo. Ker je moja pot na Češko propadla, sem se po intenzivnem iskanju končno uspel učiti za elektricarja pri Jelenovih, žal pa moj uk ni trajal dolgo, ker so oba mojstra zaprli zaradi sabotažnega delovanja. Odšel sem na krajevni urad — občino in se prijavil za mladinsko delovno brigado ...»

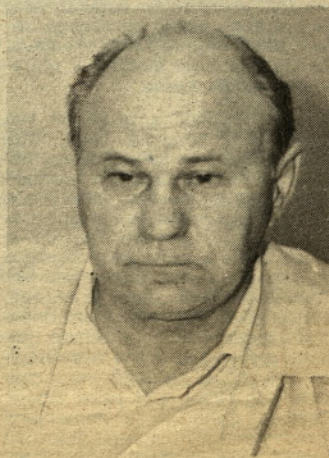
Avgust je poln spominov na brigadirsko dni. Spominja se prihoda tovariša Tita na progo, porcije, ki jo je moral dati, če bi si maršal hotel ogledati kuhinjo itd. Še posebno pa se spominja priprav na praznovanje dneva republike, ko so jih v gozdkiču, kamor so odšli po zelenje za okrasitev barak, napadli četniki. Kot nalašč so bili vsi brez pušk, čeprav bi jih morali imeti s seboj. Streljali so nanje, vendar so s hitrim begom uspeli odnesti celo kožo in alarmirati štab brigade in komandanta Bergleza. Le-ta je takoj javil vojski in začela se je gonja za njimi. Ob drugi priliki pa je Avgust pravočasno razorožil četniškega sabotežarja, ki je hotel z ročnimi bombami zasuti barake v Živinicah. Vse to pove, da je bila prva delovna akcija Brčko—Banoviči tudi po tej plati med tistimi akcijami, kjer si lahko zaradi kvizlingov in njihovih pomagačev izgubil tudi življenje. To dejstvo pa ni v ničemer preprečevalo napredne jugoslovanske mladine, da ne bi množično odhajala na akcije.

Za heroji vojne so prišli heroji dela in tudi Avgust in vsi naši sogovorniki nedvomno sodijo mednje.

DARKO NARAGLAV

Ljubica Pavlinč

Avgust Palir

Štiri desetletja mladinskih delovnih akcij

Veliko, resnično veliko je bilo narejenega v prvi petletki nove Jugoslavije. Velik delež v tej pogaci pa pripada takratni mladini, ki je s krampi in lopatami ter neuhajljivo željo po napredku dobojevala zmago za zmago.

Program — železnim kačam — so se iz leta v leto pridruževali kilometri cest — kilometri bratstva. Kot gobe po dežju so rasti industrijski objekti, hidrocentrale, mesta in vasi. Uspehi melioracije v Makedoniji so pokazali, da je mladina zmogla graditi in opravljati tudi druga dela. Dvajsetega aprila 1947 so tako udeleženci mladinskih brigad iz Hrvaške in Srbije zabili prve pilote v močvirnata tla osemnajst kilometrov daleč od Beograda. Zaženketale so lopate in krampi in gradnja tovarne težke in srednjetežke opreme, ki so jo poimenovali po legendarni osebnosti skojevca in komunisti Iva Lola Ribarja, se je pričela. Prvo leto gradnje je v Železnikih delalo skoraj 16.000 brigadirjev, drugo leto pa so brigade delo dokončale in za novo leto 1948 je tovariši Tudu predal tovarno pogon. V njej so našli delo mnogi brigadirji. Hkrati s tovarno pa so zgradili vrsto stanovanjskih blokov, splet ulic in parkov in tako je ob tovarni zrastle pravo industrijsko mestce. Mladina pa je v tem času gradila še tri druge tovarne. V Zagrebu sta zrastle tovarna hidravličnih naprav in tovarna živilske in kemične industrije Jedinostvo. Pri nas v Sloveniji pa Tita v Kamniku. Sicer pa velja povedati, da je še vrsto drugih tovarn v Jugoslaviji, ki so delo mladine oz. mladinskih delovnih brigad. Tu je »Prvomajska« v Zagrebu, Železarna Zenica, Valjana bakra v Sevojnem pri Titovem Ušicu, Železarna v Nikšiču in druge. Skratka: skorajda ni industrijskega objekta, zgrajenega v tistem obdobju, kjer ne bi svojega prispevala tudi mladina. Prav tako pa skorajda ni bilo akcije, kjer ne bi vihrale zastave slovenske mladine. Leta 1947 so mladi iz naše republike, predvsem na zveznih akcijah v Bosni, opravili preko 2 milijona in 600 tisoč prostovoljnih delovnih dni. Naslednje, 1948. leto, je v brigade odšlo 15 tisoč mladincev in mladink. Delali so na avtocesti Zagreb—Beograd, v Novem Beogradu, v tovarni v Železnikih, na progi Kučevo—Brodice v Srbiji, na progi Nikšič—Titograd, v pionirskem mestu v Zagrebu, v kombinatu v Dobroju, na progi v Ljubljani itd. To leto pa je oživelo tudi slovensko podeželje — začeli so se graditi zadržni domovi. Pri tem je mladina prispevala milijon

200 tisoč delovnih ur. Prav tako pa so se številni mladi vključili v lokalne akcije, od katerih so še posebno pomembne gradnja zbiralnega kanala, dolenska cesta in proga v Ljubljani, akcija Novi Lož, gimnazija na Ravnah in še mnoge druge.

Posebne uspehe so dosegle tudi posamezne proizvodne brigade, v katerih je bilo leta 1949 več kot 7 tisoč delavcev. Tako je na cesti Bratsva in enotnosti to leto sodelovalo 5000 mladih delavcev in 600 mladih iz raznih šol. Tudi naslednji dve leti so slovenske brigade množično odhajale na zvezne delovne akcije, še več pa je bilo akcij lokalnega značaja. Leta 1950 je slovenska mladina gradila Novo Gorico, mladinsko letovišče v Bohinju, v mnogih krajih pa so začeli graditi kulturne domove in igrišča. Tudi v naši občini je v tistem obdobju zrastle vrsta novogradenj: od zadržnih domov do kulturnih hramov.

Elektrifikacija dežele je ob drugih gospodarskih ukrepih imela prioritetno vlogo. Razvoj neke dežele — države — je povezan z električno energijo. Mladina je tudi na tem področju odigrala pomembno vlogo. Njeno delo so hidroelektrarne: Jablanica, Vinodol, Vlasina in Mavrovo. Na slednjih dveh je v letu 1952 delalo preko 1000 brigadirjev. V Sloveniji pa je bila to leto glavna akcija gradnja ceste Maribor—Trst, saj zveznih akcij to leto ni bilo. Na tej akciji je na odsekih Vrhnika—Logatec in Celje—Vransko delalo 13 brigad oziroma več kot tisoč brigadirjev. Sicer pa so bile delovne akcije vsepovsod. Med drugim so v Novem mestu brigade obnovile mesto, v okraju Krško so gradile cesto Videm—Zdole, ljubljanska mladina je gradila mestno središče in pomagala urejati mesto. Mariborski mladinci so delali na cesti Kneza Kocija in urejali trg Zrinjskega, gradili so mladinski dom na Lovrencu, zadržni dom v Jakobskem dolu in Cerkvenjaku itd. Nič manj delavni pa tudi niso bili v ostalih krajih Slovenije.

Po statističnih podatkih naj bi v tem obdobju, o katerem teče beseda, dala mladina Jugoslavije več kot milijon brigadirjev in nekaj deset milijonov udarniških — prostovoljnih delovnih ur. To pa so številke, ki marsikaj povedo. Prav tako pa povedo veliko tudi vsi zgrajeni objekti, komunikacije, mesta in naselja, kjer se je prelivel znoj takratne mlade generacije.

Ko bom na vojsko šel

S pesmijo ob spremljavi harmonike in veselim vriskanjem so se fantje naborniki s kočijo in vozom, v katerega so bili vpreženi konji, pripeljali v Žalec na svečano podelitev vojaških knjižic. Na ulicah so se zbirali radovedneži in opazovali razigrane fante s Ponikve, Vinske gore in Žalca, moške pa so hiteli obujati spomine na tiste dni, ko so sami šli na »štelngo«. Seveda na vozu ni manjkala kačja slina, s katero so si nekateri dajali korajžo. Če je bilo veselo razpoloženje ob prihodu in odhodu s svečane podelitve vojaških izkaznic, pa se je marsikomu obraz zresnil, potem ko je izvedel vojaški rod, s katerim se bodo nekateri že jeseni spoprijeli na odsluženju kadrovskega roka. Večina je bila zadovoljna, marsikdo pa je pričakoval drugo. V dvorani doma SLO je završalo, kadar je Zoran Vučer, delavec sekretariata za ljudsko obrambo, povedal, da gre ta ali oni v pešadijo, težko artilerijo in v še katere nepriljubljene rodove, seveda pa za vse ni mesta v bolj priljubljenih rodovih. »Sicer pa so priprave na nabor potekale skoraj leto dni. Potem ko so fantje opravili zdravniški pregled, je naborna komisija na predlog komisije v krajevni skupnosti posameznikom določila vojaški rod. Čeprav je kar devdeset odstotkov mladih sposobnih za služenje kadrovskega roka, pa so zaskrbljujoči zlasti nekateri razlogi za nesposobnost ali omejeno sposobnost, med katerimi prednjačijo psihofizični in zdravstveni razlogi,« je dejal Zoran Vučer. Zbranim je spregovoril tudi sekretar OK ZSMS Janko Kos in jim zaželel srečno vrnitev iz JLA, mladinci žalske organizacije pa so pripravili kulturni pro-

Uroš Berglez

Janez Antloga

gram. Po podelitvi vojaških izkaznic smo se pogovarjali z naborniki, ki so nam povedali:

Uroš Berglez: »Dobil sem vojaško policijo in to sem si tudi želel. Takoj ko bom končal šolo, bom tudi odšel v vojsko. Vseeno mi je kam bom šel, predaleč pa tudi ne bi želel.«

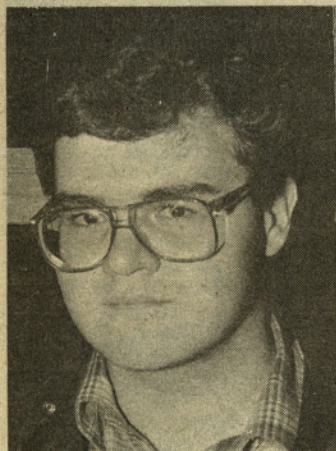
Janez Antloga: »Čeprav sem si želel mornarico, sem dobil tehnično službo, vendar sem kljub temu zadovoljen. Takoj ko bom opravil pripravništvo, bi želel tudi oditi na odsluženje kadrovskega roka. Prej opraviš, bolje je. Kam bom šel, mi je vseeno, raje pa bi bil bližje domu. Predvsem pa si želim, da bi lahko nadaljeval z igranjem v kakšnem ansamblu, saj tudi sedaj igram v žalskem pihalnem orkestru.«

Uroš Govek: »Pravijo, da je artilerija kar težka in zahtevna zadeva, vendar zaradi tega nisem nič slabe volje. Važno je, da sem

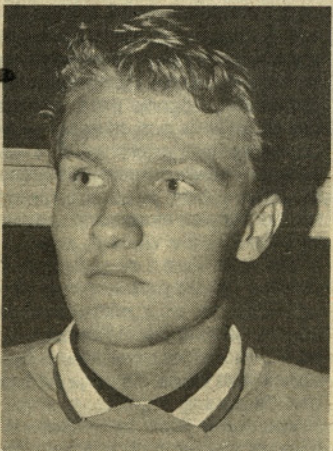
zdrav in da se bom med novimi prijatelji dobro počutil. Raje bi bil bližje domu, če pa ne bom, bom pa tudi moral biti zadovoljen. Po odsluženju vojske bom nadaljeval študij.«

Mitja Ježovnik: »Mene je doletela pešadija, predlagan pa sem tudi za šolo rezervnih starešin. Moja želja je sicer bil gorsko-reševalni rod, vendar sedaj je, kar je. Morda pa se mi bo izpolnila želja, da bom kadrovski rok služil kje v Hrvatski.«

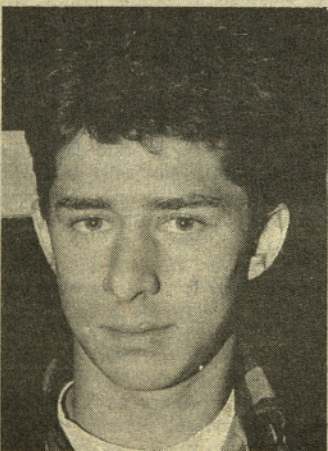
Sašo Korber: »Vsekakor sem si želel aviacijo, morda pa se mi bo izpolnila želja tudi v tehnični službi. Vse pa je seveda odvisno od zdravstvene sposobnosti in drugih okoliščin. Leto, kolikor traja služenje kadrovskega roka, kar hitro mine, čeprav baje v vojski ne, zato mi je tudi vseeno, kam bom odšel. Ker pa končujem srednjo tehniško šolo, me vojaška uniforma čaka že jeseni.« jk

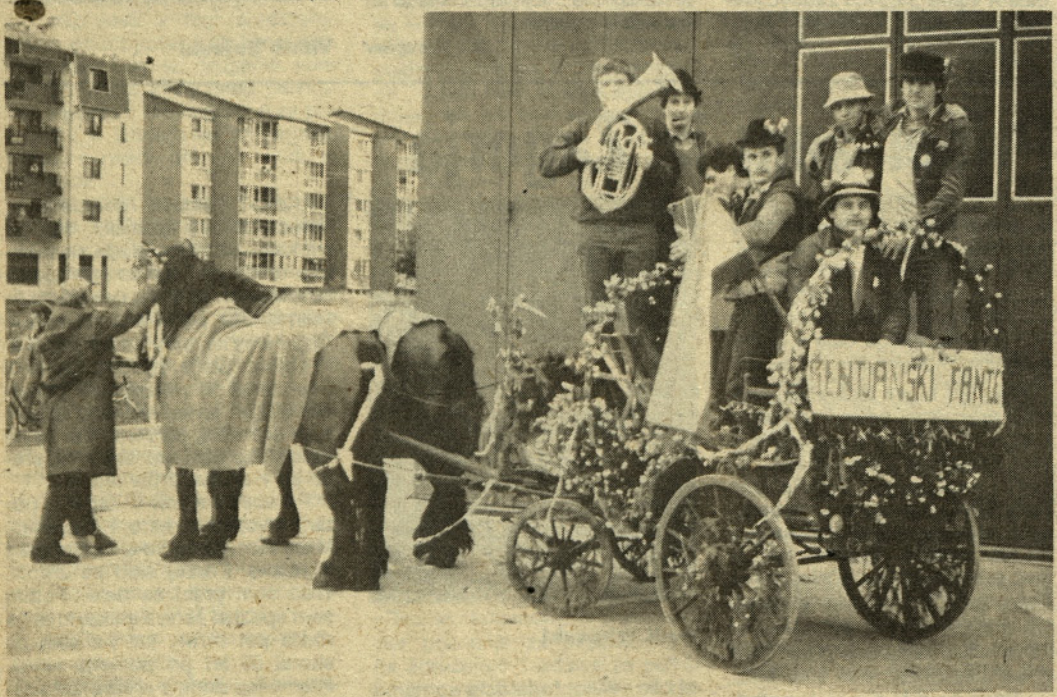
Uroš Govek

Mitja Ježovnik

Sašo Korber

Regijsko tekmovanje mladih v SLO

Na območju Prebolda se je odvijalo regijsko tekmovanje mladih v znanju in veščinah splošnega ljudskega odpora in družbene samozastite. Tekmovanja se je udeležilo devet ekip osnovnih šol ter štiri ekipe šol usmerjenega izobraževanja celjske regije.

Proga je bila dolga osem kilometrov in je imela šest kontrolnih točk. Tekmovali so iz orientacije in fotografije, prve pomoči, streljanja z zračno puško, poznavanja zgodovine NOB, protipožarne zaščite, poznavanja zdravilnih zelišč

ter borbenih veščin z metom bombe in cilj. Tekmovanje, ki je potekalo v krajevni skupnosti Prebold, je bilo uvodna prireditev ob občinskem prazniku, ki se letos praznuje v tej krajevni skupnosti. Kljub slabemu vremenu, ki je zahtevalo maksimalne napore tekmovalcev, so ekipe pokazale odlično pripravljenost. Prav tako sta organizatorja, Občinska konferenca SZDL Žalec in začasni prireditveni odbor, tekmovanje brezhibno izvedla.

Rezultati: **Centri usmerjene-**

ga izobraževanja: 1. Elektro rač. center Titovo Velenje 1344 točk 2. Srednja kovinarska šola Zreče 1136 točk 3. Delavska univerza Žalec 1123 točk 4. Šolski center Boris Kidrič Celje 1002 točk

Osnovne šole: Prva: Petrovče (1365 točk), druga: Anton Aškerc — Titovo Velenje (1254 točk), tretja: Primož Trubar — Laško (1221 točk); nato pa sledijo Vitanje, Gornji grad, Griže, Planina pri Sevnici, Podčetrtek in Dobrna.

L. Korber

Zmagovalna ekipa osnovne šole Petrovče

Sreča ali nevarnost za našega otroka

Veliko staršev želi razveseliti svojega »najstnika« in ga nagraditi, bodisi za lep uspeh v šoli ali ob kakšni drugi priložnosti, z nakupom med mladimi tako zaželjenega kolesa s pomožnim motorjem.

Ob tem pa bi se morali zamisliti, ali smo s tem otroka res samo razveselili in mu izpolnili največjo željo ali pa ga nismo s tem izpostavili vse večjim nevarnostim, ki prežijo na naših cestah, da o tragičnih posledicah sploh ne govorimo.

Podatki nam kažejo sliko, ob kateri se lahko zamislimo. V obdobju desetih let se je zgodilo 415 prometnih nezgod, v katerih so bili udeleženi mladoletniki kot vozniki, sopotniki, pešci. Če ta podatek razčlenimo, nam pokaže, da je bilo v starosti do osemnajstega leta v prometnih nesrečah štiristo osemindvajset laže ali huje telesno poškodovanih, dvajset nesreč pa se je končalo s smrtnim izidom. V največji nesreči so bili udeleženi prav otroci med štirinajstim in osemnajstim letom

— dvesto pet telesno poškodovanih, devet pa mrtvih.

Kar prevelik krvni davek na cestah Savinjske doline za tako mlada življenja. Razlogov za to je verjetno več: mladostna nepredvidnost, neobvladovanje tehnike vožnje, nepoznavanje prometnih predpisov, tehnično nebrezhibna motorna kolesa, pa tudi mladostna objestnost na cestišču. Vse to so lahko vzroki za tragedije, ki smo jim vsak dan priča.

Povzetek zveznega ter republiškega zakona o temeljnih varnostnih cestnega prometa, ki določa: naj otroci do sedmega leta starosti iz preventivnega vidika ne bi vozili koles po javnih cestah, od sedmega do štirinajstega leta mora imeti otrok — kolesar opravljen izpit za samostojno vožnjo. Če tega nima, lahko kolo vozi le v spremstvu osebe, ki je starejša od štirinajst let. S kolesom s pomožnim motorjem otrok do štirinajstega leta ne sme upravljati samostojno, prav tako ne v spremstvu odrasle osebe. Od šti-

rinajstega leta starosti pa sme upravljati kolo s pomožnim motorjem le, če ima opravljen izpit in s tem pridobljeno potrdilo o poznavanju cestno-prometnih predpisov. Prav tako zakon pravi, da prevoz oseb na kolesih s pomožnim motorjem ni dovoljen, dovoljen je le v primeru, da je montiran poseben sedež. Prepovedana pa je vožnja na ogradih in prtljžnikih. Na kolesu z motorjem je dovoljeno prevažati osebe le v primeru, če sopotnik sedi na posebnem sedežu, da okobali vozilo in da ima kolo z motorjem stopalke za noge tudi za sopotnika.

Ker število koles s pomožnim motorjem narašča in s tem tudi udeležencev v cestnem prometu, je potrebno, da razmislimo, ali je naš »najstnik« res že dovolj poučen in sposoben za vključitev v vse bolj nevarni cestni vrvež. Poučimo ga, posvarimo pred nevarnostmi ter ga s tem obdržimo nepoškodovanega, da nam takšne tragedije ne bodo rušile družinske sreče.

L. Korber

Tudi take cirkuške vragolije lahko vidimo na cestah, seveda pa te ne sodijo na naše prometnice... Tragične posledice nepredvidnosti

Srečno vrnitev vam želimo

Za fante, ki so pred mesecem prejeli pozive za odhod na odsluženje vojaškega roka, je napočil trenutek, ko so prejeli »popotnico« v skupščinski dvorani v Žalcu. Predstavniki sekretariata za ljudsko obrambo in Občinske konference so

jim povedali še zadnja navodila, nato pa so jim zaželeli srečno vrnitev ob letu dni. Na njihovih obrazih sta bila zaskrbljenost in nemir, saj jim je ostalo le še nekaj uric za slovo od očetov, mater, žena ali deklet, znancev in sorodnikov. Tisti, ki so se po

svečanosti, v kateri so sodelovali tudi gojenci glasbene šole, razkropili po domovini, so si še zadnjič segli v slovo, nekateri pa so skupno odšli na železniško postajo. Medtem so fantje že oblekli vojaško suknjo in tudi naše uradništvo jim želi srečno vrnitev.

VEČNO LEPE MELODIJE NA VRANSKEM

Turistično društvo Vransko, RTV Ljubljana ter Novi tednik in Radio Celje bodo letos že četrty organizirali festival zimzelenih melodij. Ta bo v **soboto 12. juli-**

ja v graščini Podgrad. Letošnji festival bo posnela ljubljanska televizija, slišali pa ga bomo lahko tudi na valovih radia Ljubljana in Celje. Letos se bodo občinstvu

predstavili Djordje Marjanovič, Elida Viler, Majda Sepe, Marjana Deržaj, Lado Leskover in Alfi Nipič, pevce pa bo spremljal ansambel Mojmir Sepeta jk

Široke možnosti letovanja

Tudi letos so v preboldski tekstilni tovarni poskrbeli za vsestranske možnosti »dopustovanja svojih delavcev.

Člani delovnega kolektiva Črne mačke bodo tako lahko letovali v Počitniškem domu v Piranu in Biogradu na moru, na jadrnici E 19, kamp prikolica TTP, depandansi Črna mačka na Golteh, apartmanih v Pristavi, v Hotelu Prebold ter v hotelih, privatnih sobah in prikolica prek turistične agencije Izletnik Celje. Ob tem pa velja povedati, da so cene minimalne, saj stane dnevni penzion v počit-

niških domovih v glavni sezoni 630 dinarjev, pred in v posezoni pa le 320 dinarjev. Pri tem pa velja povedati, da je kot glavna sezona mišljen le čas kolektivnega dopusta in da so cene v vseh ostalih dneh še za 130 dinarjev nižje. Najemnina za prikolice in depandansi na Golteh pa je dnevno od 70 dinarjev v pred in posezoni, do 210 dinarjev v času kolektivnega dopusta. Enako nizke cene pa veljajo tudi za ostale turistične zmogljivosti preboldskega delovnega kolektiva, ki je pravočasno pristopil k prihodnja-

nju dopustniških kapacitet in danes lahko član kolektiva letuje ob morju, planinah ali v bližini toplice.

Sadovi pametne politike širjenja dopustniških kapacitet pridejo do izraza prav zdaj, ko zaostrene gospodarske razmere in vse brezglave podražitve delavcem z nižjimi dohodki nikakor ne bi omogočale odih ob morju, če ne bi imeli lastnih kapacitet. Tisti, ki teh nimajo, pa se danes prav gotovo kesajo, da niso prej vlagali v to vrsto družbenega standarda.

D. Naraglav

Poplave . . .

Od 14. na 15. junij je močno deževje tudi v naši občini povzročilo nekaj težav. Bregove je prestopila Ložnica ter poplavlila nekaj hektarov polj in več hiš. Cesta T. Velenje—Arja vas je bila zaradi poplavljenosti ceste blizu kamnoloma Velika Pirešica zaprta kar osem ur. Bregove so prestopili tudi nekateri hudourniki. Na sliki: Poplavljenost ceste pri kamnolomu Velika Pirešica

T. TAVČAR

Nova optika v starem mestnem jedru

Na Štandrovem trgu 9 v Žalcu je mlad optik odprl lepo urejen in tehnično sodoben lokal, v katerem nam bo Vojko Zajc popravil očala, izdelal nova, po potrebi pa tudi izmeri dioptrijo, sicer pa svetuje, da vseeno obiščemo zdravnika-okulista zaradi morebitnih drugih okvar vida. Ni pa tudi pozabil na lovce in jim bo rad popravil, nastavil in očistil daljnogleda. Povedal je, da se je odločil odpreti svoj lokal prav v Žalcu zato, ker je domačin in vidi, da je tak lokal ljudem nujen potreben. Njegov lokal bo odprt vsak dan, od osme do dvanajste in od štirinajste do sedemnajste ure. Ob sobotah pa od osme do dvanajste ure. Mojster Vojko pa tudi jamči, da bo delo hitro in kvalitetno opravil, česar v Žalcu zadnje čase nismo bili deležni.

L. Korber

Vojko Zajc pri merjenju dioptrije

Po drugi poti skozi trnov vsakdan

Ko stopiš na majhno dvorišče Tonetove domačije, ne opaziš ničesar nenavadnega, a tu v Letušu ob Savinji živi mož, kateremu je življenje že ob rojstvu namenilo drugačno usodo kot njegovim vrstnikom. Tone Matkovič se je rodil pred 53 leti kot nezakonski sin in rana leta njegovega otroštva je spremljalo večno prepiranje med očetom in materjo. Življenje je bilo težko, kruha ni bilo za vse, in komaj se je pričel zavedati življenja, je tudi v njihove kraje segla senca vojne. Tone je poznal kraje ob Savinji kot svoj žep in to je bilo v veliko pomoč partizanom, ki so se to skrivali in iskali pomoč. Tone jih je kljub svojim mladim letom vedno varno vozil preko Savinje, čeprav ga je bilo strah in je njegovo življenje marsikdaj viselo na nitki. Mati se je vedno bala nesreče, toda ko je bila potrebna pomoč, je njihova hiša partizanom kljub revščini in strahu ni nikoli odrekla.

Fant je zrasel v moža, vseskozi pa ga je spremljala bolečina ob pogledu na štrclje njegovih rok. Kajti Tone nima rok, da bi se z njimi prebijal skozi življenje. Nikdar ne bo občutil, kako mu med prsti drsi mivka iz Savinje in nikoli ne bo zaplaval v njej. To ga boli in solze mu stopijo v oči, ko pripoveduje o sebi, o svojem trdem in osamljenem življenju. Odkar mu je pred leti umrl oče in ga je zapustila sestra, je ostal sam med golimi zidovi svoje hiše, sam s svojo usodo in dolgimi dnevi, ko se malokaj novega zgodi. A Toneta to ni strilo, še ženi bi se lahko, pravi, pa se ni hotel, ker ni bi-

lo »taprave«, za nadlego pri hiši je pa kar sam sebi dovolj, pravi pa, da ima rad dekleta in da še sedaj rad kako k sebi stisne, če je le prilika. Kljub vsem težavam pa ima še vedno veliko voljo do dela, pravi celo, da je veliko hiš, kjer še danes odpirajo vrata, ki jih je on napravil.

Tudi sedaj se ne ustraši kakšnega dela, čeprav nima več toliko moči kot pred leti. Skrb pa mu povzroča avto, ki ga ima in se z njim včasih zapelje naokrog, da si nakupi najnujnejše, nima pa šoferskega izpita, avtomobil pa s pokojnino, ki jo je dobil po očetu ob vseh ostalih stroških, težko vzdržuje.

Težave povsod, kamor se obrneš, a Tone se ne da. Ima voljo, da živi in dela in ta mu je v veliko pomoč, ko se ga loteva malodušje. Marsikdo, ki bi ga samo za trenutek postavili na njegovo mesto, bi drugače gledal na življenje in težave, s katerimi se je potrebno srečevati. Tone se ne bo imel nikdar prilike postaviti v boljši položaj, tega se dobro zaveda, a nekaj drugega je, kar bi mu lahko marsikdo zavidal, z dobro voljo se spoprime s svojimi težavami, čeprav ni nikogar, ki bi mu pri sluhnil, ko mu je najtežje, ali mu privoščil prijazno besedo, ko ga najbolj stiska osamljenost.

B. Kobal

Tone Matkovič

Šola, kdo te je res vzljubil?

»Osnovo sem dobila pri očetu in materi,« pove Breda Verstovšek, peto leto direktorica VIO občine Žalec. Šolsko leto se izteka, o sebi nerada govori, v pogovoru sogovornik začuti, da je vse doslej postorjeno plod skupnega dela in ne zgolj direktorja.

Oče in mati še živita, oba sta živo vtakana v tok današnjega življenja. In po njuni poti hodi tudi tovarišica Breda. Pove, da ima brata in sestro, njen rojstni kraj pa je Čadram pri Oplotnici. Na pedagoški akademiji je končala zgodovino in geografijo. Že zelo zgodaj se je vnela za družbenopolitično delo, ogenj v njej pa gori še danes in bo verjetno gorel vse dotlej, dokler bo v njej poslednja iskra življenja.

»Žarana sem začutila, da sem nekako rojena za vodstvena pota in sem nanjo pripravljena stopila. Seveda sem učila. O delu v razredu ne bi rada govorila, to so presojali drugi, pa tudi ugotovili, da sem bila res uspešna.«

Leta 1964 je prišla na osnovno šolo v Žalec, nikakršnih pregledov ni imela v stikih s sodelavci. Kmalu je postala pomočnik direktorja in to je bila prva stopnica v življenje upravljanja.

Njena pisarna je skromna, vendar zelo taktično urejena. Vsak dokument na svojem mestu. Ko sva spregovorila nekaj stavkov o odnosih, je povedala, da se trudi, da bi bilo kar najmanj razlik med prosvetnimi delavci in tehničnim

Breda Verstovšek

osebjem. Poudarila je, da končno počasi le uspeva. Nikakor noče povedati, koliko družbenopolitičnih funkcij je in še opravlja, da sleherni delo jemlje resno, s pavšalom je odločno skregana.

»Kaj imam na skrbi? Kar precej! Zvrstila so se leta, ko smo se nenehno spraševali: Šola, kdo te je res vzljubil... Nekaj v meni govori, da imam smisel za upravljanje in zaupano delo resnično vestno opravljam.«

Ko nenehno brni telefon, razmišljam o nekaj sto delavcih, katerih šef je. Ne kaže nobene utrujenosti, vmes skromno pove o krajevnih, občinskih, republiških, državnih odlikovanjih. In kako je danes s to našo šolo, vrtci, o gospodarjenju na sploh, saj se kar zapovrstjo nabirajo nujnosti ra-

zno-rznih adaptacij. Denarja pa ni! Kako kriti potrebe brez njega? Povezava centralnih šol in podružnic je tako rekoč idealna. So nekateri primeri, ko posamezniki vztrajajo v mišljenju, da podružnice ne dajejo dovolj kvalitetnih »kadrov«, že leta pa se je izkazalo, da je ta miselnost ravno obratna.

Oba misli na osem centralnih šol, seveda tudi na šolo s prilagojenim programom, na enajst podružnic, glasbeno šolo, na vrtno in seveda tudi na denar, prostorsko stisko in še vedno na dvajsetodstotno zaostajanje za gospodarstvom, pa o tem, da usmerjevanje ni na trdnih nogah, kako se osmošolci vse bolj odločajo za tehnične poklice, da svet staršev dobro dela, da do kakšnih težje rešljivih sporov nikjer v občini ni prišlo, da se učitelji redno izpopolnjujejo, pri tem pa je še vedno vprašanje praktičnosti učbenikov. Na primer, učeneč, ki stopi v sedmi razred, mora (Kdo? Starši!) odšteti tudi do osem tisočakov za učbenike. Problem zase so stanovanja za mlade učiteljske družine. Entuziazma pa je v učiteljskih vrstah še in še. Tudi učni in vzgojni uspehi so na dani, kar na vseh šolah. Aktivnih učencev je okoli 4500, osip pa ne bo velik.

»Vse, kar sem naštel, ni moje delo, to je delo nas vseh, ki se čisto sprašujemo: Šola, kdo te je res vzljubil...?

Mi vsi, in seveda tudi družba! Drago Kumer

Čevljarstvo — obrt, ki ponovno dobiva veljavo

V Žalcu smo pred kratkim dobili ekspres popravilnico čevljev, ki jo je odprl Vlado Sajovic iz Košnice pri Celju. S tem je Žalec bogatejši za pomembno uslužnostno dejavnost, ki je bila vrsto let močno zapostavljena, sedaj, ko je obutev postala izredno draga, pa dobiva čevljarska obrt ponovno na veljavi. Res, da ne gre toliko za izdelovanje čevljev, ampak za njihova popravila, saj se marsikdaj pokvari že tudi skoraj nov čevlji. Prav to pa je navedlo Vlada Sajovica, da se je odločil posvetiti svojemu poklicu, ki se ga je izučil pri obrtnem podjetju Obutev v Celju.

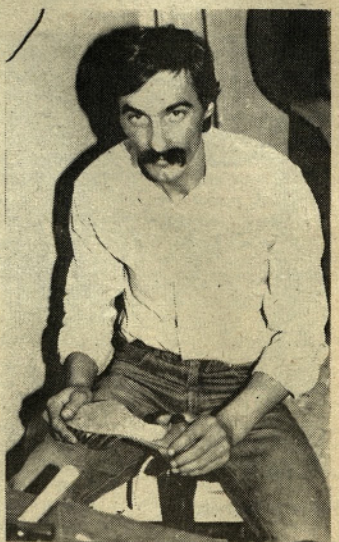
Vlado je prostor za opravljanje svoje dejavnosti dobil pri vstopu v restavracijo žalske NA-ME. Skromen prostor na eni ter toliko bolj prikladna lokacija na drugi strani dajeta Vladu Sajovcu zadovoljive delovne pogoje, iskalcem njegovih uslug pa hitro in solidno po-

strežbo. Vladov delovni dan traja od 8. ure zjutraj do 16. ure popoldan, ta čas pa mnogim popravi sicer drago obutev. Marsikoga pa tudi reši iz zagate, če se mu odlepi podplat, odpade peta, raztrga opank, ko je na poti. In ker je avtobusna postaja pravo vrelišče ljudi, tudi takšnih primerov ne manjka. Prav v tem pa je nedvomno tudi prednost ekspresne popravilnice čevljev Vlada Sajovica.

Kot pravi Vlado, pa je čevljarski poklic v njihovi rodbini nekaj vsakdanjega, saj se z njim ukvarjata še dva sorodnika. Ljubezno do tega poklica je pritegnila v svoj objem tudi Vlada. To pa je bil tudi iziv, da pokaže kaj zna.

Vse več je tistih, ki pri Vladu iščejo usluge, tako da ima dela dovolj. Sicer pa ga k delu priganja tudi obveza do družine. »In prav je tako,« se nasmehne Vlado in nadaljuje z delom.

D. Naraglav

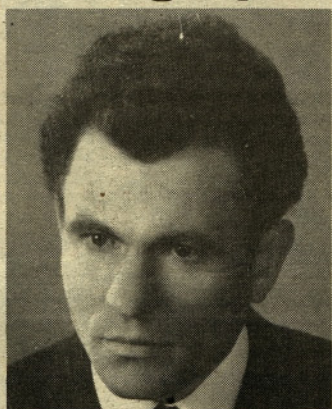
Vlado Sajovic

Prišel sem iz Zágorja

22. junija praznuje krajevna skupnost Gotovlje svoj praznik. V dveh desetletjih je kraj popolnoma spremenil svoj videz. Kljub finančnim težavam je mlado vodstvo le-te premostilo, veliko pa je bilo prostovoljnega dela v dobro sedanjim in poznejšim rodovom.

Pred leti so se Gotovljani prav pred praznikom odločili, da bodo složno z vodstvom podružnične šole zgradili asfaltno igrišče. Takrat je vodil društvo TVD Partizan Tone Ribič, ki je vztrajal, da besede postanejo dejanja, kar se je v resnici zgodilo. Igrišče, ker je med prometnim vozliščem, je bilo treba ograditi. Postavljanje železnih stebrov je prevzel Rudi Vrhovski, ki o sebi ne govori preveč rad, je pa izredno delaven krajan.

»Nikar ne piši o meni!« nekam skromno protestira. »Hrvaško Zagorje je moja ožja domovina. Rodil sem se blizu Kumrovcu. Živel sem revno, toda pošteno. Majhno posestvo, zemlja težavna, industrije nobene. Temu bi lahko rekli iz rok v usta. Otroci nas res

Rudi Vrhovski

ni bilo veliko, toda delo so nam v zibel položili.«

Rudi govori, v primerjavi s savinjskimi narečji, res lepo slovensko. Načel je že šest let, ko pa se zaključno opravi, je pravi mladenič.

»Kako pa med vojno?«

»Kako? Ustaši, domobranci, Nemci, domači izdajalci. Jaz pa smrkavec. Za hišo je bila skladovnica drv in pod njo so imeli partizanski bunker. Imeli so nekakšno tiskarno. Jaz pa vedno na straži. Čeprav otrok, sem stražil kot pravi soldat. Se je zgodilo, da sem bos stekel po zmraznem snegu do druge javke. Kakšno pošto sem prenašal, ne vem. Kar so mi naročili, to sem tudi storil. Na srečo pa v družini žrtve ni bilo.

Po vojni najprej v Zagreb, potem k vojakom, nato v Slovenijo. Mislim, da se tukaj cedita med in mleko. Precej sem se zmotil. Trdo sem prijel za delo. Potem sem spoznal ženo Faniko, ki mi je rodila pet otrok, jaz pa sem že skoraj 30 let pri podjetju NIVO. Imamo lep dom, s službo sem zadovoljen, le revma mi nagaja, sicer pa sem v KS Gotovlje kar srečen. Otroci so pri kruhu, vseč pa mi je tudi, da me imajo krajani za svojega, in da me ne zmerjajo s prišlekom, kar pa mi kot Zagorcu izredno veliko pomeni.

Drago Kumer

Bralci pišejo — Prijeten izlet

Prijetno sobotno jutro je bilo. S Turističnim društvom Žalec smo se odpravili na izlet v Gorico in Goriška brda. Po drobnih nakupih v Gorici in opravljenih formalnostih na meji smo si ogledali Novo Gorico in pot nadaljevali po novi Ozimski cesti v Goriška brda. Nepozaben je pogled na čudovito zeleno Sočo in na Novo Gorico. V Drnovem smo imeli obilno kosilo, ki se je zaključilo z

okusnim češnjevim zavitkom. Nepozaben pa je tudi ogled obrata vinske kleti v Drnovem s pokušino njihovih izbranih vin: tokaja, rebule, pinota in merlota. Zmogli-vosti kleti je 17 milijonov litrov vina. Naš vodič je bil Stane Jakše, ki je prvi častni član drnovske vinske kleti, zato smo bili deležni še posebne pozornosti. Bil je predpraznični dan češenj. Kmetje so jih vozili v zadrugo na odkup, mi

pa smo izkoristili priložnost in kupili sveže hrustovke. Pot nas je vodila nato na ogled grada Zemo-na pri Vipavi.

Veselo razpoloženje in dobra organizacija izleta sta pripomogli, da smo se zadovoljni in polni vtisov vrnili domov. Še si želimo takšnih izletov.

P. G.

Zavzemali se bomo za skladen razvoj občine

Praznujemo v vedno težjih pogojih

V letu dni, po praznovanju občinskega praznika v Libojah, pa do danes ko praznovanje že poteka v Preboldu smo zabeležili vrsto pomembnih dogodkov in odločitev. Sprejeli smo srednjeročni in dolgoročni program razvoja, opravili skupščinske volitve, se srečevali z zaostrenimi pogoji gospodarjenja in nenazadnje dosegli tudi vrsto uspehov. Tudi v tem letu smo postali bogatejši za vrsto pridobitev, ki bodo krepile življenjske pogoje delovnih ljudi in občanov. S resolucijami, sklepi in stališči kongresov družbenopolitičnih organizacij smo sprejeli zahtevne obveze, ki jih moramo uresničiti, takšen je tudi eden izmed mnogih sklepov. Naslednje leto pa bomo ponovno ocenili uresničevanje zastavljenih ciljev v Vinskih gorah, kjer bo praznovanje naslednje leto. Več o tem in o nem in o tem je tepla beseda s predsednikom občinske skupščine Ludvikom Semprimožnikom, predsednikom Izvršnega sveta Antonom Bratušo, sekretarjem Občinskega komiteja ZK Vojkom Koprivškom in predsednikom Občinske konference SZDL Janezom Megličem.

Savinjski občan: V preteklem letu smo sprejeli srednjeročni in dolgoročni program razvoja občine. Letos pa smo opravili skupščinske volitve. Kako ocenjujete opravljeno delo, in katere so poglobitvene smernice dela občinske skupščine in njenih organov v srednjeročnem obdobju?

Ludvik Semprimožnik: »V izdelavo planskih dokumentov je bilo v preteklem letu vloženo veliko truda in časa. Prav zato lahko rečemo, da smo sprejeli kvalitetne dokumente, ki nam bodo v naslednjih letih služili kot osnova za delo.

Delovni ljudje in občani, ki so ob letošnjih volitvah prevzeli odgovorno delo delegatov v zborih občinske skupščine in samoupravnih interesnih skupnostih, se dobro zavedajo svoje odgovornosti. Obveze iz planskih dokumentov smo dolžni realizirati, čeprav se pogoji gospodarjenja zaostrenijo in je denarja za različne naložbe vse manj. Pri bodočem delu se bomo držali predvsem načela, da se z namenijo delegatov ne smejo menjati programi dela in dolgoročni cilji v programu razvoja. To pa pomeni, da se bomo v planih občinske skupščine in samoupravnih interesnih skupnostih zavzemali za skladen razvoj celotnega območja občine, s poudarkom na hitrejšem napredovanju obrobni in hribovitih predelov. Dosedanji dosežki na področju izgradnje cestnega omrežja, oskrbe s pitno vodo, izgradnje telefonskih priključkov, kanalizacije in podobnega nam dajejo dobro osnovo, da se lahko ti predeli gospodarsko hitreje razvijajo, predvsem v pridobivanju hrane. Vse, kar smo dosegli, nas obvezuje, da v nadaljnji razvoj občine tudi sedanjí delegati vložimo ves trud in znanje. Ne smemo biti nezadovoljni, če ne bo napredek v tem srednjeročnem obdobju tak kot v preteklih letih, kajti časi so drugačni, vendar pa bomo kljub temu poiskovali izkoriščati vse možnosti za pripevek k izboljšanju življenjskih pogojev naših delovnih ljudi in občanov.

Delegatski sistem je v dvajsetih letih, kolikor je minilo od sklica prve delegatske skupščine, dobro zaživel. Naša naloga je, da doseženo gradimo naprej in predvsem kvalitetno poglobljamo delegatske odnose. Okrepiti moramo delegatske vezi med zbori skupščine in delegacijami v temeljnih sredinah, to je v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, ki dobivajo vse več nalog in jih tudi vse težje rešujejo. V preteklih letih smo v glavnem rešili prostorske pogoje za delo krajevne samouprave, delegacij in družbenopolitičnih organizacij, v bodoče pa se bomo morali v večji meri posvetiti finančnim težavam, ki tarejo večino naših krajevnih skupnosti.

Savinjski občan: Samoupravno sporazumevanje je še vedno na razpotju, čeprav smo naloge že sprejeli s srednjeročnimi programi. Kako uresničiti programe, če za to ne bomo potrebnih sredstev?

Ludvik Semprimožnik: »Nekatere delovne sredine in posamezniki ne vedo ali pa nočejo vedeti, da je sporazumevanje temelj naše samoupravne socialistične ureditve. Pol leta je minilo od sprejema planskih dokumentov, vendar še do danes v občini nimamo podpisanih samoupravnih sporazumov za združevanje sredstev za zagotovitev realizacije sprejetih planov. To pa pomeni, da sprejetih planov ne bomo mogli uresničiti, če ne bomo zbrali sredstev. Veliko je pripomb na ta način zbiranja sredstev oziroma, kot je rečeno, na obreme, jevanje gospodarstva. Dejstvo pa je, da je gospodarstvo v težkem položaju, res pa je tudi to, da se ži-

Ludvik Semprimožnik

vljenje zaradi tega ne more zavestiti. V okviru danih možnosti moramo združevati sredstva za različne potrebe, ki sicer direktno ne služijo gospodarstvu, so pa z njim posredno povezane. Delovnim ljudem in občanom moramo nuditi zdravstvene storitve, otrokom in mladini možnosti izboljšanja, vključevanja v kulturne in telesnokulturne dejavnosti. Ceste, vodovode in kanalizacije, ki smo jih zgradili v preteklih letih, moramo vzdrževati, vse to pa terja denar.

V preteklem in letošnjem letu so v večini krajevnih skupnosti izglasovali krajevne samoprispevke, vendar le-ti ne zadoščajo za zadovoljitev vseh potreb.

Ne glede na težavno stopnjo nas situacija sili v to, da bomo tudi v bodoče morali združevati določena sredstva za skupne potrebe, ker se bomo sicer kmalu znašli v nerešljivih problemih, ki bodo negativno vplivali tudi na razvojne možnosti v gospodarstvu.

Ko že govrimo o samoupravnem sporazumevanju in združevanju sredstev za skupne potrebe, bi rad opozoril na dejstvo, da imamo v občini dobre organizacije, ki imajo do tega pozitivni odnos, saj sporazume redno podpisujejo in sredstva redno odvajajo, so v tudi take, ki tega sploh ne delajo ali pa zelo slabo. Svoje ravnanje opravičujejo z objektivno težkimi pogoji gospodarjenja. Svetujem jim, da pogledajo malo čez sosedov plot in ugotovijo, zakaj tam še vedno dobro gospodarijo, čeprav imajo objektivno enake težave. Mislim, da bodo tako kmalu ugotovili, da imajo doma tudi težave subjektivne narave.

Savinjski občan: Večina krajevnih skupnosti je že uvedla samoprispevek, v finančnih načrtih so predvidevati tudi sredstva samoupravnih interesnih skupnosti. Kako so ti načrti usklajeni z načrti SIS?

Ludvik Semprimožnik: »Res je, krajanom je treba dati vse priznanje za pripravljenost, da združujejo sredstva za potrebe krajevnih skupnosti. To so dokazali z uspešnimi referendumi za krajevne samoprispevke. V programih naložb je vse tisto, kar posamezne krajevne skupnosti najbolj potrebujejo. Glede na to, da so bili referendumi v glavnem izpeljani v času, ko so bili srednjeročni plani že pripravljeni, so tudi načrti krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti precej usklajeni. Prav gotovo bo prišlo v času realizacije še do posameznih usklajevanj, kajti pomankanje sredstev bo slej kot prej povsod problem. Vendar pa ne smemo pozabiti, da so občani in delovni ljudje nesebično pripravljeni še naprej zbirati denar, če vedo, da imajo od tega vsi koristi. To so dokazali v neštetihih akcijah in računajo, da bo tako tudi v bodoče. Seveda pa ne smemo vsega razvoja obesiti na ramena delovnih ljudi v posameznih krajevnih skupnostih, ampak bodo pri teh prizadevanjih močno pri-

sotne tudi samoupravne interesne skupnosti, če bodo realizirani samoupravni sporazumi, o katerih smo že govorili.«

Savinjski občan: Na svečani seji občinske skupščine ob praznovanju občinskega praznika boste podali oceno opravljenega dela v preteklem letu. Katere so nove pridobitve, ki jih bomo predali namenu ob občinskem prazniku?

Ludvik Semprimožnik: »Kljub težavam, ki nas spremljajo, bomo ob praznovanju občinskega praznika lahko dali pozitivno oceno o delu v preteklem enoletnem obdobju. S skupnimi napori smo realizirali precej načrtov, ki so bili sprejeti že v preteklem srednjeročnem obdobju. Kot najpomembnejšo pridobitev naj omenim čistilno napravo v Kasazah, ki je tik pred dokončanjem. S tem objektom se na področju varovanja podtalnice odpirajo velike možnosti. S pričetkom obratovanja čistilne naprave bodo podani pogoji za nadaljnjo izgradnjo primarnega in sekundarnega kanalizacijskega sistema, kar bo prispevalo k varovanju podtalnice, ki je ponekod že pošteno onesažena.

Kot druga pomembna pridobitev v občini je razširitev telefonskega omrežja oziroma vključitev novih telefonskih central v omrežje. Z namenijo telefonskih central v večjih krajih se odpirajo možnosti, da povečamo število telefonskih naročnikov tudi v manjših oziroma obrobnejših krajih. Lahko bi naštevati še vrsto večjih in manjših objektov, ki so bili zgrajeni v zadnjem času, vendar mislim, da to ni potrebno.

Pomembno pa se mi zdi omeniti, da bomo ob praznovanju občinskega praznika predali svoje namenu dva zelo pomembna gospodarska objekta. To je nova predelavna v Tekstilni tovarni Prebold in nova proizvodna hala v IGM Gradnja v Latkovi vasi. Oba objekta sta za delovni organizaciji zelo pomembna, zato delovnim kolektivom za pridobitev iskreno čestitamo.

Enako pa se želim zahvaliti tudi občanom, ki so sodelovali v neštetihih akcijah z delom in denarjem in s tem omogočili dokončanje objektov.

Se posebej pa se zahvaljujemo vsem, ki so v preteklem mandatskem obdobju opravljali najodgovornejše funkcije v občini: predsedniku skupščine, predsedniku izvršnega sveta in podpredsedniku ter članom izvršnega sveta in drugim. S svojim nesebičnim delom in požrtvovalnostjo so začeli večino akcij, ki jih ob letošnjem občinskem prazniku zaključujemo.

Vsem občanom in delovnim ljudem naše občine pa ob občinskem prazniku iskreno čestitam z željo, da bi še naprej uspešno sodelovali v prid naše lepše bodočnosti.«

Izhod je le v boljšem gospodarjenju

Savinjski občan: Že v preteklem letu smo bili priča slabšanju gospodarske moči občine, negativna gibanja se nadaljujejo tudi v letošnjem letu. Kje so glavni viri za to in kakšne ukrepe načrtujete?

Anton Bratuša: »V letošnjem letu so se pogoji gospodarjenja ponovno spremenili in žal imajo negativen odraz. Slabšanje gospodarskih gibanj je tudi odraz kreditno monetarne politike,

obresti požirajo vedno večji del dohodka. Napovedi, da bo imel nov zunanjetrgovinski sistem negativne učinke, se uresničujejo v praksi. Pri tem imam v mislih predvsem izvozne stimulacije in pa tečaj dinarja. K slabšanju go-

Anton Bratuša

spodarskih rezultatov pa svoje prispevajo tudi cene, katerih rast je nenormalna, beležimo pa velik razkorak med cenami vhodnih materialov in končnih izdelkov. To so torej poglavitni vzroki za nastalo stanje, treba pa je še dodati, da se organizacije združenega dela prepočasno prilagajajo pogojem gospodarjenja. Upoštevati pa je treba, da se organizacije združenega dela s serijsko proizvodnjo težje prilagajajo hitrim spremembam pogojev gospodarjenja. Zato bo treba več narediti za rezervne programe.

Negativne trende gospodarjenja smo zabeležili že lani, letos pa so izbili v večjem obsegu in stanje je resnično kritično. Nerazumljivo pa je, da ob večjem številu zaposlenih upada fizični obseg proizvodnje, kar zmanjšuje produktivnost. Vzroke in ukrepe morajo najti organizacije združenega dela same, za to ni kriv samo sistem. Zaskrbljujoča je rast izgub, saj so se le-te podvojile, z izgubo so poslovala tudi takšne organizacije, ki so nosilec gospodarstva, kot sta SIP in Hmezd.

Kar 20 odstotkov zaposlenih je v OZD, ki so poslovale z izgubo!

Tudi celotni prihodek realno pada, le delež amortizacijskih sredstev v strukturi narašča. Znano je, da je tehnološka oprema zastarela in izrabljena, sredstev za posodobitev pa ni. Zaskrbljujoč je tudi padec dohodka, še zlasti v industriji, ki ustvarja kar 75 odstotkov dohodka. Smo pa tudi priča negativnim trendom delitve dohodka za osebne dohodke. Organizacije združenega dela izplačujejo osebne dohodke glede na planirani dohodek, ki ga pa večina ne dosega. Zahteva, da je treba, osebne dohodke uskladiti z dohodkom, je ena izmed nalog, ki smo jih zapisali v ukrepih za izboljšanje gospodarskega gibanja. Pri tem pa se ne zavzemamo za nizke osebne dohodke, vendar je nesprejemljivo, da delimo malo rezultatov. Nemogoče namreč je, da velik del OZD posluje brez akumulacije. Tudi zunanjetrgovinska menjava upada, še zlasti na konvertibilno tržišče, in tako tudi na tem področju ne uresničujemo v resoluciji začrtanih ciljev. Izvršni svet je analiziral stanje, ocenil, da je stanje izredno kritično. Od vseh odgovornih nosilcev v gospodarstvu smo zahtevali, da store vse za izboljšanje stanja, predvsem na tistih področjih, na katera lahko sami vplivajo, v okviru pristojnosti pa bo ukrepal tudi izvršni svet. V kratkem so napovedani tudi novi sistemski ukrepi, ki so sicer nujni, vendar pa med letom niso učinkoviti. Za to bi morali pogoje gospodarjenja za naslednje leto že sedaj opredeliti, predvsem pa jih opredeliti na daljši rok.«

Savinjski občan: Kako se odražajo sedanje gospodarske razmere v družbenih dejavnostih in v svobodni menjavi s krajevnimi skupnostmi?

Anton Bratuša: »Hitrejša rast osebnih dohodkov je povzročila višji priliv, vendar pa glede na omejeno porabo teh sredstev ni mogoče porabiti, čeprav se razmere v družbenih dejavnostih ta-

ko zaostrejo zaradi visoke rasti materialnih stroškov in problemov pri osebnih dohodkih, še zlasti tam, kjer zaostajajo za gospodarstvom. Naša občina ima eno najnižjih prispevnih stopenj iz osebnega dohodka, ta pa žal ne razbremenjuje obremenitev gospodarstva. Razbremenile bi ga lahko predvsem obveznosti iz dohodka. Zato je vprašanje, če kaže vztrajati na nižjih prispevnih stopnjah, ko pa se nam posledice odražajo v družbenih dejavnostih in v krajevnih skupnostih. Zaradi finančnih težav se le-te po drugi poti obračajo na organizacije združenega dela. Letos se izteka samoupravni sporazum za praznovanje občinskega praznika.

Glede na to, da smo s temi in še dodatnimi sredstvi občanov marsikaj postorili, bi kazalo sporazum še podaljšati. Delovni uspehi in pridobitve so velika moralna spodbuda delovnim ljudem in občanom, zato jih ne kaže zanemarjati.«

Kako naprej po kongresih?

VOJKO KOPRIVŠEK:

»Kongresi družbenopolitičnih organizacij v naši republiki so za nami, sprejete resolucije pa bodo sedaj usmerjale delo organov in organizacij v naslednjem štiriletnem obdobju. Postavlja se seveda vprašanje, kako zastaviti programe, da bi nakopičene probleme zares učinkovito in dosledno reševali. Jasno je, da brez organizirane akcije vseh subjektivnih sil ne bo mogoče uresničiti vseh zastavljenih nalog. Ob tem moram poudariti, da je uresničevanje nalog dolgoročnega programa stabilizacije temelj za akcijo subjektivnih sil, ker je v veliki meri prav prepočasno in nevelovito uresničevanje le-teh povzročilo vrsto konfliktnih situacij, zlasti na področju družbenih dejavnosti in funkcioniranja političnega sistema. Vsekakor je izkušnja, da ne moremo obravnavati in razreševati problematike samo v enem delu družbene strukture (npr. gospodarstvu) pokazala, da moramo reševati hkrati in povezano probleme v celotni družbeni strukturi in zato morajo temu primerno biti zastavljeni programi, vseh družbenopolitičnih organizacij.

V občinski organizaciji ZK smo v programskih usmeritvah za leto 1986 že upoštevali naloge iz resolucije 10. kongresa ZKS in Kritične analize političnega sistema, zlasti pa tiste, ki jih lahko razrešimo v občini sami in niso pogojene z izvajanjem v širši družbenopolitični skupnosti. Zato tudi nismo čakali na konkretne usmeritve republiških organov ZK. Razmere v občini nas sili, da moramo ukrepati hitro, saj se težave v gospodarstvu kopičijo, pa tudi v družbenih dejavnostih razmere niso rožnate. Vseh nalog ni mogoče naštet, bi pa izpostavil naloge na področju gospodarstva, predvsem pa uresničevanje programov o aktiviranju notranjih rezerv (akcija o naslonitvi na lastne sile), ker ne moremo več računati na reševanje s pomočjo administrativnih ukrepov; v sistem na-

Vojko Koprivšek

grajevanja po delu in rezultatih dela se morajo vključiti vsi delavci, ne samo tisti, ki delajo za stroji, ampak tudi na področju druž-

benih dejavnosti in javne uprave, zlasti pa mora biti poudarjen vidik rezultatov dela, saj rezultati kažejo, da preveč namenjamc za osebno, skupno in splošno porabo glede na rezultate oziroma drugače povedano: premalo ustvarimo za pokrivanje vseh oblik porabe. Za Zvezo komunistov pa je vsekakor najpomembnejša naloga, da se mora vsaka osnovna organizacija in vsak komunist v vsaki samoupravni sredini kreativno vključiti v razreševanje problemov na osnovi kongresnih usmeritev ter delovati akcijsko in ne biti zgolj opazovalec.

Nujna posledica take usmeritve pa bo diferenciacija v vrstah ZK, saj bo uresničevanje nalog iz resolucije 10. kongresa možno le z enotno akcijo komunistov in vseh subjektivnih sil.«

Kje praznik občine naslednje leto?

Janez Meglič: »Razprave o določitvi kraja praznovanja občinskega praznika za prihodnje leto so vsakič razgibane, saj se običajno pojavi več krajevnih skupnosti za kandidato praznovanja.

Tako je bilo tudi letos. Želje za praznovanje so bile izražene kar v treh krajevnih skupnostih: Vinskih gorah, Vranskem in Galiciji. V vseh treh imajo upravičene programske zasnove na osnovi potreb po ureditvi vrste težav. Tudi razvoj krajevne samouprave in delovanje družbenopolitičnih or-

Janez Meglič

ganizacij in društev je primerno, čeprav le-to marsikje niha in se pojavljajo zastoji, odvisno od kadrovskih in materialnih pogojev.

Opravili smo nekatere razgovore in posvete, ocenili smo stanje potreb in možnosti priprave glede na uvedbo krajevnega samoprispevka in nekatere druge kriterije, katere upoštevamo pri določanju kraja praznovanja. O predlogih smo razpravljali in odločali na 35. seji predsedstva Občinske konference SZDL. Po temeljitih preučitvah in ocenah smo se odločili, da predlagamo zborom občinske skupščine, da določijo za kraj praznovanja občinskega praznika v letu 1987 krajevo skupnost Vinska gora. Predsedstvo tudi predlaga, da bi se v naslednjih letih zvrstila praznovanja občinskega praznika v krajevnih skupnostih Vransko, Galicija in Šempeter.

Vinski gori smo dali prednost predvsem zaradi tega, ker imajo zgrajen večnamenski prizidek k osnovni šoli že do tretje faze. Gre za referendumsko udeležbo iz programa občinskega samoprispevka, za kar so se že in se še bodo združevala določena sredstva samoupravnih interesnih skupnosti za izobraževanje, kulturo in telesno kulturo. Obstajajo nekatere možnosti, da bi objekt do prihodnjega leta dokončali.

Razgibana dejavnost krajevne samouprave, družbenopolitičnih organizacij in društev pa daje zadostno zagotovilo, da bodo priprave na praznovanje temeljite in vsestranske. V preostalih krajevnih skupnostih pa bo na voljo čas za ureditev vrste zadev, pričetek raznih akcij in zagotovitev materialne osnove za naložbe, ki so predvsem kot prednostne.

Prebold nekoč in danes

V teh dneh praznujemo občani občine Žalec svoj občinski praznik, tokrat je kraj praznovanja osredotočen na krajevno skupnost Prebold. Prav Prebold s svojo okolico sodi med tiste kraje v občini, ki imajo bogato zgodovinsko preteklost. To pa je nedvomno razlog več za sprehod skozi čas in pogled v sedanost. Slike in besede izpričujejo življenjski utrip preteklosti in sedanosti, hkrati pa se ozirajo tudi v prihodnost.

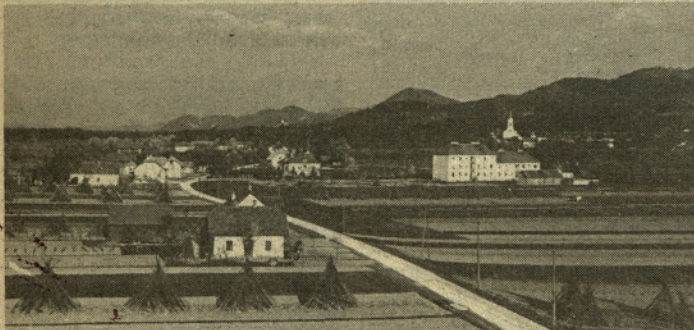

Neizbrisen pečat daje Preboldu graščina in tovarna, ki je pomenila začetek industrializacije kraja na eni in propad fevdalizma na drugi strani. Ta simbolika pa je izražena tudi v znaku KS.

PREBOLDSKI PUNTARJI

Ko brskamo po preteklosti, vse bolj spoznavamo, da je bil Prebold že od nekdaj kraj, kjer so domovali razredno napredni in revolucionarno usmerjeni občani. O tem pričajo tudi podatki v zgodovinskih virih, ki navajajo, da so se dvignili k uporabi — puntu — tudi okoliški kmetje in porušili preboldsko graščino ter pobili njene stanovalce. Do punta je prišlo že leto poprej, ko je 18. februarja leta 1634 preboldski graščak Friderik Stratenbah dal zapreti Jurija Šorna, e.ega od voditeljev podložnih kmetov, ki jim je prvič spodletelo. Toliko huje pa so stresli svojo jezo 23. aprila naslednjega leta, ko niso izbirali ne sredstev ne načina, da se maščujejo za dolgoletna ponižanja in

krivice grajske gospode. Nabrušene pa niso bile kose samo tokrat, ampak se je njihovo rezilo vse bolj tanjšalo in postajalo vedno ostrejšo, kar se je še posebno kazalo po razsulu avstroogrške monarhije, v času diktature kralja Aleksandra in v borbi za nacionalno in socialno osvoboditev, ki je zahtevala tudi od Preboldčanov velik krvni davek. O tem priča tudi podatek o 31 žrtvah iz partijske in skojevske organizacije, ki so dali življenja v najusodnejših dneh okupatorjevega nasilja in domačega izdajstva. Če pa k temu prištejemo še vse talce, umrle v taboriščih in druge, ki so darovali svoja življenja za svobodo, potem je številka 172 več kot dovolj zgovorna in opominjajoča.

Pogled iz Kaplje vasi proti Preboldu in Dolenji vasi. Hmeljske kopice pa so simbolika naše doline.

OD PLUGA K STROJU

Svoje dni se je prebivalstvo tudi tu bavilo pretežno s poljedelstvom, vendar pa je bila zaradi velikega graščinskega posestva njihova posest okrnjena. Starejši del takratne preboldske generacije je živel od svoje zemlje — grunta, bajtarji in proletarci pa so hodili na dno v graščino. Pozneje so prenekalet, zlasti mlajši, odhajali za kruhom v svet. Prav ti pa so bili tisti, ki so v času med obema vojnima — po vrnitvi iz tujine širili delavsko razredno zavest. Le-ta pa je začela kaliti že dosti prej, v času začetkov industrializacije, ko je kmet — tlačan — dninar obrnil stran zgodovine in začel iskati zaslužek v industriji. Prav Prebold pa se ponaša z najstarejšo delavsko tradicijo, katere korenine so poglale z nastankom tekstilne tovarne leta 1842. Iz mlina je nastala tovarna, ki je močno spremenila podobo kraja ter vplivala na nastanek proletariata v tem koncu naše doline. Mnogi so postajali eksistenčne odvisni od mezd in to jih je tudi vedno bolj sililo v borbo za delavske pravice. Prehod od pluga in motike k stroju v tovarniških zgradbah je začel spreminjati tok zgodovine in ustvarjati industrijsko armado proletarcev in pol-

proletarcev, ki so bili znani predka in družbenih sprememb.

Duh oktobrske revolucije je zavel tudi med zidovi preboldske tovarne. V njej so se, tako kot povsod drugod, porajali borci novih idej marksizma in leninizma, ki so se pripravljali za odločilni spopad, ko bo oblast prešla v roke delavskega razreda. Skozi prve partijske celice, stavkovna gibanja in veliko tekstilno stavko leta 1936, v kateri je prišla do izraza povezanost preboldskega kmečkega prebivalstva in delavstva, teče rdeča nit revolucionarnega poleta. Možje, kot so bili Franc Novak, Ivan Farčnik-Buč, Anton Pečnik, Nestl Žganc, Avgust Lukanc-Brglez in še nekateri drugi zaposleni delavci v tovarni, so pričeli ogenj, ki ga trli starojugoslovanski režim ni mogel več pogasiti. K temu pa je svoje dodala revolucionarna zavest ostalega prebivalstva, ki je pod vodstvom partijske celice na terenu preko društvene dejavnosti kraja, ki se je odražala v Društvu kmečkih fantov in deklet, društvu Svoboda, Vzajemnosti in sokolski organizaciji, vedelo, kje je njihovo mesto, ko je Hitlerjev škorenj zakorakal prek meja Jugoslavije.

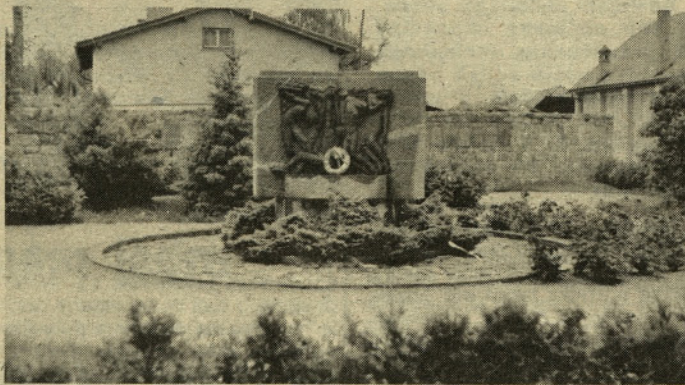
Nekoč pa tudi desetletje nazaj, takšni prizori niso bili nobena redkost. Danes pa to nedvomno je, saj je napredek opravil svoje.

S puško svobodi naproti

Ko je okupatorjeva vojska 11. aprila prišla v Prebold, še ni slutila, da bo težko pokoriti njegovo prebivalstvo. Delo Slavka Šlandra in drugih skojevcev in komunistov je padlo na plodna tla. Po prvi napisni in trosilni akciji v niči od 6. na 7. julij je večina komunistov in skojevcev odšlo v ilegalo ali polilegalo, s tem pa tudi v gozdove, kjer so se ustanavljali prvi partizanski oddelki. Med prvimi je bila formirana celjska partizanska četa, v katero sta odšla Rudi in Jožica Hribar, Vili Šlander in Jože Turk. Malo kasneje pa so v 1. savinjsko četo odšli Avgust Lukanc, Ivan in Tončka Mrak, Ivan Farčnik in Anton Kotnik. Še več pa jih je ostalo na terenu, med njimi Mar-

jan Rot, Lojze Čede, Ivan in Polde Ahac, ki pa so še z nekaterimi drugimi morali kmalu v gozdove, saj bi jih drugače okupator zajel.

V štiriletni vojni vihr je mnogo omenjenih in neomenjenih dalo svoje življenje. Z njihovo pomočjo in žrtvami celotnega narodnoosvobodilnega gibanja pa je končno zasvetila luč svobode. Čeprav je okupator v času okupacije izvajal v Preboldu in okoliških vaseh pravi genocid in teror, ni mogel zavreti osvobodilnega gibanja, ki je imelo preveč globoke korenine v delavsko-razredni zavesti, v domovinskem svobodoljubnem čutu in v želji po drugačnejših družbenih odnosih.

Na krvavi davek preboldskih rodoljubov pa v spomin in opomin govori 172 imen na spominskih ploščah spomenika NOB.

Prebold danes ...

Čeprav so od konca vojne pretekla le dobra štiri desetletja, človek takratnega časa Prebolda skorajda ne bi več spoznal. Z izjemo starega jedra Prebolda, v katerem se nahajajo cerkev, Cenerjeva hiša, Piklovo poslopje, Tajnškova hiša, šolska zgradba — stari del in še nekaj zgradb, vključno z domom Svobode in graščino, ki pa sta nekoliko od-

maknjena, o starem Preboldu ni moč več govoriti. Odpiranje novih delovnih mest, rast prebivalstva in vzporedno s tem stanovanjska izgradnja sta podoba Prebolda močno spremenila. Napredek je očiten, s tem pa so uresničene težnje vseh tistih, ki so vse svoje življenje posvečali spreminjanju oblike in vsebine ter za to darovali tudi svoja življenja.

NAPREDEK — KORAK V BODOČNOST

V Preboldu oz. krajevni skupnosti, ki zajema 3.111 ha, danes živi okrog 3600 prebivalcev. Le-ti pa živijo v več ali manj strnjanih 6 vaseh, z izjemo Marije Reke, ki je izrazito hribovsko območje z raztresenimi domačijami. Nekoč so bile odrezane od doline in sveta, danes pa so vse povezane z dolino s cesto in omogočajo tem ljudem boljše in lepše življenje. V sklop vsega tega pa nedvomno sodijo vse pridobitve minulih desetletij, ki so krajanom KS Prebold omogočile boljše zdravstveno varstvo, celodnevno šolstvo, vzgojno-varstveno delo predšolskih otrok v novem vrtcu, stanovanjske razmere, trgovinsko preiskrbo, razne storitve, športno-rekreativne dejavnosti in še bi lahko naštevali. Veliko tega je bilo zgrajenega s sredstvi samopripravek, ki so v minulih letih potekali v naši občini, veliko pa je v to vložene prostovoljnega dela številnih društev in organizacij, ki delujejo v KS Prebold. Brez pomoči Tekstilne tovarne, ki je no-

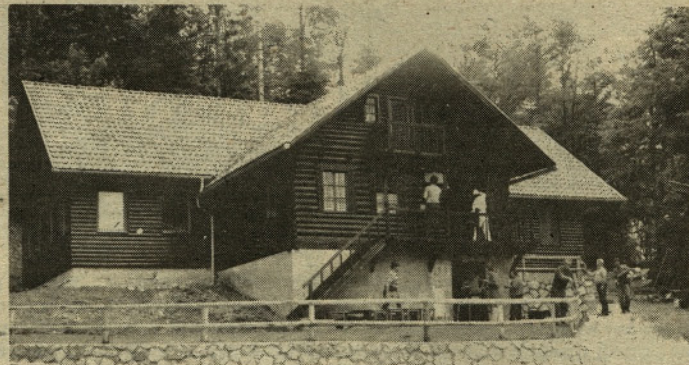
silka napredka, in drugih organizacij ZD pa vsega tega ali vsaj v takšni meri, ne bi bilo.

Praznovanje občinskega praznika je sprožilo vrsto akcij in večina od načrtovanih bo tudi realiziranih, bilo pa bi še dosti več, če bi bil izglasovan krajevni samopripravek. Nedvomno pa bo do njega v prihodnosti moralo priti, če nečemo, da bi stagnirali v razvoju, pravijo vsi, ki se zavedajo tovrstne nujnosti.

Ne glede na težave, brez katerih danes skorajda ni nihče, v Preboldu z optimizmom gledajo v prihodnost. Le-ta pa ima oporo v vsem tistem, kar je bilo lastno njihovi KS v minulih obdobjih. Sem pa nedvomno sodi tudi bogata društvena dejavnost, ki predstavlja armado delovnih in zagnanih krajanov, ki bodo tudi praznovanje občinskega praznika dali svojstveno obeležje. To pa se bo manifestiralo v vidu številnih delovnih akcij, športnih in kulturnih prireditev, proslav, jubilejev in še v čem. DARKO NARAGLAV

V minulih letih je bilo zgrajeno v Preboldu vrsto novih objektov: Zdravstveni dom, šola, vrtec, hotel, v zadnjem času pa je največja pridobitev nova blagovnica.

40 let zelene bratovščine

40 let bo že, odkar so se v Preboldu zbrali lovci, ki so preživeli drugo svetovno vojno, in novi, ki jih je lov veselil, ter skupaj ustanovili Lovsko družino. Sicer pa so na voljo pisani dokumenti, iz katerih je razvidno, da segajo začetki organiziranega lova v leto 1924, ko je lov bil še privilegij plemenitajev. V začetku je štela lovška družina 18 članov, sedaj pa je v Preboldu 54 lovcev, njihovo delovno območje pa meri okrog 3900 ha. Predsednik LD Prebold je VLADO SKOK, ki nam je ob bližajočem se jubileju takole povedal.

VLADO SKOK: 40-letnico nameravamo še posebej obeležiti z odprtjem nove lovske kočice pod Golavo. O tem smo začeli razmišljati že pred tremi leti in ko smo se pričeli pripravljati na to delo, so nam bile finance in material prva skrb. Vsekakor pa smo bili zelo presenečeni nad odzivom kmetov, ki živijo na območju naših lovišč, saj so nam bili takoj, ko smo rabili les za kočico, pripravljeni pomagati in mi smo jim zelo hvaležni. Rad bi poudaril tudi to, da s kmeti, ki živijo na območju naših lovišč, živimo v dobrih medsebojnih odnosih in do sedaj ni bilo zabeleženih nobenih sporov zaradi škode, ki jo kmetom pov-

zroča divjad. Sicer pa je bil že skrajni čas, da se odločimo za takšen objekt, kajti prejšnja lovska kočica je bila zgrajena leta 1918, prizidek pa je bil dograjen leta 1967. Po letu 1965 pa je pričelo število članov skokovito naraščati in sčasoma nismo imeli več nobenega prostora, kjer bi se lahko zbrali vsi naši člani ob letni konferenci, in tako smo se leta 1983 odločili za ta prepotreben objekt in pričeli s pripravami za njegovo gradnjo. Dela se bližajo h koncu in v lovski koči je sedaj dvorana s 100 sedeži, kuhinja, shramba, v starem delu pa je lovska soba z majhnim predprostorom, kjer je bila prej kuhinja, nato klet, na vrhu pa so 4 ležišča. In sedaj, ko se dela bližajo koncu, ugotavljamo, da smo skupno z letošnjimi deli vložili v gradnjo kočice okrog 6200 delovnih ur, kar je izjemen podatek o delovnosti in marljivosti članov LD v želji, da bi dobili svoj prostor, ki bo ustrezal namenu, je pa lovska kočica tudi prijetna točka za nedeljske izlete.

Odprtje prenovljenega lovskega doma bo v soboto, 28. junija, ko bo tam slavnostna seja lovskega društva, naslednji dan pa bo tekmovanje za prehodni pokal občine Žalec.

B. Kobal

Ivan Banko

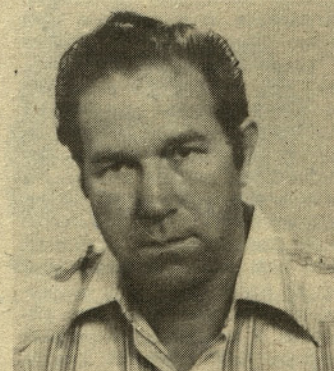
Inovativna žilica

Med letošnjimi dobitniki priznanj občine Žalec je tudi Ivan Banko z Ločice pri Polzeli. Dobiva pa ga za svojo inovativno dejavnost, s katero se ukvarja ves čas svoje zaposlitve v Tekstilni tovarni Prebold, kjer je vodja tamkajšnje ključavničarske delavnice. V svoji skromnosti noče ničesar, kar je dosegel pri svojem delu, obešati na veliki zvon. Tudi ob našem obisku v delavnici smo ga le s težavo pripravili do besede.

Ivanova življenjska pot se je pričela v Ločici ob Savinji. Po končani osnovni šoli je v želji po znanju in ključavničarskem poklicu nadaljeval šolanje na triletni strokovni šoli. Skozi vrata Tekstilne tovarne je stopil leta 1950 in ji ostal zvest vse do danes, še več, postal je del nje, saj skorajda ni stroja, ki ne bi bil na nek način povezan tudi z imenom Ivana Banka, pa naj gre za običajna vzdrževalna dela, inovacije ali tehnične izboljšave. Nedvomno sodi med tiste ljudi v naši občini, ki so na tem področju največ naredili, v Tekstilni tovarni Prebold pa gotovo največ.

Ivan Banko je od vsega začetka zaposlen v delovni enoti vzdrževanja, kjer je zaradi svojega vestnega in marljivega dela napredoval od ključavničarja, samostojnega ključavničarja do mojstra in vodje ključavničarske delavnice. Želja po dodatnem izobraževanju pa ga je privedla še v delovodsko šolo kovinarske stroke v Mariboru, ki jo je leta 1971 tudi uspešno zaključil.

Seznam vsega, kar je Ivan naredil v vseh teh letih, je obsežen, zato naj bo dovolj, če iz njega izvzamemo le nekaj najpomembnejših del. Njegovo delo na področju tehničnih izboljšav in inovacij sega že v čas petdesetih let in dalje, ves čas je sodeloval pri rekonstrukciji plemenitilnice tkanin. Tako je samostojno montiral Ramisch kalander, izdelal in montiral posipalnik, montiral kaširni stroj, delno pa je preuredil in izboljšal pogone na kosmatinskih strojih, izdelal turbo mešalnik za kuhanje apreture, mlin za mletje sode, napravo za stroj merjenja tkanin in še vrsto drugih izboljšav na delovnih napravah in pripravah širom po tovarni. Posebno pa se je specializiral za popravila prenosnih mehanizmov pri raztezanju tkanine. S svojimi inovativnimi posegi Ivan ne skopari. V zadnjih letih je poleg rednih opravil na vzdrževanju strojev in naprav izvedel vrsto inovacij in tehničnih izboljšav po lastnih idejah. Neka-

tere med njimi niso niti evidentirane, saj Ivan svoje delo na tem področju ocenjuje kot redno delovno dolžnost. Ne nazadnje pa velja dodati, da so mnoge njegove izboljšave kosajo z originalnimi tovariškimi rešitvami, nekatere pa so še bistveno boljše. Slednje velja tudi za preureditev kompresorja na visokotlačni strani, s čemer so se pogosti izpadi v proizvodnji zmanjšali na minimum, in za zamenjavo tekstilnih zobnikov z reduktorji in elektromotorji pri pogonu razširjevalnih valjev na pralnem stroju v Belilnici. Tu pa je še izdelava pogona na univerzalni strojni, s katerim je omogočena izdelava razširjevalnih valjev vseh premerov s progresivnim navojem. Te valje je bilo potrebno pred tem uvažati iz Švice. Prav tako pa nadomešča uvoženo napravo naprava za čuvanje pretrgov, ki so jo ustvarile misli in delo inovatorja Ivana.

Svojega znanja in strokovnosti pa Ivan Banko ni ljubosumno čuval, ampak je vsa ta leta nazaj, ko je Tekstilna tovarna Prebold imela še letno 40 do 45 učencev v gosposdarstvu, prenašal svoje znanje na mladi rod — bodoče kovinarje — in jih vzgajal v inovatorskem duhu. S svojim zgledom pa jim je vcepljal tudi smisel za red, disciplino, tovariški in nesebičen odnos do sodelavcev ter občutek pripadnosti delovnemu kolektivu. Precej tistih, ki so pod njegovim vodstvom stopali v svet tovrstnega dela, so danes njegovi sodelavci. Prav vsi pa ga cenijo in ga imajo za vzornika, saj je vzor pridnosti, prizadevnosti ter predanosti delu in delovnemu kolektivu.

Takšnih ljudi kot je Ivan Banko ni mnogo. Prav zato se čestitkam ob podelitvi plakete občine z zadovoljstvom pridružuje tudi naše uredništvo.

D. NARAGLAV

Ernest Ermenc

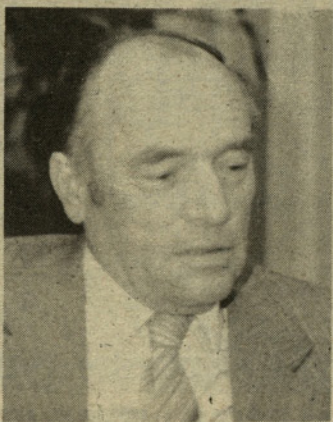
Dobitnik zlatega grba za zeleno rožo

To visoko priznanje, ki ga podeljuje skupščina občine Žalec, bo prišlo v prave roke, saj ima Ernest Ermenc, direktor Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec, nedvomno velike zasluge za razvoj in napredek hmeljarske proizvodnje — ne le v občini Žalec in v Savinjski dolini, marveč na celotnem prostoru Slovenije, kjer uspeva zelena roža, kot pravimo hmelju.

Tako se je najin pogovor odvijal v znamenju hmelja, te žlahtne zelene rože. Ernest Ermenc je direktor Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo od leta 1958, že po preji pa je kot direktor KG Savinja v Mozirju opravil pionirsko delo na razširjanju hmelja v Zgornji Savinjski dolini. Tako je v glavnem po njegovi zaslugi danes v Zgornji Savinjski dolini že 60 hektarjev zemljišč.

Ugotavljala sva, da je hmeljarstvo v žalski občini in nasploh v Savinjski dolini ena pomembnih gospodarskih panog, saj tu pridelajo kar tri četrtine hmelja na Slovenskem. Hmelj ima v Savinjski dolini bogato tradicijo, saj so že leta 1980 praznovali 100-letnico organiziranega hmeljarjenja. Inštitut za hmeljarstvo je bil ustanovljen 1952. leta in je tudi že praznoval 30-letnico svojega obstoja.

Inštitut se je v tem obdobju lepo uveljavil s svojim delom in je danes tesno povezan s hmeljarji širom Slovenije. Njegovi uspehi se kažejo na raziskovalnem področju in pri aplikativno pospeše-

valnem delu na področju hmeljarstva, pivovarništva in vzgoje zdravih rastlin.

Analiza zemlje (tal), ki jo opravljajo, je pomembna zaradi pravilne uporabe umetnih gnojil in pridelka krme za živino. Pomembne so pedološke in hidrološke raziskave tal za hidromelioracije in agromelioracije ter razne druge študije po naročilu, ki so povezane s kmetijstvom glede na proizvodne zmogljivosti kmetijstva posameznih območij, dalje, kategorizacija kmetijskih zemljišč za posamezne občine in druge študije, ki jih koristniki naročajo.

Tesna povezanost Inštituta s slovenskimi hmeljarji se kaže tudi na raziskovalnem področju pri vzgoji novih hmeljskih sort. Tako so leta 1979 dali hmeljarstvu tri

nove sorte (bobek, blisk in buket), sedaj pa so pripravili oziroma predložili zvezni komisiji za priznanje štiri nove sorte hmelja. Računajo, da bodo nove sorte že čez kakšni dve leti prišle v poštev za proizvodnjo.

Z oddelkom za zaščito rastlin pokrivajo poleg hmeljarstva vso ostalo rastlinsko proizvodnjo v osrednji Sloveniji. Veliko dela je bilo opravljenega v zvezi s tehnologijo pridelka hmelja — obiranjem in sušenjem. To so naloge, za katere menim, da morajo biti stalno prisotne pri delavcih v Inštitutu. Z uvajanjem mehanizacije so hmeljarji veliko pridobili na času, saj jih od nekdanjih 4000 delovnih ur porabijo sedaj le še 780.

Ker tržišče vse bolj zahteva savinjski golding, ki je priznana aromatična sorta za varjenje piva in ker je ta že 100 %-no okužena z virusi, se je Inštitut v zadnjih dveh letih opremil in usposobil za proizvodnjo brezvirusnih sadik. Tako bodo že letos dali hmeljarstvu 15.000 sadik, v naslednjih letih pa že 60 do 80.000 sadik. Pričakujejo, da bodo z brezvirusnimi sadikami dosegli za 20 % večji pridelek, pri tem pa se bo tudi vsebnost alfa kislin povečala za 1 odstotek.

In naj naš zapis strnemo z ugotovitvijo, da ima pri uspešnem delu Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec nedvomno velike zasluge Ernest Ermenc. Čestitamo.

Tk.L.

Daleč se sliši preboldskih godcev glas

Pred dobrimi 40-letji so se v Preboldu prvič oglasili zvoki godbe na pihala, ki je takrat štela samo 13 članov, igrali pa so pod imenom gasilska godba, ki jo je vodil kapelnik Še-ter, ki je pred tem vodil godalni orkester, iz katerega je potem nastala godba na pihala, ki je igrala povsod, kjer je bilo treba: na pogrebi, gasilskih paradah in ob velikih cerkvenih praznikih. Vseskozi pa so delovali pod okriljem gasilskega društva. Voja pa je tudi tu pustila svoje sledi, saj jih je od 15 članov, ki so na pobudo krajanov spet ustanovili orkester, katerega vodstvo je od leta 1948 prevzel **FRANC VERK**, sedaj že zrel in izkušen kapelnik in najbrž jih je v Preboldu bolj malo, ki še niso slišali zanj in za njegovo »plehmusko«. Godba je vse- kakor postala sestavni del njegovega življenja, kajti 35 let je dolga doba in v tem dolgem času si človek nabere izkušnjo — tako dobrih, kot slabih.

O razvoju in delu godbe pod njegovo taktirko smo se pogovarjali z njim po zaključenem koncertu oz. občinski reviji pihalnih orkestrrov v Preboldu, kjer so se preboldski godci predstavili domačemu občinstvu skupaj s še tremi pihalnimi orkestri.

FRANC VERK: »Moja pot pri godbi je že tako dolga, da

se mi zdi kot da je to življenje zase, vendar se še prav dobro spominjam časov, ko smo godbo šele ustanavljali. Takrat sem bil tudi jaz še začetnik in ni mi bilo lahko prevzeti takšne naloge. V začetku sem imel nemalo težav in celo mesto kapelnika sem predal, a se je to ni obneslo in zopet sem stopil v tir, ki mi ga je namenila usoda. Takrat je bila naša godba del Slovenskega kulturno umetniškega društva, nato pa smo se za radi finančnih težav priključili DPD Svobodi, kjer smo kot sekcija ostali še danes, s tem da to sekcijo finančno podpira Tekstilna tovarna Prebold. Z njimi uspešno sodelujemo že od 1955. leta in nove uniforme, ki jih prispeva TT Prebold, so zagotovo potrditev dobrih vezi in sodelovanja med obema. Preboldski godbeniki pa so se zadnjih 10 let udeleževali tudi vseh tekmovanj v republiškem merilu ter dvakrat osvojili srebrno plaketo, enkrat v koncertnem programu in enkrat v koračnicah ter figurativnem programu.«

SO: vendar tudi pri vašem delu najbrž ne gre brez problemov?

»Seveda. Če pogledamo starostno strukturo, vidimo, da je od 42 članov, kolikor jih sedaj igra pri godbi, dobra četrtina veteranov, poleg mene ima najdaljši staž pri godbi

naš bobnar in činelist Mirko Podgoršek, ki je od začetka tudi blagajnik, naš najmlajši član pa je Marko Repovž, ki je letos zaključil tretji razred osnovne šole in v našem orkestru igra drugo trobento. Prav pri mladih pa se pojavlja najbolj žgoč problem, ki polni navdušenja in želje, da se dokažejo, prihajajo na vaje in vsem namenimo enako mero pozornosti in razlage, a kmalu se pokaže, da je bilo mnogo našega truda zaman, kajti pot do dobrega glasbenika je dolga in zahteva mnogo vaje in odrekanja in marsikoga prvo navdušenje mine, ko spozna, da virtuoz ne postaneš po enem tednu. Druga težava pa je tudi v tem, da mladi v svojem odrasčanju ubirajo različne smeri in zato smo v zadnjem času izgubili precej dobrih članov. Ti pa potem ali nehajo igrati ali pa se priključijo kateri drugi godbi, kjer so vedno dobrodošli, saj jih ni potrebno od začetka učiti. Šlo jih je že kar nekaj, ti ste sreče, da bi pa kdo naučen prišel k nam, pa zaenkrat še nismo bili deležni. Seveda pa vsakega novega člana z veseljem sprejmemo in vedno vabimo mlade, da se nam pridružijo, da zaigrajo z nami, sebi in drugim v veselje.«

B. Kobal

Jožetu Cotiču plaketa občine Žalec

Jože Cotič, član kolektiva TOZD Aero Šempeter, prejme plaketo občine Žalec za zasluge v neposredni proizvodnji. Cotič je zaposlen pri impregniranju matric, kar je zahtevno in težko delo. Težko zato, ker morajo delavci premagovati visoke temperature in škodljiv vpliv kemikalij, pa tudi delo teče v treh izmenah.

Kljub vsemu je Jože Cotič zdrav in zadovoljen z delom, ki ga opravlja. Pred letom 1970. ko se je zaposlil v Aeru, je bil 13 let traktorist KZ Šempeter. Tu si je pri delu tudi poškodoval roko, vendar ga poškodba ne ovira pri delu. Jože je med tistimi delavci, ki redno presegajo normo. Plavih izostankov z dela Jože ne pozna, zanimivo in hkrati pohvalno pa je tudi to, da vsa leta še ni bil na bolniškem dopustu.

Poleg zahtevnega dela v neposredni proizvodnji je bil Jože Cotič pred leti delegat skupščine občine Žalec, sedaj pa je delegat za zadeve

socialnega varstva. V kolektivu cenijo privednega delavca, zato ima Jože veliko prijateljev, če je treba, rad pomaga mladim delavcem in sploh se v kolektivu dobro počuti. Še na misel mu ne pride, da bi šel kam drugam.

Ker imajo Cotičevi hišico vsega streljaj oddaljeno od Aera, je Jože za vsak primer pri rokah pa tudi s prevozi nima problemov. Zapišimo še to zanimivost, da sta v Aeru

zaposlena tudi žena in sin. Žena se bo v kratkem upokojila in tako bo več časa za dom in vrt.

V šempeterskem TOZD Aera imajo razvito delavsko samoupravljanje. O vseh nalogah in problemih se pogovarjajo in sklepajo na sejah DS in sestankih kolektiva. Uspešen je tudi sindikat, ne le s svojimi razpravami, marveč tudi zaradi pomoči pri premagovanju draginje. Med drugim organizira tovarniške razprodaje oblačil pa tudi ozimnice, skratka, delavci čutijo vpliv sindikata tudi s te plati. Za Šempeter Jože Cotič meni, da je lep kraj z urejenim okoljem in prijaznimi ljudmi, zato se njegova družina tu dobro počuti.

Jožetu Cotiču smo ob našem obisku čestitali za priznanje, ki ga bo prejel na slavnostni seji skupščine občine Žalec v okviru letošnjega občinskega praznika.

Tk.L.

Ivanu Žmegaču priznanje dela

Ivan Žmegač, član kolektiva Savinja LIK TOZD Šempeter, je prejel priznanje dela za dolgoletno uspešno delo v neposredni proizvodnji. V TOZD Savinja Šempeter je Ivan Žmegač zaposlen vse od leta 1964. Med delom se je priučil za mizarja in odtlej svoje delo opravlja z ljubeznijo in v splošno zadovoljstvo nadrejenih.

Čeprav Ivan ni pričakoval tako lepega priznanja (predlagali so ga člani kolektiva), je vesel sindikalnega odličja. Pomeni mu priznanje za uspešno delo v proizvodnji. Povedal je, da se na delovnem mestu pa tudi med delavci, s katerimi se dobro razume, počuti srečnega in zadovoljnega.

Dela na ročni montaži in tu si je že pridobil izkušnje, ki jih z veseljem posreduje mladim članom. »Vodstvo je dobro, direktor je človek, ki ima razumevanje za delavca. Imamo svoj sindikat, ki sklicuje obča-

sno sestanke, na katerih se pogovorimo o vsem, kar nas zanima.«

V kolektivu prevladujejo domačini, Savinjski, nekaj pa je delavcev iz sosednjih republik. »Vsi se lepo razumejo in če je treba, starejši delavci radi pomagamo mladim, da premagajo začetne težave. Tako v kolektivu ni nesoglasij.«

Delavci imajo urejeno družbeno prehrano, dobivajo tople obroke, ki jim koristijo, so

pa tudi poceni in tako dostopni vsem. LIK Savinja ima tudi svoje počitniške kapacitete, ki pa jih ne koristijo vsi delavci. Kdor ima hišico in vrt, raje dopust preživi v domačem okolju. Tako tudi Ivan. Z ženo sta si kupila parcelo v Parižljah in si na njej postavila hišico. Čeprav nista Savinjska, so ju Parižljani lepo sprejeli in jima tudi pomagali pri gradnji. »Kaj bi hodil k morju, ko pa se doma v Parižljah dobro počutim?!« pravi Ivan. In tako letni dopust preživi kar doma, pomaga ženi na vrtu, kdaj pa kdaj pa si družina omisli izlet po zeleni Savinjski dolini.

Delavci so pridni pri delu, zato presegajo norme. Osebnih dohodki niso slabi in če je človek varčen kot Ivan Žmegač, mu tudi ob sedanjih draginjah ni hudo.

Pogovor z Ivanom je bil prijeten, a kratek, kajti klicalo ga je delo.

Tk.L.

Spominjamo se

Lovca, mesarja in gostilničarja Antona Vedenika

Skorajda vsako leto se spominjamo obletnice rojstva ali smrti naših velikih mož.

Človek, kateremu smo danes namenili pozornost, ni bil pisatelj, pesnik ali kako drugače slavnostna osebnost, bil pa je človek, ljubitelj narave, poštenjak in vsestransko približljiva oseba Prebolda in širše okolice. Beseda teče o Antonu Vedeniku — Vedenikove mu očetu Tonču, ki bi 6. junija dopolnil 100 let, če bi še živel. Njegov spomin ob 100 — letnici rojstva pa sovpada tudi s praznovanjem 40 — letnice preboldske lovske družine, katere ustanovni član je bil. Prav zato in zato, ker je njegovo ime neločljivo povezano z lovstvom, želimo obuditi spomin.

Obiskali smo njegovega sina Karlija, ki nadaljuje očetovo poslanstvo in skušali z njim predstaviti lik njegovega očeta in očeta preostalih enajstih otrok, katerim je bil dober in skrben oče. Rod Vedenikovih sega v leto 1747 in že predniki so se bavili z gostinstvo, lovstvom, želimo obuditi spomin. Ta tradicija pa se nadaljuje iz roda v rod. Naš spomin je še svež in prav tako tudi mnogih drugih starejših Preboldčanov, ki so zahajali v njegovo gostilno na klancu, z njim poklepetali ob kozarčku dobrega vina in rekli še kakšno o lovu.

Vsi otroci se s hvaležnostjo spominjajo svojega očeta, še zlasti pa mu je hvaležen možki del

— šestero sinov — ki jih je vpe-ljal v svet narave. Kot lovec že iz časov Avstroogorske je spoznal, da je narava tista, ki se ji je vred-

Tončov ata, slikan leta 1961 na Podmeji pri trboveljski lovski koči.

no predajati in ki zna ljubezen tudi vračati. V tem duhu je vzgajal svoje sinove Tončija, Karlija, Ivija, Evgena, Robija. ... in mnoge druge in jih navdušil za lovstvo. S tem pa jih je za večno navezal na naravo.

Tako kot njihov oče, ki je rad zahajal na Mrzlico in na druga lovska območja, tako danes tudi

njegovi sinovi in vnuki hodijo po teh lovskih stezah in kadar zaslišijo glas petelina, takrat jim zadrti srce, saj se spominjo na svojega očeta in starega očeta, kateremu je bil lov na petelina nekaj najlepšega — pravo obredno dejanje.

Med svojimi sovaščani in drugimi, ki jih je pot zanesla v Prebold, pa je bil Vedenikov — po domače Tončov ata, spoštovan in cenjen zaradi njegove preprostosti, poštenosti in korektnega kupoprodajnega odnosa. Kot mesar je oblezel vse hribovske domačije, samo da je v svoji mesnici lahko prodajal najboljše meso in zadovoljil svoje stranke. Z mesarijo se danes poklicno ukvarja sin Karli, vendar so tudi drugi sinovi mesarsko žilico podedovali po očetu. Njihova gostilna je nekoč slovela za kraj, kjer se dobro je in pije, pa tudi danes ne manjka gostov. Tradicija se nadaljuje in prav je tako. Če bi vedel, bi bil nanje prav gotovo ponosen, tako kot so otroci in vnuki pa tudi pravni ponosni nanj.

V tem času, ko bodo člani preboldske lovske družine predajali namenu obnovljeno kočjo na Golljavi, se bodo prav gotovo med drugimi spomnili tudi nanj. O njem in njegovih trofejah pa vsakodnevno priča lovska soba v njihovi gostilni, ki je bila, je in bo zbirališče preboldskih lovcev.

D. NARAGLAV

Ob praznovanju preboldskih tekstilcev

Kolektiv TT Prebold ima sicer svoj praznik vsako leto 3. septembra, ki pa ga letos združuje s praznikom občine Žalec — 7. julijem.

V okviru letošnjega praznovanja, ki ga bodo spremljale razne prireditve, kolektiv Tekstilne tovarne Prebold vabi občane in druge goste na ogled svojih tovarniških prostorov, med katere sodi tudi nova predilnica, objekt na katerega so upravičeno ponosni. Namen ogleda tovarne je obiskovalce hkrati seznaniti z dosežki in naporu kolektiva na področju uspešnega gospodarjenja. Ne glede na vse težave s katerimi se spoprijema slovenska in jugoslovanska tekstilna industrija — izjema ni TT Prebold — velja zapisati, da TT Prebold dosega letošnji izvoz nasproti lanskemu letu z indeksom 115, kar je vsekakor uspeh v katerega je vtkano izredno veliko pridobitnega dela in prizadevanj, kako v sedanjih težkih pogojih gospodarjenja, doseči rentabilno gospodarjenje, poslovanje, ki ne izkazuje izgub.

Eden takih uspehov je tudi nova predilnica, objekt, ki so ga zgradili z lastnim denarjem in krediti. S tem ne le izboljšujejo tehnologijo, marveč hkrati dvigajo

kvaliteto in se tako v vse večji meri usposablajo za povečanje izvoza na zahtevna zunanja tržišča.

Gostje si bodo lahko ogledali in se seznanili s proizvodnjo v ostalih obratih. Tudi čas je v fazi postavitve in premestitve ter poskusnega obratovanja postrojenja za kontinuirano barvanje tkanin v oplemenitilnici, ter postrojenje za nanašanje termoplastov na tekstil v oplemenitilnici.

Nova predilnica pomeni posebno pridobitev med drugim v tem, da uvaja namesto enega kar pet programov: proizvodnjo kardirane bombažne preje, proizvodnjo stanične preje, proizvodnjo sintetične preje, dalje, proizvodnjo polčesane in česane preje in predelave odpadkov v koristno sekundarno surovino. Na ogled bo naj sodobnejša brezvretenska predilnica AUTOCORO — ki je novost v Sloveniji pa tudi v Jugoslaviji jo imajo le v bombažnem kombinatu Vranje.

Prikazali bodo dosežke oziroma izboljšave pri notranjem transportu, kar bo razbremenilo fizično najtežja dela. Posebno poglavje je odpiranje novih tovarniških objektov in organizacija proizvodnje na širšem jugoslovanskem

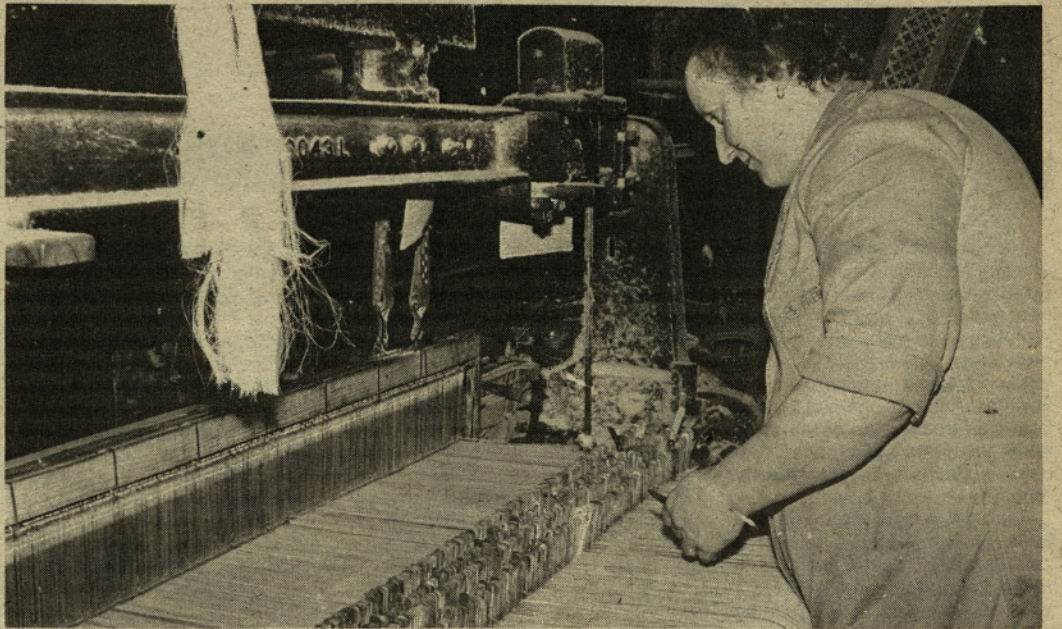
skem prostoru. Tako se bodo obiskovalci med ogledom tovarne lahko seznanili s procesom priučevanja mladih delavk iz Slunja, ki se bodo zaposlile v novem konfekcijskem obratu v Slunju, ki ga gradi TT Prebold. Nova predilnica, ki je bila zgrajena v okviru TT Prebold že obratuje v Biogradu. Zanimivo je, da pri tem ni šlo zgolj za vložena sredstva, marveč je TT Prebold hkrati poskrbelo tudi za delovni proces in priučilo delavke, da danes obvladajo proizvodnjo.

Novo predilnico v Slunju gradi podjetje Ingrad. Računajo, da bo objekt dograjen in usposobljen za konfekcijsko proizvodnjo do 13. novembra letos, ko v Slunju praznujejo občinski praznik.

Treba je reči, da so delavci TT Prebold pri tem pokazali visoko delovno zavest, saj so od lanskega septembra sem vzdržali vsa bremena in to v obdobju velikih težav s katerimi se spoprijema naše gospodarstvo.

Znatne dopolnitve in izboljšave napovedujejo tudi v obratih za proizvodnjo nogavic.

Iz razgovora z direktorjem Ivanom Žagarjem, povzemamo, da so člani kolektiva TT Prebold, prepričani, da gre za koristne na-

ložbe, ki se bodo obrestovale v obliki večje in boljše proizvodnje. S tem bodo dosegli:

— boljšo kvaliteto in s tem večje možnosti izvoza, ki je pogoj za napredek in uspešno gospodarjenje;

— razširitev asortimana, odpravili bodo nekatera ozka grla v proizvodnji in s tem dosegli večjo produktivnost;

— odpadke bo možno predelati v koristne surovine, česar se v Jugoslaviji skoraj ne lotevamo, a je še kako potrebno in koristno.

Ko smo direktorja Žagarja povprašali, zakaj ravno izgradnja nove konfekcije v Slunju, nam je dejal, da v Preboldu ne kaže širiti proizvodne obrate ker ni več dovolj razpoložljive delovne sile. Drugo pa je zavest, da s tem, ko vlagajo sredstva v nove tovarniške objekte v manj razvitih predelih Jugoslavije, pomagajo, da se ljudje zaposlijo in hkrati ustvarjajo. Tako je bilo tudi z novo predilnico v Biogradu. Danes je v njej zaposlenih lepo število domačinov, ki bi sicer težko našli zaposlitev. Sicer pa ima TT Prebold svoje obrate tudi na manj razvitih območjih Slovenije — na Šmarnskem. Tudi v Pristavi projektirajo novo tovarno, preprosto zato, ker je tu še razpoložljiva delovna sila. Kolektiv TT Prebold se

zaveda, da brez večjega izvoza ne bo napredka. Zato si prizadeva v izvoz zajeti kar največ finalnih proizvodov, takšnih v katere je vtkano kar največ znanja in dela. V našem reportažnem zapisu

še zdaleč nismo povedali vsega, kar sicer spada v njihova prizadevanja doseči še boljše pogoje za večji izvoz in s tem uspešno gospodarjenje.

Tk. L.

Spored prireditev v Preboldu

4. julij. Ob 20.30 bo pri bazenu v Preboldu modna revija na kateri bo TT Prebold prikazala svoja konfekcijska modna oblačila.

5. julij. Od 8. ure do 11. ure dopoldne je ogled tekstilne tovarne Prebold. Vodstvo tovarne bo občanom in drugim gostom prikazalo proizvodnjo in jih seznanilo s proizvodnimi dosežki in novimi pridobitvami.

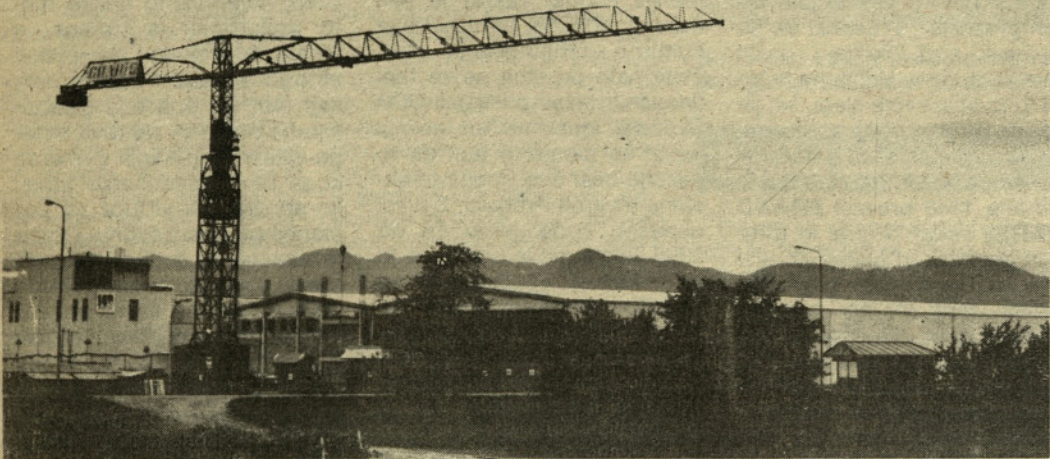
Ob 15. uri bo pri bazenu v Preboldu kulturni program v izvedbi članov kolektiva TT Prebold. Še pred tem bodo ob 13. uri v Kapli vasi predali svojemu namenu plavajoči jezik na reki Bolski. Pridobitev, za katero sta prispevali sredstva TT Prebold in VS bo v tem, da v bodoče narasle vode ne bodo več poplavliale in odnašale zemlje z bližnjih polj.

Tega dne ob 16. uri je napovedana parada gasilcev s slavnostnim mimohodom v organizaciji Občinske gasilske zveze Žalec v počastitev Dneva gasilcev.

Prireditelji vabijo občane in druge goste!

TEKSTILNA TOVARNA
PREBOLD

Latkova vas — Prebold

**Delovnim ljudem
in občanom
čestitamo za
občinski praznik
in dan borca**

Proizvodni program:

— montažni, etažni in armirano betonski prostostoječi industrijski dimniki

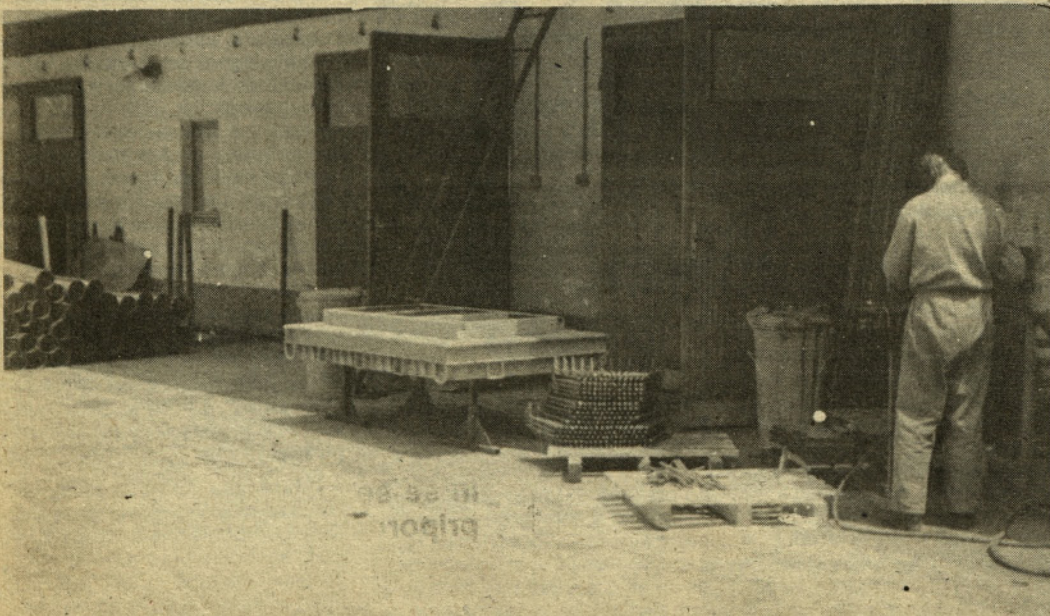
— zunanji in notranji kamini in različna betonska galanterija

Kljub zmanjšanju povpraševanja po navedenih proizvodih — predvsem zaradi krčenja investicij in zaostajanja stanovanjske izgradnje — je delovni organizaciji IGM Gradnja uspelo z večjo poslovnostjo, kvaliteto proizvodov, skrbno obdelavo trga ter

ustreznimi cenami zagotoviti načrtovan plasma proizvodnje. Temeljni cilj IGM Gradnja pa je doseči čimboljše strokovne rešitve ter kvaliteto proizvodov, na kar lahko vpliva razvoj lastnega znanja v sodelovanju z znanstveno raziskovalnimi institucijami. Čeprav se delovna organizacija IGM Gradnja usmerja tudi v proizvodnjo drugih proizvodov, predstavljajo dimniki kar 75 odstotkov njenega proizvodnega programa in so pomemben člen v prizadevanjih

za varstvo okolja in varčevanje z energijo.

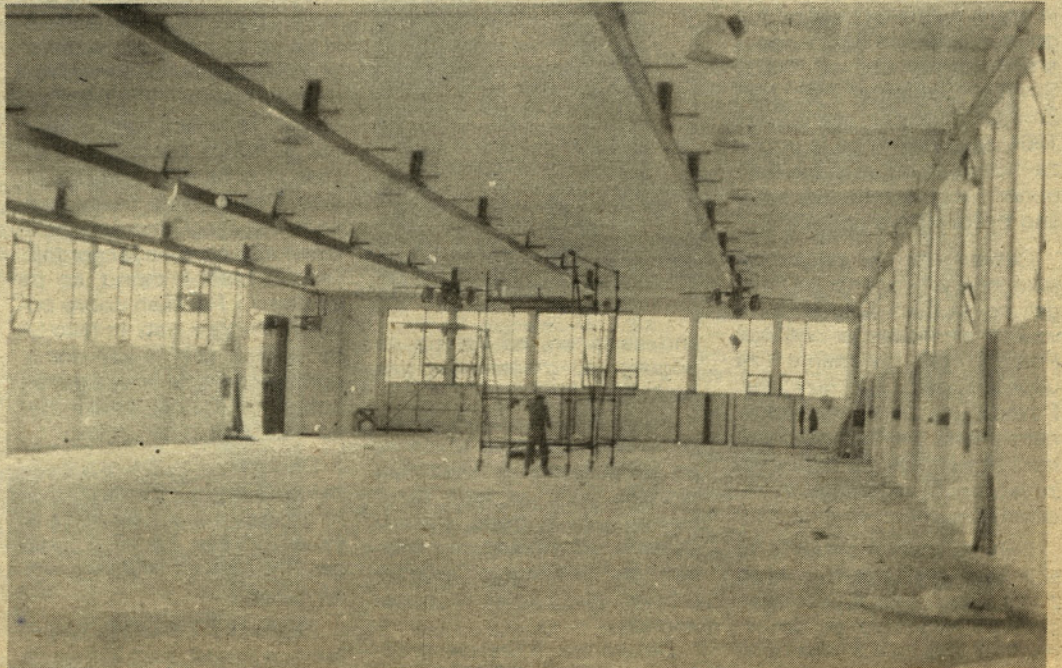
Delovna organizacija posveča veliko skrb razvoju standarda delavcev, vendar ne le v oblikovanju osebnih dohodkov glede na rezultate dela, temveč tudi z zagotavljanjem ustreznih delovnih pogojev z uvajanjem sodobnejše tehnologije. Ta skrb pa se izraža tudi v skrbi za kvalitetno prehrano, preventivno zdravljenje delavcev kolektiva, v krepitevi medsebojne solidarnosti, reševanju stanovanjskih vprašanj, rekreaciji in oddihu.

Kovinarski obrat v Zalcu

Prizidek upravne zgradbe in zaklonišče v Latkovi vasi

Novi proizvodni prostori za proizvodnjo etažnih dimnikov in kaminov

sestavljena organizacija združenega dela

Hmezad

kmetijstvo, industrija, trgovina in gostinstvo
Žalec n.s.o.

ZA 7. JULIJ — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM

Zarija
Petrovče

ČESTITAMO
ZA PRAZNIK
OBČINE ŽALEC

aero

kemična, grafična in papirna industrija celje – jugoslavija

KOLEKTIV

TOZD KEMIJA ŠEMPETER

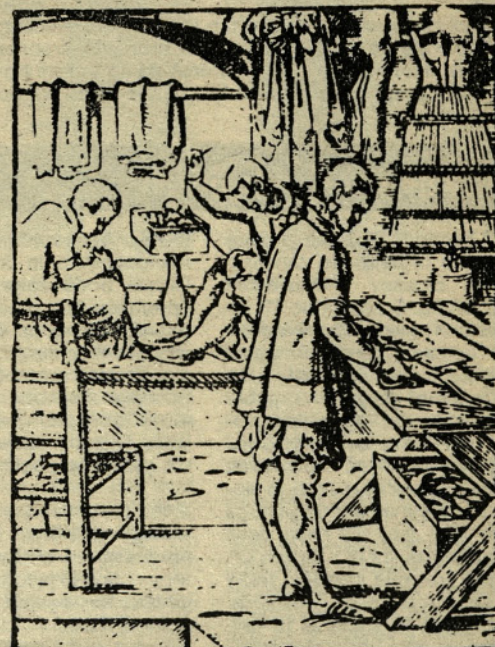
čestita

ZA PRAZNIK OBČINE ŽALEC

OBRTNO ZDRUŽENJE
ŽALEC

ZA PRAZNIK
OBČINE
ČESTITAMO
VSEM
DELOVNIM
LJUDEM
IN OBČANOM

POLZELA
NOGAVICE

'POLZELA'

TOVARNA NOGAVIC-POLZELA

»ZA TRG PROIZVAJAMO KVALITETNE MOŠKE, ŽENSKE IN OTROŠKE NOGAVICE IZ SINTETIKE, BOMBAŽA IN VOLNE.

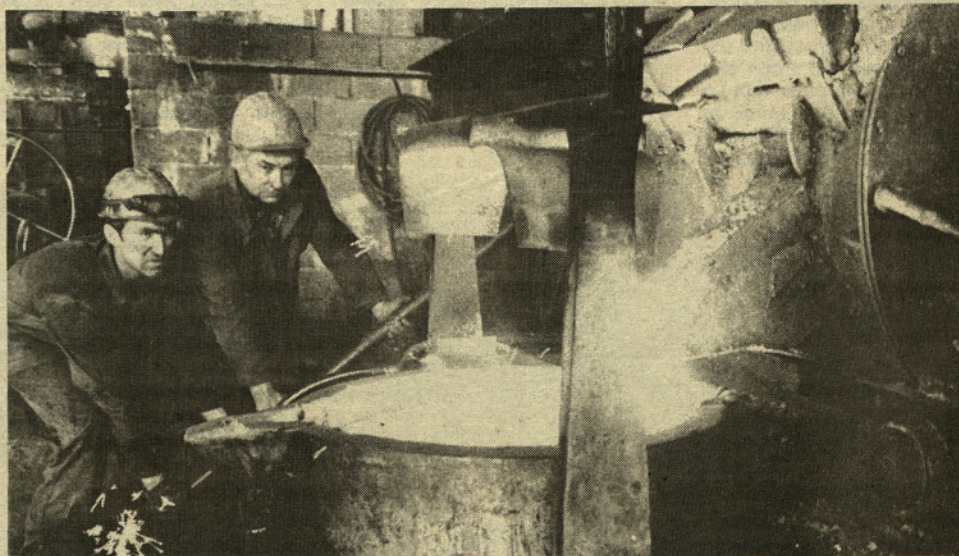
ZAŠČITNI ZNAK LASTOVKE JE POROK ZA KVALITETO IN VAŠE ZADOVOLJSTVO.»

»POLZELA« TOVARNA NOGAVIC ČESTITA VSEM OBČANOM ZA OBČINSKI PRAZNIK.

FERRALIT ŽALEC
Cesta žalskega
tabora 10

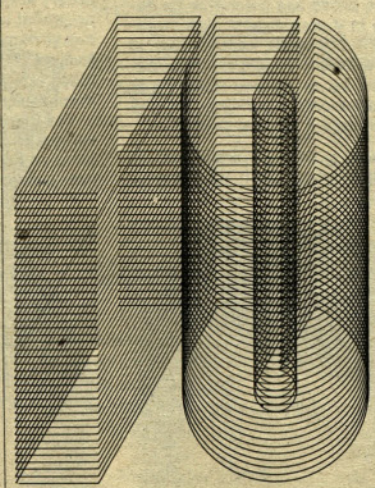
ČESTITAMO
ZA PRAZNIK
OBČINE ŽALEC

mik
PREBOLD

ISKRENE
ČESTITKE ZA
PRAZNIK
OBČINE
ŽALEC

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

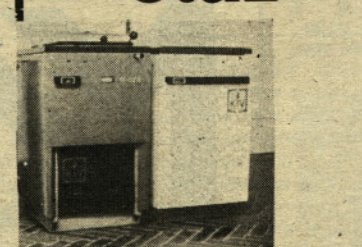

SE PRIDRUŽUJE
ČESTITKAM OB
PRAZNOVANJU PRAZNIKA
OBČINE ŽALEC

ETAŽNI KOTLI ZA
CENTRALNO
OGREVANJE

ETAŽNE PEČI ZA
CENTRALNO
OGREVANJE

etaž

KIV KOVINSKA INDUSTRIJA VRANJSKO d. o. o.
83305 VRANJSKO, TEL.: 063/734-010, 734-146, 734-147

ČESTITAMO
ZA PRAZNIK OBČINE
ŽALEC

GOSTIŠČE ŠTORMAN

ZVONE IN MILICA
ŠTORMAN
ISKRENO ČESTITATA ZA
PRAZNOVANJE
OBČINSKEGA PRAZNIKA
in se še naprej
priporočata!

Telefon:
701-585

Množičnost v bralni znački

Sredi junija so se po osnovnih šolah vrstile svečanosti množične bralne akcije. Učencem, ki so prebrali predpisano število knjig, pa so podelili bronaste, srebrne in zlate bralne značke. Ob tej priložnosti so pripravili bogate umetniške programe, srečali pa so se tudi z mnogimi znanimi pisatelji in pesniki. Učence osnovne šole Peter Šprajc-Jur je obiskal Niko Grafenauer. Na posnetku: Med podelitvijo bralnih značk.

jk

Srečanje citrašev v Grižah

DPD Svoboda Griže se je odločila, da bo organizirala zanimivo srečanje citrašev z naslovom ZLATE CITRE. Srečanje bo 12. julija v letnem gledališču Svobode Griže. Nanj so organizatorji povabili citraše iz vse Slovenije, zato lahko rečemo, da gre za republiško srečanje. Kot organizator sodeluje tudi Zveza kulturnih organizacij Slovenije. Več o pripravah in o vsebini srečanja nam je povedal predsednik pripravljalnega odbora Jože Jan: »Že nekaj časa smo razmišljali, da bi v Grižah organizirali srečanje citrašev. Naše želje se bodo sedaj uresničile. Zanimanja za to srečanje je veliko. Tako se nam bodo predstavili posamezniki ali skupine s klavir-

skimi, koncertnimi, violinskimi, mandolinskimi in drugimi citrmi. Citraši bodo zaigrali ali pa ob spremljavi tudi zapeli dve narodni pesmi, želimo pa tudi, da bi se predstavili z lastnimi in izvirnimi skladbami z območja, od koder prihajajo. Posebna strokovna komisija bo spremljala izvajanje in izbor skladb, najuspešnejšim pa bo namenila posebna priznanja.

Sicer pa prireditve nima tekmovalnega značaja, resnično gre predvsem za srečanje. Ljubitelji tega priljubljenega ljudskega glasbila že sedaj vabim na srečanje v Grižah.

jk Jože Jan

S pesmijo in besedo onkraj meje

KUD Svoboda Žalec in Kulturno društvo Bilka iz Bilčovsa sta že pred leti navezali tesnejše stike in sodelovanja. Občina, ki šteje okrog tisoč prebivalcev, ima razvejano kulturno prosvetno dejavnost, v njej pa živi trden slovenski življenjski. Znana pa je tudi po družini Ogris, Hanzi je namreč že vrsto let župan, v njegovi gostilni

pa je doma predvsem slovenska beseda. V dvorani, ki je vedno na razpolago za kulturno življenje kraja, so se ob zadnjem obisku predstavili Mladinski pihalni orkester, dekliški pevski zbor in Savinjski oktet. Tudi tokrat so številni obiskovalci z velikim zadovoljstvom sprejeli nastop članov žalske Svobode, že jeseni pa se bo-

do v kulturnem domu predstavili člani društva Bilka iz Bilčovsa. Omenimo še, da so člani žalske Svobode pripravili koncert v Železni Kapli; na Peršmanovi domačiji, kjer stoji spomenik in je urejena spominska soba iz NOB na Koroškem, pa jih je sprejel Peter Kuhar — koroški partizan.

jk

Člani žalske Svobode pred spomenikom na Peršmanovi domačiji

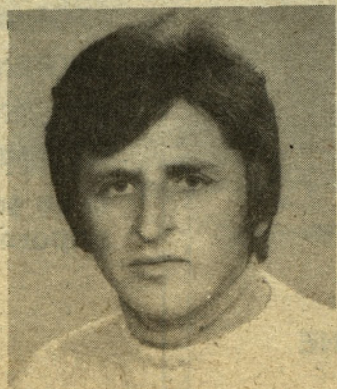
Slavko kot režiser

Mlad, petintridesetletni amaterski igralec Slavko Lednik je nova pomoč v režiji dramske sekcije. Že leta 1965 je postal član DPD Svobode Liboje in dramske sekcije. Igral je v igrah Matij, Kurirček Andrejček, Kralj na Betajnovi, Rokovnjači, Zakonci stavkajo, v Raztrgancih in še v kateri.

Že vrsto let je član moškega pevskega zbora, v katerem večkrat prepeva tudi kot solist. Recitira na raznih proslavah in prireditvah, ki jih ni malo. Letos marca je obiskoval seminar za režiserja. Vse znanje in veselje do igranja je združil in uspešno zrežiral staro igro bosanskega pisatelja Klobičič. Pri njegovem nadaljnjem

delu mu želimo še mnogo uspehov.

J. Koštomaj

Slavko Lednik

M

mladinska knjiga

NA ZALOGI IMAMO:

- portabel kasetofon RE 361 34.871 din
- diktafon — žepni SANYO 90.321 din
- mikro kasete SANYO 4.843 din

Knjižnica naj ne bo le naključje

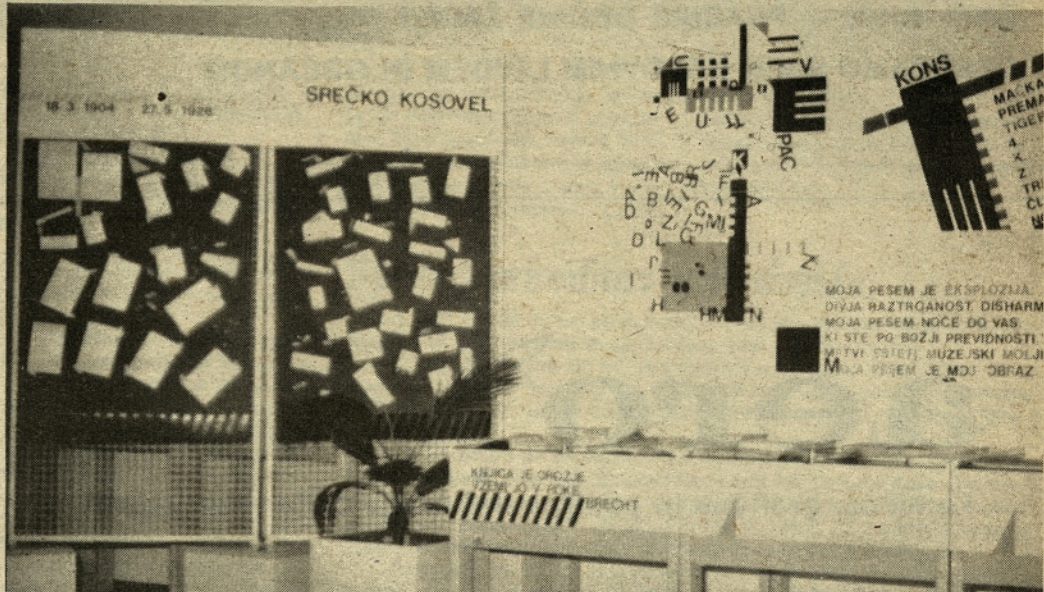
Med oblikami, ki odpirajo Občinsko matično knjižnico v Žalcu navzven, je njen razstaveni prostor. Velik je in svetel, predvsem pa daje možnost, da mu sami določimo dimenzije in vsebino. Od njega neprestano pričakujemo novo sporočilo in tako zahteva od knjižnice, da je vedno ustvarjalna in dejavna. Hkrati pa kliče navzven po novem, še neznanem izrazu življenja, sveta, ki je morda ravno vaš ali koga drugega. Ta mesec je prostor oblikoval Heri Kopše, ki na temo konstruktivistične poezije Srečka Kosovega podaja svoje vizualno sporočilo. V knjižnici se srečuje mnogo ljudi. Ker tudi vi ustvarjate, jim pustite srečati in doživeti vaše ustvarjalne dosežke v razstavnem prostoru.

S tem boste pomagali oblikovati naš skupni prostor.

Naključij je v življenju mnogo. Takšnih in drugačnih. Ritem vsakdanjih aktivnosti je tako pester, da prerad poleni naša hotenja in jih prepušča naključjem. Naj knjižnica ne bo naše naključje! Odločimo se, da že danes premagamo prvobitni strah pred velikim in neznanim. V današnji eksploziji informacij nas včasih res zamika, da bi si poiskali zavetje in se potuhnil pred njenimi učinki. A s tem zanikamo sami sebe in naš uspešnejši jutri. Učimo se živeti z znanjem, z vsemi informacijami, ki jih prinaša. Teh je veliko. Ne potrebujemo vseh. Toda katere? Ne najdemo jih vsepovsod. Toda kje? V knjižnici so vse informacije

v knjižni obliki shranjene sistematsko in če je knjižnica urejena, se vsaka želena informacija tudi sistematsko poišče. Torej niso le knjige, ki dolgočasno postopajo v prahu na policah, temveč naš živ, naša razgledanost, dolžnost in naš jutri. Že danes poiščimo odgovore na vprašanja, ki nas zadevajo, še danes tudi preberimo dobro knjigo, ki nas uči plemenitega življenja, da bomo znali živeti z ljudmi in jim pomagati. Jutri je res še en dan. A ta bo že poln novih stvaritev in morda nam bo žal, da smo zamudili včeraj, ki nas je klical in opozarjal.

Irena Završnik

Mladinski pevski zbor pod vodstvom Zdenke Markovič, otroški zbor pod vodstvom Aleksandre Leber osnovne šole Peter Šprajc-Jur Žalec ter dekliški zbor Svobode Žalec so v začetku junijapravili tradicionalni koncert ob zaključku šolskega leta. Na posnetku mladinski zbor, ki se je letos uvrstil na zvezno tekmovanje, ki bo prihodnje leto v Celju.

Pionirska zadruga Vransko

Učenci osnovne šole na Vranskem pridobivajo koristne izkušnje iz kmetijstva v pionirski zadrugi, ki so jo ustanovili pred desetimi leti. To eno najstarejših tovrstnih zadrug zadnja tri leta vodi mentorica Tilička Zupanc, ki je o njenem delovanju povedala:

»V delo pionirske zadruge smo vključili vse učence, kajti osnovni cilj naše zadruge je, da spoznajo dela na polju in v sadovnjaku. Za kmetovanje imamo na razpolago okoli hektar zemljišča, ki pa smo ga razdelili na štiri dele. Na njih imamo posejano pšenico in koruzo, na preostalem delu zemljišča pa imamo tople grede in dvesto sadnih dreves. Dela je precej in zato učenci ves prosti čas izkoristijo za delo na vrtu in v sadovnjaku. Vse moramo postoriti dopoldan, kajti učence, ki so doma s krpelji, bi popoldan le težko pridobili še za kakšno delo. To je seveda popolnoma razumljivo, saj tudi starši potrebujejo njihovo pomoč.

Dejavnosti v naši pionirski zadrugi smo razdelili na tozde in tako imamo

tozdr Vrtnarstvo, Čebelarstvo in Cvetličarstvo. Pomemben delež v pionirski zadrugi pa imata še pionirska hranilnica in knjigarna. Pri delovanju pionirske hranilnice nam precej pomaga Ljubljanska banka, tistim pa, ki se najbolj navdušijo za blagajniško poslovanje, pa po končani osemletki podelijo tudi štipendije. Naši učenci se spoznavajo tudi z delom v knjigarni, v kateri lahko kupijo knjige in druge učne pripomočke. Pri delovanju le-te nam pomaga Mladinska knjiga oziroma njena poslovalnica v Žalcu.

Lahko rečem, da si dela pionirske zadruge ne moremo zamisliti brez vsestranskega sodelovanja z delovnimi organizacijami na Vranskem. Na združni enoti so nam vedno pripravljeni prisločiti na pomoč, kadar potrebujemo strokovne navete iz kmetijstva. Za šiviljski krožek dobivamo pomoč od Inde Vransko, od koder pa je tudi mentorica.

Ves denar, ki ga zaslužimo s kmetovanjem in ostalimi dejavnostmi, porabimo za nadaljnjo proizvodnjo, to je za nakup semen in mineralnih gnojil. Del-

no pa ga porabimo tudi za končni izlet osmošolcev.

O delovanju zadruge pa sta povedali še:
Natalija Čulk, predsednica, 8. razred:

Delo v pionirski zadrugi mi je všeč, še posebej zato, ker se tako kmalu spoznavamo s kmečkimi opravili. Doma nimamo kmetije in zato je to za me še posebej koristno. Kot predsednica imam precej zadolžitev, še vedno pa ostane čas za ličkanje koruze, pospravljanje pridelkov, na primer solate in korenja ter za obiranje jabolk.

Anita Cigler, 8. razred:
Čeprav je zelo koristno, da sem se spoznala s skoraj vsemi dejavnostmi v naši zadrugi, mi je najbolj všeč delo v rastlinjaku. S sošolkami skrbimo, da je čist, opravimo pa tudi druga dela, če je potrebno. Skrbimo za rože in vsako leto vzgojimo potaknjence, ki jih za praznik zena prodajamo tudi po kraju.

-mn.

Tilička Zupanc

Natalija Čulk

Anita Cigler

Pionirski kotiček

Rad imam starega očeta

»Oh, že spet sem izgubil! Sedaj se pa ne grem več!« je dejal moj stari oče, ko sva igrala šah. Jezno me je pogledal, kajti poraza ni več prenesel — izgubil je že tretjič. Vstal je, da bi odšel, a se je obrnil in mi rekel: »Saj ni tako hudo. Greva še enkrat!«

Razveselil sem se teh besed in mu veselo pokimal. Med igro mi je pripovedoval, kako je bilo v Rusiji med II. svetovno vojno, ko je bil ranjen. Še sedaj so vidni sledovi rane na nogi, večkrat sem jih že videl. Bil je vztrajen in vzdržljiv, življenje pa si je rešil, ker je pravočasno prišel k zdravniku.

Tudi sedaj je velik in močan, vzdržljiv in delaven. Vsak dan kaj popravi ali postori okoli hiše, a mu še ostane čas za druge stvari. Zatopil sem se v misli in pozabil na šah. »Zmagal sem!« je zaklical. Pogledal sem šahovnico. Zares je zmagal. Njegova močna velika postava se je dvignila. Odšel je ven. Videti je bil vesel.

Stari oče je pred kratkim dopolnil petinšestdeset let, v njegovi postavi pa jih je videti polovico manj. Na starost spominjajo le sivi lasje in zguban obraz. Po srcu pa je zelo dober. Še predober zame in za nas. Kadar mu rečem, naj mi pomaga, si vzame čas, tudi če je nemogoče. Je dober statistik. Vse si zapiše: kaj je kam zasadi, kdaj je bilo to, kakšno je vreme... Tako evidenco vodi že sedemnajst let. Iz nje je razvidno, kako prav ima, ker to dela. Svoje pridelke prodaja v zadrugo, v vrtec in naši šoli. Večkrat mu pri delu pomagam, za kar mi je zelo hvaležen.

V prostem času najraje rešuje križanke, saj je zelo bister. Rešitve pošilja v časopisna uredništva in že večkrat je dobil kakšno nagrado. Vsakič se je silno razveseli, čeprav so nagrade skromne.

O starem očetu trdim, da je zelo delaven in da je v njegovem srcu veliko dobrote. Kljub nizki pokojnini mi vsak mesec da žepnino in to z veseljem. Že naprej ve, kakšno bo naslednji dan vreme. Pravi, da ima sedmi čut za to. Ve tudi, kakšen sem jaz in kaj vse delam. Živi v Petrovčah z ženo, mojo staro mamo. Tudi do nje je zelo dober.

Najbolj pomembno pri njem je, da ne pije alkoholnih pijač. Ve, da jih ne sme. Zaradi zdravja. Ne želi, da bi se poslabšalo. Živi mirno, a pretreslo ga je, ko mu je pred štirimi leti umrla edina hči, moja mama. Zato mu je v spominih nanjo zelo hudo. V srcu nosi njeno podobo in ob spominih nanjo se včasih kljub svoji korajži razjoče. Pri tem ga vselej tolažim.

Moj stari oče velja za sposobnega in vzornega krajana. Ima visoke funkcije v krajevni skupnosti in v občini. Kljub težkemu življenju je zelo dober in zaveden. Čuti vse dobro in vse slabo. Imam ga rad in ga ne bi zamenjal z nobenim drugim dedkom.

Leon Mlakar,
OŠ Petrovče

Moj kotiček — moj azil

Vsako ima svoj kotiček. Morda je to kotiček, skrit čisto na dnu srca ali pa kotiček, ki je soba. Stoterim je najljubši kotiček, ko so majhni, mater.

Moj kotiček je videti nekaj vsakdanjega, čeprav ni tako. Ta soba mi je najljubša na svetu, čeprav je že zelo stara. Nahaja se v starejšem delu naše hiše, ki ji pravimo kar mlín. V njej, bila je delovna soba mojega starega očeta, se je zgodilo toliko dogodkov, toliko stvari, da jih ne morem pozabiti. Po pripovedovanjih je v njej umrl tudi očetov oče. Kar zmrazi me, če se spomnim na to.

Dobro se spominjam, kako sem odkrila ta kotiček. Bilo mi je sedem let. Lovila sem mačkona Bobka, in ker mi je zbežal v mlín, sem stekla za njim. Našla sem ga v sobi. Kakor grof se je udobno ulegel na posteljo in me srhljivo gledal s svojimi smaragdno zelenimi, lesketajočimi se očmi, kakor da ne mara, da sem prišla. Prostor mi je bil takoj všeč. Po sobi se je širil vonj po trohlem lesu in veter, ki je pihljal, je skozi razbito šipo nežno in nagajivo preobračal zavese zdaj v eno zdaj v drugo stran. Počutila sem se kot Trnjalčica. Vem, da sem še dolgo zatem sedela na okenski polici in le z očmi opazovala stare knjige, uro, svetilko in sliko. Nato sem odšla, in ko sem se vrnila, sem kakor gusar, ki išče zaklad, začela preiskovati sobo. Spoznala sem jo še bolje in lahko bi rekli, da sem videla vse skrivne stvari.

Sedaj, ko mi je trinajst let, še vedno rada zahajam tja. Kadar me kaj pošteno razjezi ali pa kadar jočem. V resnici pa imam še en skrivni kotiček, toda vanj se zatečem le, ko mi tudi tišina stare sobe ne pomaga. Vendar pa to ni soba, pač pa konj. Ob njem preždim precej časa in ga opazujem, kako počasi je krmo in me opazuje s svojimi mirnimi očmi, jaz pa premišljujem, če je tudi on potr in žalosten, kot sem jaz.

Marjana Dobnik,
COŠ Prebold

Turizem

Je širok pojem nasmehov, odprte spontanosti do vseh ljudi. Ob tej besedi mi priplavajo v ozračje miselnosti prebiski slik zelenih livad, ozarjenih z zoro; kmet, ki orje; bogat ulov ribičev

v mraku... vse, kar je povezano s turizmom, bi moralo biti globoko zasidrano v vseh ljudeh.

Turizem je beseda, ki je postavljena le iz sedmih črk, a iz

vseh ljudi, majhnih in velikih. Stop! Turizem je kot na dlani, čaka le še na naše ročice. Združimo se in pomagajmo našemu utaplajočemu se TURIZMU!

OŠ Polzela

Poročilo

V soboto, 31. maja, je bila v Mariboru svečana podelitev nagrad PIONIR-KOLPORTER. Srečanja smo se udeležili tudi učenci osnovne šole Polzela. Najprej smo si ogledali muzej in akvarij, po kosilu pa smo na podelitvi priznanj prejeli pokal za prvo mesto v prvi skupini za prodajanje časopisa: 7D, VEČER, NAŠ DOM in MAJA. Pokala in priznanja smo bili zelo veseli, saj je bila Polzela tokrat že desetič zapored prva.

Andreja Repnik,
OŠ Polzela

Šola v naravi

Ko so se učenci 3. razredov vrnili iz šole v naravi v Banjolah, sva jih povprašali po vtisih. Povedali so:

- Najbolj všeč mi je bilo, da smo se kopali. (Mojca)
- Po kosilu smo vselej dobili sladico. (Bojana)
- Imela sem najboljši čas v plavanju. (Jana)
- Jedli smo sladoled. (Andreja)
- Na žalost se nismo peljali z ladjo. (Alja)
- Zoprno je bilo, ko so skovikale sove. (Aleš)
- Barvali smo kamne. (Mojca)
- S posebnim avtobusom smo se peljali v Pulo. (Katja)
- Hodili smo ob obali. (Lavra)
- Po tekmovanju so nam razdelili priznanja in medalje. (Tadej)

Vtise zapisali:
Barbara Mazzoni in
Nataša Kersnik,
OŠ »Petrovče

Učitelj

Naučil si me marsičesa: kako poljub je prvi vroč, kako prijetna je samotna cesta in končno tudi, kako se majhni punčki reče: Pojdi proč!

Prebrana snov.
Bil res učitelj si in pol, ves poln vrtin, a jaz učenka, ki imam spomin.

Nevenka Hribar,
OŠ Vransko

RUBRIKA MLADIH

Srebrna značka za mlade tehnike

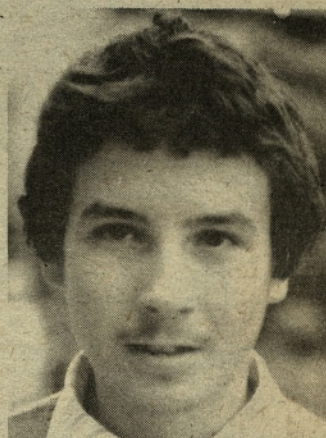
Republiškega srečanja mladih tehnikov v Celju so se iz naše občine udeležili Peter Puncer in Elizabeta Kos iz OŠ Peter Šprajc Žalec med kemiki, Leon Mlakar in Matej Marinkovič iz OŠ Miroslav Širca Petrovče med računalničarji, Andrej Stepišnik iz OŠ Slavko Šlander Prebold med konstruktorji, Miroslav Kovačević iz OŠ Peter Šprajc Žalec med tekmovalci v ladijskimi modeli, Sebastijan Kopušar iz OŠ Bratov Juhart Šempeter med mladimi elektroničarji, Boštjan Goršek iz OŠ Nade Cilenšek med tekmovalci lova na lisico in Gregor Goršek iz OŠ Peter Šprajc Žalec med tekmovalci v disciplini Dobro jutro, elektronika. Že uvrstitev na republiško srečanje potrjuje uspešnost dela krožkov na osnovnih šolah, za kar imajo poleg učencev največ zaslug prizadevni mentorji. Velik uspeh pa so dosegli Leon Mlakar in Matej Marinkovič iz OŠ Miroslav Širca Petrovče med računalničarji in Miroslav Kovačević iz OŠ Peter Šprajc Žalec med tekmovalci v ladijskih modelih; vsi trije so namreč postali republiški prvaki. Po vrnitvi zveznega tekmovanja, ki je bilo v Strugi SR Makedonija, kjer so osvojili srebrno značko, kar je zopet velik uspeh, smo se pogovarjali z udeleženci zveznega tekmovanja mladih tehnikov, ki jih je vodila Marija Sirk, mentorica računalničarskega krožka na osnovni šoli Petrovče.

Leon Mlakar: »Z Matejem Marinkovičem sva na zveznem tekmovanju v Strugi osvojila srebrno značko. Najprej sva zagovarjala že pripravljeni program, za kar sva dobila najvišje število možnih točk, pri reševanju nalog pa sva imela nekoliko smole, saj je zatajil računalnik. Za to so nam odbili 25 točk, vendar sva kljub temu zadovoljna z doseženim rezultatom. Delo z računalnikom je zanimivo, sodelujem v šolskem krožku, imam pa tudi svoj računalnik, tako da lahko delam tudi doma. Sedaj obiskujem sedmi razred, kam po osnovni šoli, pa se še nisem odločil.

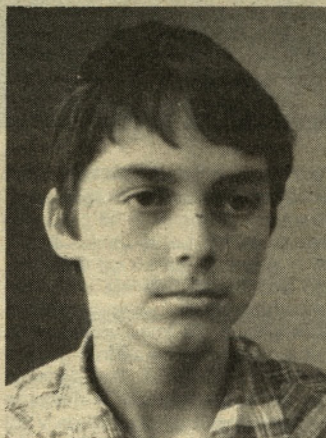
Matej Marinkovič: »Uspeh, ki sva ga dosegla na zveznem pa tudi predhodnih tekmovanjih, je zasluga naše mentorice tovarišice Marije Sirk. Navdušila nas je

Leon Mlakar

Matej Marinkovič

Miroslav Kovačević

Marija Sirk

za delo v krožku na šoli, veliko ur za pripravo programa pa sva morala žrtvovati tudi v prostem času. Ker me računalništvo zelo veseli in zanima, sem se odločil, da bom nadaljeval šolanje za programerskega tehnika. Za to bi si rad kupil boljši računalnik, kot sem ga imel doslej. Na zveznem tekmovanju sem spoznal precej novih prijateljev, veliko zanimivega pa sem videl tudi v Strugi.

Miroslav Kovačević: »Modeliranje me že vseskozi privlači, zato sem se vključil tudi v modelarski krožek na šoli. Za to nas je tudi navdušil tovariš Zdenko Puncer, ki je mentor našega krožka. Vesel sem uspehov na občinskem, regijskem, republiškem, še posebej pa na zveznem tekmovanju, zasluge za to pa ima naš mentor. V Strugi so nas gostoljubno sprejeli, videli pa smo marsikaj zanimivega. Končujem osmi razred, odločil pa sem se za študij kemije.«

Marija Sirk: »Računalniški krožek vodim drugo leto, v začetku je bilo v krožku 34 učencev, sedaj pa jih dela še 25. Že lani smo se udeležili republiškega srečanja, letos pa smo bili občinski, regijski in republiški prvaki.

Ponosni smo na te uspehe, ki pa jih ni bilo lahko doseči. V program za zvezno srečanje v Strugi smo vložili tri mesece trdega dela. Prizadevnost in sposobnost učencev sta v največji meri vplivala na dosežene uspehe. Upam, da bomo tako uspešni tudi v prihodnje, želimo pa si tudi novo in sodobno opremo. Računamo na pomoč organizacij združenega dela, ki so nam pomagale že doslej.«

Dodajmo še, da so tudi mladi fiziki osnovne šole Miroslav Širca uspešni, saj so dekleta osvojila na republiškem srečanju viden uspeh. Mnogim čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Iz dela mladih

● Občinska konferenca ZSMS Žalec je v prvi polovici junija pripravila enodnevni seminar za vse predsednike osnovnih organizacij ZSMS s področja splošnega ljudskega odbora in družbene samozastite. Na njem so obravnavali aktualna vprašanja mednarodnega položaja in notranjih političnih razmer, seznanili pa so se tudi s temelji in operativno vlogo komitejev za SLO in DZS pri pripravi oboroženih sil v družbenoekonomskem sistemu ter z vlogo mladih pri obrambnih in samozastitnih pripravah.

● Komisija za prostočasne dejavnosti pa je na široko zastavila akcijo čistega okolja, v katero se lahko mladi vključujejo v vseh svojih sredinah, od bivalnega okolja, do tam, kjer so vključeni v delo ali izobraževanje. Pri tem jim je vsekakor vodilo: »Ne izgublajmo časa«, saj bi se moral sleherni posameznik zavedati prispevka v sredini kot celoti. Komisija zato nudi vrsto predlogov kje, kako, zakaj, kdo naj bi se vključeval v tovrstne akcije. Skratka, dobro zamišljena akcija, ki bo morda z vztrajnostjo le prišla do živega slehernemu posamezniku in uspeła.

● Ker Občinska konferenca ZSMS Biograd na moru ni uspela izpeljati vseh obveznosti po samoupravnem sporazumu za organizacijo zvezne mladinske delovne akcije na Paliču, žalski mladinci torej odstopajo od te akcije in bodo tako organizirali le samostojno zvezno brigado Slavko Šlander, ki bo v drugi izmeni odšla v Suho krajino. Akcija bo potekala od 5. julija do 1. avgusta, na njej pa bodo mladi polagali vodovodne cevi ter izvedli delne rekonstrukcije v občinah Grosuplje in Novo mesto. Sodelovali bodo pri agromelioracijskih delih ter pri urejanju PTT omrežja. Brigadirji bodo nastanjeni v Žužemberku, omogočena pa jim bo tudi vrsta interesnih dejavnosti: od družbenopolitičnega izobraževanja in izobraževanja s področja tehnične kulture: avto-moto tečaj, tečaj za radioamaterje, foto-kino tečaj in računalniško izobraževanje, poleg tega pa bo potekalo tudi bogato kulturniško življenje.

● Letos se bodo mladi lahko udeležili tudi posebne oblike prostovoljnega dela. Tako bodo lahko sodelovali na 16-dnevnem socialno-raziskovalnem taboru v Josipdolu, ki se bo pričel 29. junija, na voljo pa jim bodo tudi trije desetdnevni tabori, in sicer socialno-geografski v Prekmurju, alpsko-raziskovalni v Bovcu in mednarodno-naravovarstveni v Cerknici. Poleg tega pa se bodo lahko udeležili še tritedenskega mednarodnega antifašističnega tabora v Starih Žagah, kmetijsko-raziskovalnega tabora v Prekmurju v drugi polovici julija, veterinarskega tabora v Ptuj ter planinskega mednarodnega tabora v Tolminu in na Veliki planini.

● V okvir letošnjega mladinskega prostovoljnega dela pa sodijo tudi tabori v vzhodni Evropi. Pet prostovoljcev se bo lahko udeležilo tabora v Sovjetski zvezi-Estoniji, v Gruziji deset do petnajst prostovoljcev; na Slovaško in na Madžarsko jih bo lahko odšlo po dvajset. Ti tabori bodo potekali v drugi polovici julija in prvi polovici avgusta po štirinajst dni, prevoz nanje pa je brezplačen in zagotovljen.

V. Ck

Mladi raziskujejo preteklost

Med nalogami, ki si jih je zastavil Odbor za tradicije delavskega gibanja pri Občinskem svetu ZSS Žalec je tudi naloga, da se v proučevanje preteklosti vključi kar največ mladih. Prvi rezultati so že vidni. Tako sta dijakinji Srednje družboslovne šole v Celju pripravili raziskovalno nalogo o rudniku Zabukovica in Liboje, s katero sta sodelovali tudi na jubilejnim srečanju mladih raziskovalcev Znanost mladih v Ljubljani. Njuna naloga pa je bila zelo ugodno sprejeta.

Člani zgodovinskega krožka na osnovni šoli Slavko Šlander Prebold pa so Občinski raziskovalni skupnosti Žalec predložili obsežno gradivo ob 50-letnici stavke tekstilnih delavcev. Že iz uvoda je razbrati, da so marljivo zbirali gradivo iz različnih literatur, v ta namen so obiskali celo mestni arhiv v Celju, študijsko knjižnico, poobrskali pa so tudi po arhivu Tekstilne tovarne Prebold.

V gradivu, izdanem v obliki šolskega glasila so objavili med drugim tudi pesem Antona Martina Slomška »Ubogi otrok v fabrikah«, zgodovinski oris TT Prebold, sestavek o položaju tekstilnih delavcev v Sloveniji leta 1935, opisali so tekstilno stavko leta 1936 v Sloveniji in stavko v Preboldu, med ostalim pa so v zaključku zapisali: »Ob raziskovanju in zbiranju raznih podatkov o tekstilni stavki leta 1936 smo začeli razmišljati o položaju delavskih družin, predvsem pa o položaju otrok. Pravega otroštva niso poznali. Njihova igra je bila delo ob statvah, ob strojih, ki so z oglašujočim ropotom rahljali njihovo zdravje. Velikih, udrtih oči so sanjali o dobri hrani, deležni pa so bili le skromnih čorb... Pa smo ugotovili: danes je nam otrokom dobro. Naše delo je učenje. Naši delodajalci so starši in učitelji, ki nam želijo lepo življenje, zato nam svetujejo, nam pomagajo in delo naših rok koristi le nam. Morda se bo marsikdo od nas vključil v našo tekstilno tovarno kot delavec potem, ko bo končal ustrezno šolo in tako z znanjem pomagal k še boljšim razmeram v danes že zelo dobro urejeni tovarni.«

F. Ježovnik

Letuš

Še letos za samoprispevek

Letušani praznujejo svoj krajevni praznik 12. junija, v spomin na leto 1942, ko je večja skupina krajanov odšla v partizane. Letos so ga praznovali dva dni, in sicer je bilo nekaj športnih tekmovanj, Društvo prijateljev mladine je pripravilo risanje najmlajših na asfalt, na dan praznovanja pa je bila tudi slavnostna seja skupščine in družbenopolitičnih organizacij, ki so se je udeležili tudi član predsedstva SZDL Slovenije Tone Bo-

le in drugi predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij. Osrednji govornik je bil predsednik sveta KS Letuš Janko Jager, ki je poudaril, da so od lanskega do letošnjega praznika uredili javno razsvetljavo, dve avtobusni postajališči, na javni vodovod pa se je priključilo še zadnje gospodinjstvo v KS Letuš. Tov. Jager je govoril tudi o nujnosti krajevnega samoprispevka, ki naj bi ga v tej krajevni skupnosti izglasovali še

letos. V nadaljevanju so podelili priznanja OF, ki so jih prejeli: Tomaž Dobrnik, Mihelca Teržan, Jože Bizjak in Franc Golob; posebno priznanje krajevnih skupnosti pa je prejel Franc Škruba. Na sliki: Pred spomenikom NOB je bila pred slavnostno sejo svečanost s kulturnim programom, o pomenu praznovanja pa je govoril predsednik KK SZDL Letuš Viktor Zorec.

T. TAVČAR

Šempeter

Vrsta prireditev

V KS Šempeter so od 8. do 14. junija potekale številne prireditve v počastitev krajevnega praznika, ki ga praznujejo 13. junija, v spomin na leto 1941, ko je bilo na ta dan izseljenih v Srbijo več šempeterskih družin.

Praznovanje so začeli s pohodom krajanov do jame Pekel in po gozdni poučni poti, potem pa so se zvrstili: turnir v odbojki za člane, pohod borcev in taborni-

kov po spominskih obeležjih NOB, ekipno strelsko tekmovanje pionirjev, odbojkarški turnir posameznikov, v kino dvorani je bil pester kulturni program pod naslovom Mladost je letni čas veselja, bil je prikaz dejavnosti gasilskega društva, koncert mladinskega pihalnega orkestra glasbene šole Risto Savin iz Žalca, občinsko ekipno tekmovanje strel-

skih družin, rokometni turnir članov in turnir v malem nogometu, večer ob tabornem ognju, ribiško tekmovanje, orientacijsko tekmovanje ter zaključna prireditev pri jami Pekel. Na slavnostni seji skupščine in družbenopolitičnih organizacij KS Šempeter, ki so se je udeležili tudi predstavniki občinskih teles, so govorili predvsem o doseženih uspehih v preteklem mandatnem obdobju. Tako je predsednik skupščine KS Rudi Zupanc poudaril, da so bili za krajevno skupnost med drugimi pridobitvami najpomembnejši vrtec, prizidek k šoli, 120 telefonskih priključkov in urejeno križišče pri Blagovnici. Pri svojem delu bi lahko bili še uspešnejši, če jim ne bi bilo treba premagovati finančnih težav, ki so mnoge načrte upočasnile ali celo preprečile. Pohvalil je tudi delo nekaterih društev in organizacij, sokrajane pa povabil, naj pri uvajanju krajevnega samoprispevka sodelujejo in ga podpirajo. Na seji so izročili priznanja KS, ki so jih prejeli: Miran Cvenk, Karel Koren, Venčeslav Bauer, Danica Laznik, Slavka Peganc, Jože Sedmínek, Franc Vogrinc, Filip Udrih in Mihael Zagoričnik.

T. TAVČAR

Slavka Peganc, ki je bila vrsto let nepogrešljiva pri raznih prireditvah prejema priznanje KS Šempeter. Foto: T.T.

Žalec

Obnovljen gasilski dom

Več kot tristo gasilcev in krajanov se je minulo soboto zbralo na Ložnici pri Žalcu, kjer so slovesno predali namenu obnovljen gasilski dom, ki pa ne bo služil samo gasilcem, temveč je namenjen vsem prireditvam v kraju. Najprej je bila parada, na kateri so poleg gasilcev sodelovali tudi gasilski avtomobili, nato pa je bila slovesnost pred obnovljenim domom. Zbrane je najprej pozdravil predsednik GD Ložnica Vinko Za-

pušek, nato pa je sledilo poročilo o delu društva v 66 letih in seveda, kako je potekala obnova gasilskega doma. Izčrpno je o tem govoril član odbora GD Ložnica Emil Pinter ter poudaril, da so člani društva in ostali krajanji za obnovo doma prostovoljno naredili kar 13 tisoč udarniških ur, poleg tega zbrali precej materiala, del sredstev so primaknile tudi Skupnost varstva pred požari, delovne organizacije in drugi. V

imenu pokrovitelja, skupščine občine Žalec, je k zmagi gasilcev Ložnica čestital Jože Kučer, v imenu Občinske gasilske zveze pa Jože Kuder. Zaslužnim so ob koncu podelili priznanja, obnovljen dom pa je predal namenu 78-letni gasilski veteran Štefan Lešnik. Na sliki: S slovesnoti pred obnovljenim domom na Ložnici

T. TAVČAR

Dobrovlje

Varne pred požarom

V okviru krajevnega praznika so na Dobrovljah slovesno predali namenu gasilski avtomobil TAM 2001. Želja, da bi imeli tu gasilsko trojko in avtomobil z motorno brizgalno, je že stara, saj so Dobrovlje precej visoko, ob morebitnem požaru pa gasilci iz Nazarij in Braslovč prejši kot v slabe pol ure ne morejo priti do mesta požara. Kot nam je povedal poveljnik gasilskega društva Braslovče Janko Šoštaric, so že izurili sedem mladih fantov za tisto najnujnejše, kar mora vedeti gasilec.

Predaje avtomobila so se udeležili številni krajanji Dobrovelj, gasilci sosednjih društev ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij. Zbrane je najprej pozdravil predsednik vaškega sveta Dobrovlje Jože Ramšak in dejal, da se jim je večletna želja sedaj uresničila. Zahvalil se je vsem, ki so kakorkoli pomagali, da so prišli do gasilskega avtomobila, posebno zahvala gre GD Nazarije, ki je precej pripomoglo k nakupu avtomobila, krajanom, GD Braslovče, Skupnosti požarnega var-

stva občine Žalec in KS Braslovče. V imenu Skupnosti požarnega varstva občine Žalec je govoril Tone Gros, ki je izrazil zadovoljstvo, da bodo Dobrovlje lahko sedaj požarno bolj varne kot do sedaj. Izročil jim je tudi motorno brizgalno in drugo opremo. Na sliki: Na desni predsednik vaškega sveta Dobrovlje Jože Ramšak med pozdravnim govorom pri prevzemu avtomobila TAM 2001.

TONE TAVČAR

Braslovče

20 let ŠŠD

V Braslovčah so ob 20-letnici ŠŠD pripravili akademijo, na kateri so sodelovali učenci in pokazali veliko športnih sposobnosti. Ob tej priložnosti so povabili tudi 15

tistih nekdanih učencev, ki so v športu največ dosegli. Največ aplavza sta nedvomno požela brata Debelak, ki sta ime Braslovč ponesla daleč po naši do-

movini in tudi onstran mej. Na posnetku: Športniki in športnice iz Braslovč, ki so prejeli priznanje ob 20-letnici ŠŠD.

T. TAVČAR

Gotovlje

30.000

TELEFONSKI NAROČNIK

V okviru praznika krajevnih skupnosti Gotovlje so pripravili vrsto športnih prireditev, srečanje starejših krajanov, na slavnostni seji skupščine krajevnih

skupnosti in družbenopolitičnih organizacij pa so podelili priznanja najzaslužnejšim članom TVD Partizan, ki je v tej priložnosti slavilo 60-letnico delovanja. Kraie-

vna skupnost pa je TVD Partizan Gotovlje podelila srebrno plaketo. Zlato značko KS pa je prejela Zdenka Borovnik, vodja varnostnega okoliša.

Predstavniki krajevnih skupnosti, podjetja za PTT Promet Celje in občinske skupščine so se zbrali na skromni slovesnosti, na kateri so priključili 30-tisočnega telefonskega naročnika. Jubilejni naročnik je postal Bogomir Rotovnik, Gotovlje 45, kmet kooperant, ki se je ob tej priložnosti zahvalil krajevni skupnosti in predstavnikom PTT Celje za podarjen telefonski aparat in imenik.

»V zadnjih letih smo na področju razvoja telefonije naredili velik napredek, vendar pa potrebe narekujejo še večje vlaganje v izgradnjo telefonije, zlasti v obrobni predeli občine.« je ob tej priložnosti dejal Ivan Slamnik, direktor TOZD PTT Promet Celje.

jk foto: L. Korber

Gasilska trojka v Grčah

V sklop prireditev ob praznovanju krajevnega praznika v Šempetru sodi tudi ustanovitev gasilske trojke v naselju Grče, ki sodi v vaško skupnost Kale pri Šempetru. Poleg domačij zajema naselje tudi številne počitniške hišice, torej območje, v katerem je požarna varnost v pretežni večini zaupana usposobljenosti gospodinj in ne-

zaposlenih žensk. Naj povemo, da so v ustanovljeni trojki pretežno ženske, v starosti od 17. do 75. leta starosti. Pobudo za ustanovitev gasilske enote v Grčah je dal domačin Martin Pogačar, ki jim je dal tudi osnovno orodje in znanje v ravnanju z gasilskim orodjem.

Gasilska trojka v Grčah bo de-

lovala v sestavi GD Šempeter. Za mentorja so imenovali Slavka Škrabarja, ustanovno listino pa so poleg predstavnikov matičnega društva podpisali domačini: Franc, Alojz, Marija in Lidija Kos, Marija Cafuta ter Zinka in Izidor Jelen. Krajanji Grč so sklenili, da bodo postavili zasilno leseno orodjarno.

Slavka Peganc

Žalec prvak medobčinske nogometne zveze

Nogometaši Žalca so po dvanajstih letih zopet postali prvaki medobčinske nogometne zveze Celje (člani) in bodo sedaj igrali kvalifikacije za vstop v višji rang tekmovanja — II. slovensko nogometno ligo. Prvi dve kvalifikacijski tekmi so že dobili. Tako so na domačem igrišču pred več kot 400 gledalci s 3:0 premagali ekipo Korotana iz Prevalj, v drugi — na Prevaljah — pa so prav tako zmagali s 4:1. Sedaj jih čakata še dve tekmi. Želimo jim le, da bi uspeli, kar si tudi sami najbolj želijo. Na sliki: Nogometaši Žalca z vodstvom in pokalom za osvojitev prvaka medobčinske nogometne zveze Celje.

TONE TAVČAR

Desete — jubilejne igre delavcev upravnih organov

V času od 29. do 31. maja so v Kruševcu potekale letošnje — že desete — jubilejne športne igre delavcev, zaposlenih v upravnih organih. Na njih so sočelovali delavci občinskih uprav Varaždina, Kumanovega, Trogirja, Žalca, Bačke Palanke, Travnika, Titove Mitrovice, Bara in Pistoje iz Italije. Igre potekajo vsako leto v drugi občini, njihovi letošnji gostitelji pa so bili Kruševčani.

Ekipe so se pomerile v zlaganju materiala, v daktilografiji, pikadu, degljanju, igranju šaha, namiznega tenisa, v streljanju, vlečenju vrvi in v malem nogometu. Žalčani so imeli največ uspeha v kegljanju, malo slabše pa so se odrezali v zlaganju materiala, v pikadu in v streljanju, sicer pa so v končni uvrstitvi zasedli solidno peto mesto. V skupni uvrstitvi sta postali zmagovalki ekipe Varaždina in Kruševca.

V znak zahvale in priznanja za sodelovanje in širjenje bratstva in enotnosti med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi so nekatere

rim posameznikom podelili srebrne plakete, med njimi tudi Aniti Uranjek iz Žalca.

Udeleženci desetih delavsko-sportnih iger zaposlenih v upravnih organih so se v času bivanja v Kruševcu seznanili tudi z gospodarskim razvojem občine ter z načrti za njegov uspešni razvoj v bodoče. Izoblikovali so tudi predlog, da se še v letošnjem letu sestanejo predsedniki skupščine udeležencev teh iger ter se dogovorijo o razširitvi športnega in družbenopolitičnega sodelovanja še na gospodarsko področje.

V avli skupščinske zgradbe v Kruševcu so v spomin na igre odkrili svojevrsten umetniški emblema, izdelan po ideji znanega kruševskega arhitekta Predraga Vertoškega, ki ga je izklesal kamnosek Radivoj Aleksič iz Belih vod. Udeleženci so obiskali tudi Slobodište in delovno organizacijo Merima, dogovorili pa so se, da se na enajstih igrah naslednje leto pomerijo v Varaždnu.

V. Kc

Občni zbor šahistov

Na rednem občnem zboru Šahovskega kluba Žalec so za novega predsednika izvolili Mitja Uriska, za tehničnega vodjo Karlija Turka in za blagajnika Ljuba Lampreta. Doslej je bil predsednik Franc Gazvoda in to celih dvanajst let, v tem času pa je klub pridobil mlado šahovsko moštvo in nadarjeno generacijo mladih šahistov. Pri tem ne gre prezreti dosega rating točk Marjana Črepana in naziv fide mojstra, kar sedmim članom kluba pa je uspelo pridobiti naziv mojstrskega kandidata, med njimi tudi dvema dekletoma, in sicer Klari Agreževi in Suzani Urisek. Vzgojili so tudi enega republiškega sodnika. Vsekakor pa je za

žalske šahiste pomenilo največji uspeh leto 1983, ko so postali slovenski šahovski prvaki, se uvrstili v II. zvezno ligo, žal pa so zaradi neizkušnosti iz nje izpadli.

Lansko leto so na ekipnem republiškem šahovskem prvenstvu v Topolšici osvojili drugo mesto z enakim številom točk kot Kovinar iz Maribora. Letos so v pokalu maršala Tita v Mariboru pionirji osvojili prvo mesto, mladinci pa postali republiški prvaki na Bledu.

Za dolgoletno delo so prejeli priznanja Franc Gazvoda, Marjan Črepan, Franc Breznikar, Branko Pipal, Karli Turk in Klara Agrež.

J. Grobelnik

Kako z orientacijo v bodoče?

Že v prejšnji številki našega časopisa smo pisali o uspehih ekipe Planinskega društva Zabukovica v orientaciji. Po uspehih na republiškem tekmovanju je ekipa dosegla lepe uspehe še na tekmovanju za pokal Hrvaške, na katerem je bil med mladinci Iztok Lorenčak peti, Nuša Hribar druga med dekletih in Bojan Jevševar tretji med člani.

Ekipe je izpolnila vse pogoje za udeležbo na zveznem tekmovanju, vendar pa se postavlja problem pokritja stroškov, ki so za izvedbo in udeležbo na tovrstnih tekmovanjih kar precejšnji. Če bo Zveza telesnokultur-

nih organizacij Žalec primaknila del sredstev, se bodo planinci PD Zabukovica lahko udeležili tega tekmovanja. Finančna sredstva pa tudi sicer postavljajo pod vprašaj ostalo dejavnost društva. Tako postaja vse dražje tudi izobraževanje kadrov. Mladinska komisija pri Planinski zvezi Slovenije pripravlja seminar za organizatorje orientacije in za traserje prog. Društvo bi nanj poslalo Iztoka Lorenčaka, vendar so stroški seminarja okoli deset tisočakov in pol, kar je za planinsko društvo veliko prevelik zalogaj.

F. Ježovnik

Tretji v republiki

Miro Novak s konjem Šobrijem

Sedmega junija je v Stožicah pri Ljubljani potekalo finale republiškega prvenstva v preskakovanju ovir, na katerem je Franc Mesarič, član Konjeniškega kluba Gotovlje, osvojil tretje mesto s konjem Dragonarjem. S tem je ponovil uspeh iz lanskega leta, ko se je uvrstil med prve tri. Z dobro uvrstitvijo pa je dokazal, da se kljub slabim delovnim pogojem v gotovljskem konjeniškem klubu dobro dela.

Vse ljubitelje konjeniškega športa pa člani KK Gotovlje vabijo na veliki mednarodni turnir v preskakovanju ovir, ki bo **6. julija** v Gotovljah. Damir Smiljan

Šport na kratko

Rokometaši Minerve, ki so vrsto let tekmovali v slovenski rokometni ligi, eno sezono pa tudi v drugi zvezni, so letos izpadli iz lige. Osvojili so le pet točk, prejeli 601 gol, dali pa 476. Škoda!

Na 25-metrski skakalnici v Braslovcah je bilo tekmovanje v počastitev krajevnega praznika. Nastopilo je 65 skakalcev iz 10 klubov. Največ uspeha so imeli skakalci iz T. Velenja.

V košarkarski pokalni tekmi 3. kola je Polzela izgubila doma srečanje s Comietor, 52:9. Največ košev za Polzelane je dal Cencelj — 39. V II. slovenski košarkarski ligi so mladinci Polzele gostovali v Laškem in izgubili z ekipo Zlatoroga 61:59.

V Šempetru je bilo območno tekmovanje v odbojki za člane. Nastopilo je pet ekip, zmaga pa je ekipa TVD Partizan Šempeter I.

V prvem kolu ekipnega prvenstva Slovenije v tenisu za starejše člane, ki je bilo 27. maja v Celju, je ekipa Žalca premagala ekipo Celja z rezultatom 3:2. Rezultati: Dušan Godnik — Mišo Bobovnik (2:0, 6:1, 6:1); Jože Gobec — Rudi Pur (2:0, 6:2, 6:3); Vinko Prelog — Jože Kučer (1:2, 2:6, 6:4, 6:2); Ivo Simič — Zoran Vučer (0:2, 1:6, 1:6).

Pri dvojicah sta Vučer in Pur premagala Gobca in Orača z rezultatom 2:0, 6:2 in 6:1.

Zbral: T. Tavčar

Poučujem!

Francoščino, italijanščino, španščino, solo petje, kitaro, harmoniko in klavir.

Jean François ARNŠEK,
Savinjske čete 6,
Žalec

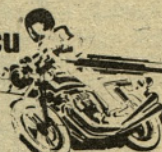
V Žalcu • V Žalcu • V Žalcu

MEHANIKA

- KOLES
- MOPEDOV
- VRTNIH KOSILNIC IN BRUŠENJE REZIL
- POPRAVILO TOMOS MOTORJEV ZA ČOLNE

Se priporoča!

NOVAK STANE,
ŠLANDROV TRG 9 (zraven ateljeja FOTO-TONICA)

Izletnik Celje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA
POSLOVALNICA ŽALEC

NUDIMO VAM:

- izlete po domovini in tujini
- strokovne ekskurzije
- sindikalne izlete
- letovanja na jadranski obali, v zdraviliščih in tujini
- letalske vozovnice
- železniške vozovnice

Pozor!

Na Žalsko noč, dne 28. junija, vam pripravljamo posebno presenečenje. Oglasite se v IZLETNIKOVI poslovalnici na avtobusni postaji Žalec, ki bo ta dan odprta od 8. do 13. ure in od 15. ure dalje.

Vsem delovnim ljudem, občanom in poslovnim sodelavcem čestitamo za praznik občine Žalec.

Vaša agencija
IZLETNIK ŽALEC
tel./ 711-114, 713-165

TRGOVSKA DELOVNA
ORGANIZACIJA
40 nama
LJUBLJANA n. sol. o.

TOZD VELEBLAGOVNICA ŽALEC
Titov trg 2

objavlja prosta dela in naloge

SNAŽILKE

za Veleblagovnico Žalec in PC Levec.
Pogoj: osem razredov osnovne šole.
Delo za nedoločen čas, poskusno delo en mesec.

Skladno s poslovnim planom za leto 1986 vabimo k sodelovanju

PRIPRAVNIKE

s končano:

- srednjo šolo za trgovinsko dejavnost, smer: prodajalec, mesar
- srednjo šolo za gostinstvo in turizem, smer: natakar, kuhar
- srednjo ekonomsko šolo, smer: administrativni tehnik

Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba osem dni po objavi na naslov: TDO NAMA LJUBLJANA, TOZD VELEBLAGOVNICA NAMA ŽALEC, Titov trg 2, Žalec.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh od sprejema sklepa odbora za delovna razmerja.

HMEZAD GOLDING-RUBIN ŽALEC

sporoča,

da je vsak dan razen ponedeljka, odprta **RIBJA RESTAVRACIJA** pri Žalcu in sicer od **12. do 22. ure.**

Postregli vam bodo z ribjimi specialitetami.

Za skupine so možni posebni dogovori.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

Amaliye Pražnikar
iz Pongraca

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za pomoč v teh težkih trenutkih, vsem, ki so darovali cvetje, izrazili sožalje in jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti.

Žaljuči vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža

Andreja Poteka
iz Zabukovice

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste mu izkazali čast, mu poklonili cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujem se osebju Zdravstvenega doma Žalec in Bolnišnice Celje za vso požrtvovalnost in dolgoletno nego med boleznijo ter za lajšanje bolečin. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali v težkih trenutkih in izrazili sožalje.

Žaljuči: žena Kati in hčerka Beba z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame, stare mame in prababice

Leopoldine Brinovec
roj. KLINAR,
upokojenke iz Žalca

izrekamo najglobljo, iskreno zahvalo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vsa pisma in ustno izrečena sožalja, darovane vence in cvetje ter za tako številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebna hvala delovnemu kolektivu Juteksa iz Žalca in GIP Ingrad iz Celja, ženskemu pevskemu zboru Svobode iz Griž, godbi na pihala iz Liboj, Društvu upokojenčev Žalec in Društvu invalidov Žalec, govornikoma KS Žalec in Juteksa Žalec ter duhovnikoma za opravljen obred in lepe poslovilne besede.

Žaljuči: hči Ivanka in sin Franci z družinama in ostalo sorodstvo

Prireditve v mesecu juliju

6. julij
REPUBLIŠKO KONJENIŠKO PRVENSTVO V PRESKAKOVANJU OVIR (Gotovlje)

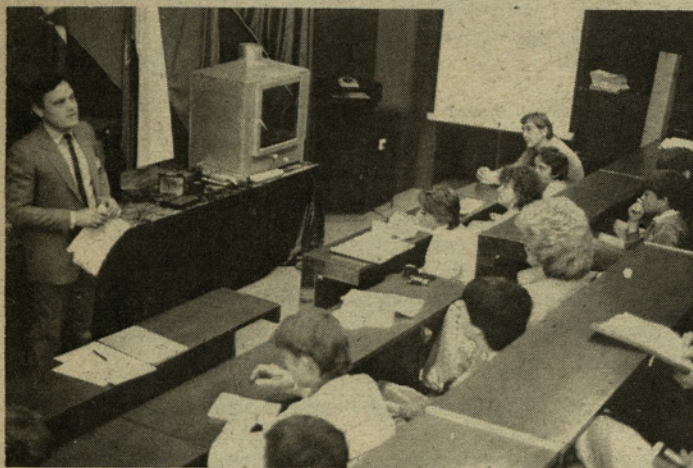
12. julij
FESTIVAL EVERGREENOV (Vransko)

12. julij
ZLATE CITRE (Griže)

19. julij
PRAŽNIK ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV (poligon v Šempetru)

26. in 27. julij
— **SLOVENSKO TEKMOVANJE KUCHARIC**
— **SREČANJE MLADIH ZADRŽNIKOV SLOVENIJE**
— **KMEČKE IGRE** (Vransko)

Zanimive raziskovalne naloge

Komisija »Mladi raziskovalec« pri občinski raziskovalni skupnosti je na razpis prejel štirinajst raziskovalnih nalog, ki so jih pripravili učenci osnovnih šol naše občine. »Naloge so bile dobro pripravljene, avtorji pa so v skupščinski dvorani predstavili vsebinsko, metode in rezultate dela«, je dejal Janez Podpečan.

Mladi raziskovalci so pripravili analizo črnih odlagališč v Grižah, na Polzeli so v stotih gospodinjstvih obdelali kotle, dimnike in goriva. V računalniških nalogah

so proučili možnost uporabe računalnika pri pouku geometrije, kemije in telesne vzgoje. Ostale teme raziskovalnih nalog: Analiza varnih poti v šolo v Žalcu in na Polzeli, Stavka v TT Prebold, Razvoj ljudske oblasti v Šempetru po vojni, Tipična kuhinja v Andražu, Ljudski godci in navade na Polzeli, Turizem smo ljudje na Polzeli.

Mlade raziskovalce so za nagrado popeljali na strokovno ekskurzijo.

jk

Lokomotiva na paro

Parno lokomotivo, ki sta jo opravljala strojevodja Karel Perne in kurjač Alojz Kralj, je pripeljala 2. junija tudi v Celje — v spomin na otvoritev proge Gradec—Maribor leta 1946. Tako je mlajši rod videl muzejski vlak, s katerim so se vozili njihove babice in dedje, saj je bila lokomotiva izdelana l. 1917 v Nemčiji, nekaj vagonov pa je bilo še iz prejšnjega stoletja.

J. Koštomaj

Žalska noč — 28. junij

Člani turističnega društva so za letošnje jubilejno peto Žalsko noč poskrbeli še za posebej zanimiv in bogat program. Zato resnično lahko pričakujemo v soboto, 28. junija, najlepšo in najdaljšo noč, ki vsako leto privablja več obiskovalcev iz bližnje in daljne okolice. Turistični agenciji Kompas in Izletnik pa bosta poskrbeli za prevoz z avtobusi iz sosednjih občin, iz Celja pa bo prvič pripeljal poseben turistični vlak.

Pomembna novost programa je sejem gospodarstva in malega gospodarstva, na katerem bo sodelovalo 40 organizacij združenega dela in zasebnih obrtnikov. Na predvečer žalske noči bo v hotelu Golding Rubin predstavitev udeleženk za izbor MISS Žalske noči z zabavo in plesom.

Sicer pa se bo program Žalske noči pričel s tekmo med NK Žalec in NK Bačka Palanka. Na III. kolesarskem kriteriju po ulicah Žalca se bodo pomerili najboljši slovenski kolesarji z Juretom Pavličem na čelu. Prav tako zanimiv pa bo popoldanski del prireditve. V Kompasovih in Delovih igrah se bosta pomerili ekipi Žalca in Vinice v postavljanju hmeljske kopicice, v basanju hmelja, napeljevanju špaje, metanju gasilske cevi in v nogometu. Sledila bo tradicionalna nogometna tekma med direktorji žalske in trboveljske občine. Selektorja ekip sta tokrat predsednika izvršnih svetov Ervin Matešič in Anton Bratuša. Gostje bodo nastopili v naslednji postavi: Martin Putrič, REK Edvarda Kardelja, TOZD RRTC, Milenko Lučič, REK, TOZD Separacija, Zdenko Debelič, Gostinsko slaščičarsko podjetje Rudar Trbovlje, Roman Žerko, GSP TOZD Hotel, Anton Povše GSP, TOZD Gostinstvo in bifeji, Jože Vodlan, Mehanika, Jože Herman Integral, SAP, TOZD Kum, Mujo Ajhunič, Skupne službe DPO in Jurij Kolenc, MGZ Trbovlje. Ekipo domačinov pa bodo sestavljali Mitja Uršek, KIL Liboje, Heri Krušnik, Minerva, Peter Kainz, Strojna TOZD PKM, Dušan Kovač, Zarja, TOZD Konfekcija, Franc Kalšek, TT Prebold, Edo Krajnik, Agrina.

Boris Mehtig, Ferralit, Marjan Golob, SIS, Vlado Podbregar, Strojna, TOZD Grames, Jože Jurak Agrina, Alojz Došler, TN Polzela Tekmo bo sodil Božo Andoljšek. V drugem polčasu se bosta ekip predstavili v značilnih delovnih uniformah. Prvič bodo letos organizirali srečanje kresničarjev, katerega se bodo udeležili Slovenci, ki so rojeni na prvi poletni dan: 21. junija. Predstavili se bodo v zanje značilni opremi, pomerili pa v petju, igranju na instrument ali recitiranju narodne pesmi O kresu. Za najmlajšega, najstarejšega in najbolj originalnega kresničarja so prispevali nagrade Izletnik Celje, Hmezdova Mlekarna Arja vas in Zarja Petrovče. Večerni program se bo začel s predstavitvijo Pivovarne Laško, pravijo pa, da bodo dali za poskušnjo pivo zastoj. Veliko zanimanja je za modno revijo, ki jo ob svoji 40-letnici pripravlja Nama. Novost programa Žalske noči je tudi izvolitev MISS. Žal se do izida še ni prijavila kandidatka iz Savinjske doline, organizatorji pa upajo, da jim bo le uspelo dobiti dekle, ki bo zastopala domače barve. Sicer pa je največ kandidat iz mariborskega območja, kar vse bolj potrjuje, da Prešernova trditve ne drži več. Izvolitev MISS Žalske noči so omogočili LIK Savinja Šempeter s posteljo Roky, MIK Prebold z izdelki iz programa M3, Lisca Sevnica s kopalkami in Zlatarna Celje z ogrlico za zmagovalko. Turistično društvo pa bo zmagovalki podelilo zlato hmeljsko kobulo. Program bo zaključil Vinko Šimek, ki se bo po nekajletnem premoru zopet predstavil, vodil pa bo tudi izbor MISS.

Letos so se gostinci še posebej dobro pripravili, kapacitete so več kot podvojili in kot pravijo sami, pokazali bodo, kaj zmorejo. In če bo vreme organizatorjem naklonjeno, potem bo Žalska noč resnično najlepša noč. Turistično društvo pa poziva krajanje Žalca, da za to priložnost uredijo zelenice in počistijo svojo okolico, kajti tudi to sodi k turistični prireditvi.

jk

FOTOKRONIKA

Zaradi urejanja novega avtobusnega postajališča in dovozne ceste na Vranskem je razburjala duhove stoletna lipa. Končno so se odločili za sicer nepriljubljeno potezo: za posek oziroma odstranitev. Ko so odkopali lipo, so ugotovili, da je njeno življenje že načeto in ogroženo zaradi bližnjega hotela Slovan in dvorišča in ji, kot pravijo strokovnjaki, ni bilo pomoci.

jk

Svetovno nogometno prvenstvo v Mehiki je bilo v tem mesecu v središču pozornosti. Tudi učenci osnovne šole Petrovče so navdušeni nogometaši, zato so napovedali tekmo učiteljem. Številni navijači so seveda navijali za učence in čeprav je ravnatelj prvi zabil gol (na posnetku), so učenci zasluženost slavili.

jk

Zaradi večdnnevega in pogostega deževja so morali kmetje v minulih dneh kar pogosto škropiti. Posebno krompir, ki ga zaradi visokih temperatur in veliko padavin ogroža krompirjeva plesen. Na posnetku škropljenje krompirja Franca Janežiča iz Šempetra.

T. TAVČAR

Ni malo udeležencev v prometu, ki se jezijo zaradi nenehno zaprtih zapornic pri Hmezdovi upravni zgradbi. Događa se tudi, da so zapornice zaprte tudi po deset minut, nato pa vlaka ni od nikoder. Tudi sam sem po tistem klet železničarja, vendar pa sem potem dobil odgovor pri postajanačelniku, da gre pri tem za varnostni ukrep ob prihodu vlaka na postajo. Lahko bi se namreč zgodilo, da bi vlaku odpovedale zavore in tako bi ob odprtem prehodu lahko prišlo do nesreče. Temu pa se izpostavljajo pešci, kolesarji in motoristi, ki pa ne zdržijo pred zapornicami, kar lahko vidimo tudi na našem posnetku.

jk

Savinjska Moja dolina

Sejem gospodarstva in malega gospodarstva

Osrednji odbor za pripravo turistične prireditve Žalska noč, ki sodi v sklop praznovanja občinskega praznika, vabi na odprtje sejma gospodarstva in malega gospodarstva v petek, 27. junija 1986, ob 18. uri v prostorih telovadnice osnovnošolskega centra v Žalcu. Sejem bo odprt do vključno 3. julija 1986, vsak dan od 9. do 18. ure.

Na sejmu se bodo predstavile organizacije združenega dela in zasebni obrtniki žalske občine. Razstavljalci bodo pripravili demonstracijo svojih proizvodov, prodajo pod ugodnimi pogoji in še marsikaj zanimivega.

Med obiskovalci sejma bodo izžrebali pet zanimivih nagrad.

Program žalske noči

ob 9. uri: Nogometna tekma NK Žalec: NK Bačka Palanka na stadionu
ob 10. uri: III. kolesarski kriterij po ulicah v Žalcu
ob 14. uri: Promenadni koncert pihalnih orkestrrov
ob 15. uri: Kompasove in Delove igre v športnem centru
ob 16.30: Nogometna tekma med direktorji žalske in trboveljske občine v športnem centru
ob 17.30: Srečanje kresničarjev v športnem centru
ob 18. uri: Skok padalcev v športnem centru — Odprtje športne trgovine M Club
19. uri: Umetniški večer pri Kulturnem domu
ob 20. uri: Predstavitve pivovarne Laško po ulicah Žalca
ob 21. uri: Modna revija Name pri Kulturnem domu
ob 21.30: Predstavitve kandidatke za MISS Žalske noči
ob 22. uri: Nastop Vinka Šimeka in proglasitev MISS Žalske noči
ob 24. uri: Polnočna modna revija na Šlandrovem trgu 9

Zabavali vas bodo ansambli Agropop, Veseli hmeljarji, Cmok, Ptujski kvintet, Nočna izmena, Savinjski kvintet in pevci Braco Koren, Branka Kraner, Rudi Trojner, humorista Vinko Šimek in Matevž Roblek.

NOVO V ŽALCU

Anclub

TRGOVINA ŠPORTNE KONFEKCIJE IN OPREME

OTVORITEV 28.6.'86

KULTURA OBLAČENJA — UMETNOST OBLIKOVANJA Vlado *Kojak* ob 18^h

z znanim slovenskim športnikom

ob 24^h - POLNOČNA MODNA REVIJA NOVEGA STILA

Anka Golob - Šlandrov trg 9

Savinjski magazin Žalec

Vsem, ki radi posedite zunaj, na toplem soncu ali v prijetni senci, sporočamo veselo novico, da smo na terasi blagovnice Polzela odprli vrt.

Vabimo vas, da posedite ob prijetni glasbi, vrčku piva in okusnih jedeh z žara ali sladoledu in sadni kupi.

